

ความต้องการของ世人ร่วม ตามที่เป็นของหลวงในส่วนร่าช
และศรัทธาใน และความสมมัติฐานคุณภาพนี้ในครองแห่งชา
จังหวัดเชียงใหม่, 2542

ผู้นี้ ที่รับทราบ

ด้วยการตรวจสอบพิจ
ญาอิษยาซึ่งทาย

ผู้ที่รับมาด้วย
หมายเหตุเชียงใหม่

เดือน ๒๕๔๔

ความหลากหลายทางชีวภาพของสาหร่าย การปนเปื้อนของตะกั่วในสาหร่าย
และตะกอนดิน และความสัมพันธ์กับคุณภาพน้ำในคลองแม่น้ำ
จังหวัดเชียงใหม่ 2542

ภูมินันท์ ศิริรัตนวรารงค์

วิทยานิพนธ์นี้ เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อเป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาชีววิทยา

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ตุลาคม 2544

ความหลากหลายทางชีวภาพของสาหร่าย การเป็นเมืองของตะกั่วในสาหร่าย
และตะกอนดิน และความสัมพันธ์กับคุณภาพน้ำในคลองแม่น้ำ

จังหวัดเชียงใหม่, 2542

รุพินันท์ ศิริรัตนวรากุล

วิทยานิพนธ์นี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาชีววิทยา

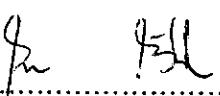
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศิริเพ็ญ ครรษฐ์ไชยพร

.....กรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชโล卜 วงศ์สวัสดิ์

.....กรรมการ

ดร. กนกพร กวีวัฒน์

22 สิงหาคม 2544

©ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จควยความกรุณาจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศรีเพ็ญ ตรับไชยาพร ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณารับให้คำปรึกษา แนะนำ ซึ่งแน่ ข้อคิดเห็น และช่วยตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆในทุกขั้นตอนของการวิจัย และจัดทำรูปเล่มให้เสร็จสมบูรณ์ ด้วยดี ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี่

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ช.โลบล วงศ์สวัสดิ์ อ้างารย์ ดร. กนกพร กวีวัฒน์ ที่ให้ความกรุณารับเป็นกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ และให้ความรู้ คำแนะนำ ควยความเมตตา

ขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์ Mr. Willium George Prewett และคุณมายรี พุทธพรหม ห้องปฏิบัติการธรรมีเคมี ๑ ภาควิชาธารณ์วิทยา ที่กรุณาให้คำแนะนำ และอ่านวิเคราะห์ตะกั่ว

ขอขอบพระคุณยิ่งคือ คุณธารงค์ ปรุงเกียรติ คุณคงกล พรมยะ คุณอินทร์ ปругเกียรติ คุณทวีเดช ไชยนาพงษ์ คุณพรศรี ศุลารักษ์ คุณนันท์ธี กิมภารณ์ คุณคุณกร บุญไส คุณวนิศา เบนมนูเชย์ ที่ช่วยเหลือในการเก็บตัวอย่าง และเป็นกำลังใจตลอดในการศึกษา จนวิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จได้ด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงสำหรับ คุณหัสศินทร์ โโคหิ และคุณวินิรันต์ ทัศนะเทพ นักศึกษาปρิญญาโท คณะศึกษาศาสตร์ ที่ช่วยเหลือด้านแรงกาย และเป็นแรงใจในการทำงานศึกษาวิจัยนี้ จนสำเร็จเสร็จสิ้นด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณ คุณดาวรีน - คุณชาย บุญร่วม ทรงกิตติพิเศษ คุณพ่อพิทaya-คุณแม่ ฉ้ออน ศิริรัตนवรางกูร และขอบคุณน้องๆ ทุกคน ที่ช่วยเหลือรับภาระในทุกด้าน และเป็นกำลังใจตลอดระยะเวลาที่ศึกษาแล้วเป็นประโยชน์ต่อการวิจัย

ขอขอบพระคุณ Dr. Steve Elliott ที่กรุณาตรวจสอบ และแก้ไข บทคัดย่อภาษาอังกฤษให้ถูกต้องเป็นไปตามหลักไวยากรณ์

การวิจัยครั้งนี้ได้รับการสนับสนุนจาก โครงการพัฒนาองค์ความรู้และศึกษาฯ นโยบายการจัดการทรัพยากรชีวภาพในประเทศไทย ซึ่งร่วมจัดตั้งโดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัยและศูนย์พันธุ์ชีวกรรมและเทคโนโลยีแห่งชาติ รหัสโครงการ BRT 541057

วุฒินันท์ ศิริรัตนวรางกูร

BRT 511057

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

ความหลากหลายทางชีวภาพของสาหร่าย การปนเปื้อนของ
ตะกั่วในสาหร่าย และตะกอนดิน และความสัมพันธ์กับ
คุณภาพน้ำในคลองแม่น้ำ จังหวัดเชียงใหม่, 2542

ชื่อผู้เขียน

นายวุฒินันท์ ศิริรัตนวรร庄

วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาชีววิทยา

คณะกรรมการสอนวิทยานิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศิริเพ็ญ ตรัยไชยพร ประธานกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชาโลนล วงศ์สวัสดิ์ กรรมการ
ดร. กนกพร กวีวัฒน์ กรรมการ

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบความหลากหลายทางชีวภาพของสาหร่าย รวมทั้ง คุณภาพน้ำทางกายภาพและเคมีทางประการ วิเคราะห์ปริมาณตะกั่วในสาหร่ายและตะกอนดิน และ นำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยไปประยุกต์ใช้ประกอบการพิจารณาประเมินคุณภาพน้ำของคลองแม่น้ำ จังหวัดเชียงใหม่ โดยเก็บตัวอย่างเดือนละ 1 ครั้ง จาก 4 จุดเก็บตัวอย่าง เป็นเวลา 1 ปี พน สาหร่าย 36 genera 55 species ตลอดช่วงที่ทำการศึกษา โดยแบ่งเป็น 5 division สาหร่ายที่พบเด่น ได้แก่ Chlorophyta: *Chlorella, Chlamydomonas, Scenedesmus*; Cyanophyta: *Chroococcus, Merismopedia, Oscillatoria*; Chrysophyta: *Fragilaria, Gomphonema, Navicula, Nitzschia*; Cryptophyta: *Cryptomonas, Chilomonas* และ Euglenophyta: *Euglena, Phacus* สำหรับการ ศึกษาคุณภาพน้ำได้ค่าพิสัยตั้งนี้ อุณหภูมิน้ำ 20.90-32.50°C, ค่าการนำไฟฟ้า 196.00-957.00 $\mu\text{s}/\text{cm}$, pH 6.50-10.40, Hardness 30.00-65.00 mg/l as CaCO₃, DO 2.30-7.00 mg/l, BOD, 4.00-15.00 mg/l, COD 32.00-1,088.00 mg/l ปริมาณตะกั่วในสาหร่าย 0.018-53.95 $\mu\text{g}/\text{g}$ และ ตะกั่วใน ตะกอน 1.95-34.53 $\mu\text{g}/\text{g}$ ซึ่งปริมาณตะกั่วในสาหร่ายยึดเกาะ และในตะกอนมีค่ากินเกรท์ มาตรฐานคุณภาพน้ำผิวดิน (สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ, 2528) องค์ประกอบ โดยเฉลี่ยของแพลงก์ตอนพืชพบ division Cyanophyta มีมากที่สุด (47.97%) และ division Cryptophyta มีน้อยที่สุด (7.68%) ส่วนสาหร่ายยึดเกาะ division Cyanophyta มีเปอร์เซนต์

องค์ประกอบบนโดยเฉลี่ยมากที่สุด (48.22%) และ division Cryptophyta มีน้อยที่สุด (1.12%) จากผลการวิเคราะห์ทางสถิติโดยใช้ ANOVA พบว่าสาหร่ายชืดเกาะ division Cryptophyta มีความแตกต่างกันในแต่ละเดือนอย่างมีนัยสำคัญ ($p < 0.05$) และปริมาณตะกั่วในสาหร่ายชืดเกาะ และตะกั่วในตะกอนมีความแตกต่างในแต่ละเดือนอย่างมีนัยสำคัญ ($p < 0.05$) นอกจากนี้ปริมาณตะกั่วในสาหร่ายขี้น มีความแตกต่างในแต่ละจุดเก็บตัวอย่าง อย่างมีนัยสำคัญ ($p < 0.05$) ค่าสหสัมพันธ์ของสาหร่าย กับคุณภาพน้ำพบว่าไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับคุณภาพน้ำทางเคมี และผลการศึกษาพบว่า *Chlorella vulgaris*, *Chlamydomonas*, *Cryptomonas*, *Euglena acus*, *E. geniculata*, *Phacus acuminata*, *Navicula*, *Nitzschia*, และ *Oscillatoria tenuis* สามารถใช้เป็นแนวทางในการเฝ้าระวังผลกระทบในคลองแม่ข่า และจากการศึกษาเบร็بخเพียงกับมาตรฐานคุณภาพน้ำของไทย ประเมินได้ว่าน้ำในคลองแม่ข่าจัดอยู่ในประเภทที่ 5 ซึ่งหมายความเฉพาะการคุณภาพน้ำที่น้ำ

Thesis Title Biodiversity of Algae, Contamination of Lead in Algae
and Sediment and Their Relation to Water Quality in
Mae-Kha Canal, Chiang Mai Province, 1999

Author Mr. Wuttinun Sirirattanawarangkul

M.S. Biology

Examining Committee

Assistant Prof. Dr. Siripen Traichaiyaporn	Chairperson
Assistant Prof. Dr. Chalobol Wongsawad	Member
Dr. Kanokporn Kawewat	Member

Abstract

This study quantified the diversity of phytoplankton and benthic algae. Water quality was assessed in terms of physicochemical parameters. Lead uptake by benthic algae and contamination of sediment were assessed and applied to assess the water quality of the Mae - Kha canal in Chiang Mai Province. Water and phytoplankton samples were collected at 4 sites, once a month, for one year. The algae composed of 36 genera 55 species from 5 divisions. The dominant genera were Chlorophyta: *Chlorella*, *Chlamydomonas*, *Senedesmus*; Cyanophyta: *Chroococcus*, *Merismopedia*, *Oscillatoria*; Chrysophyta: *Fragilaria*, *Gomphonema*, *Navicula*, *Nitzschia*; Cryptophyta: *Cryptomonas*, *Chilomonas* and Euglenophyta: *Euglena*, *Phacus*. Some physicochemical parameters were studied : water temperature 20.90-32.50 °c, EC 196.00-957.00 $\mu\text{s}/\text{cm}$, TSS 0.08-8.20 mg/l, pH 6.50-10.40, Hardness 30.00-65.00 mg/l as CaCO_3 , DO 2.30 -7.00 mg/l, BOD_5 4.00-15.00 mg/l, COD 32.00-1,088.00 mg/l, lead concentration in benthic algae 0.018-53.95 $\mu\text{g}/\text{g}$ and lead contamination in the sediments ranged from 1.95 to 34.53 $\mu\text{g}/\text{g}$, lead contamination in benthic algae and lead in sediments exceeded

the standard specified in the (Draft) sewage manufacture standards of Ministry of Manufacturing (2525), and water quality of surface water standard, (National Environmental Committee Office, 2528). Phytoplankton had the highest average algal composition in the division Cyanophyta (47.97%) and the lowest was Cryptophyta (7.68%). Benthic algae contributed most to the average algal composition (48.22%) and the division Cryptophyta contributed least (1.12%). Statistical analysis showed that the algae composition present in the division Cryptophyta and lead concentration in the sediment different significantly among months (ANOVA, $p < 0.05$). Lead concentration in benthic algae different significantly among months and sample stations (ANOVA, $p < 0.05$). Species richness of phytoplankton and benthic algae were not correlated with water quality. From this study, *Chlorella vulgaris*, *Chlamydomonas* spp, *Cryptomonas* spp, *Euglena acus*, *E. geniculata*, *Phacus acuminata*, *Nitzschia* spp, *Oscillatoria tenuis* are recommended for biomonitoring of water pollution in the Mae-Kha canal. According to standard water quality criteria of Thailand, the Mae-Kha canal, at the time of study was in class 5 for navigation.

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	๑
บทคัดย่อภาษาไทย	๔
Abstract	๖
สารบัญ	๗
สารบัญตาราง	๙
สารบัญภาพ	๙
บทที่ 1 บทนำ	๑
บทที่ 2 ทบทวนเอกสาร	๓
บทที่ 3 อุปกรณ์และวิธีดำเนินงานวิจัย	๑๓
บทที่ 4 ผลการศึกษา	๑๙
บทที่ ๕ สรุป อภิปรายผลของการศึกษา และข้อเสนอแนะ	๔๕
เอกสารอ้างอิง	๕๐
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก การวิเคราะห์คุณภาพน้ำ	๕๖
การวิเคราะห์ปริมาณตะกั่วในสาหร่ายและตะกอน	๕๙
ภาคผนวก ข ตาราง ๑ แพลงก์ตอนพืชที่พบในคลองแม่น้ำ จังหวัดเชียงใหม่ (เดือนมกราคม - ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๒)	๖๒
ตาราง ๒ สาหร่ายบีดเกาะที่พบในคลองแม่น้ำ จังหวัดเชียงใหม่ (เดือนมกราคม - ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๒)	๖๔
ตาราง ๓ จำนวน species ของแพลงก์ตอนพืชและสาหร่ายบีดเกาะ ในแต่ละเดือน ในคลองแม่น้ำ จังหวัดเชียงใหม่ (เดือนมกราคม - ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๒)	๖๖
ตาราง ๔ เปอร์เซ็นต์องค์ประกอบของแพลงก์ตอนพืชเฉลี่ยในแต่ละ เดือนของคลองแม่น้ำ จังหวัดเชียงใหม่ (เดือนมกราคม - ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๒)	๖๗

ตาราง ๕ เปอร์เซ็นต์องค์ประกอบของแพลงก์ตอนพืชเฉลี่ยในแต่ละ ฤดูกาลเก็บตัวอย่างของคลองแม่น้ำ จังหวัดเชียงใหม่ (เดือนมกราคม - ธันวาคม พ.ศ. 2542)	68
ตาราง ๖ เปอร์เซ็นต์องค์ประกอบของสาหร่ายยึดเกาะเฉลี่ยใน แต่ละเดือนของคลองแม่น้ำ จังหวัดเชียงใหม่ (เดือนมกราคม - ธันวาคม พ.ศ. 2542)	69
ตาราง ๗ เปอร์เซ็นต์องค์ประกอบของสาหร่ายยึดเกาะเฉลี่ยใน แต่ละฤดูกาลเก็บตัวอย่างของคลองแม่น้ำ จังหวัดเชียงใหม่ (เดือนมกราคม - ธันวาคม พ.ศ. 2542)	70
ภาคผนวก ก	
ตาราง ๘ ค่าเฉลี่ยของคุณภาพน้ำทางกายภาพ เค้มี ในแต่ละเดือน ของคลองแม่น้ำ จังหวัดเชียงใหม่ (เดือนมกราคม - ธันวาคม พ.ศ. 2542)	72
ตาราง ๙ คุณภาพน้ำทางกายภาพ เค้มี ในแต่ละฤดูกาลเก็บตัวอย่าง ของคลองแม่น้ำ จังหวัดเชียงใหม่ (เดือนมกราคม - ธันวาคม พ.ศ. 2542)	73
ภาคผนวก ง	
ตาราง ๑๐ ผลการวิเคราะห์ทางสถิติ Duncan Multiple Rang Test (DMRT) ของสาหร่ายยึดเกาะ และคุณภาพน้ำทางกายภาพ เค้มี โดยเปรียบเทียบใน แต่ละเดือนของคลองแม่น้ำ จังหวัดเชียงใหม่ (เดือนมกราคม - ธันวาคม พ.ศ. 2542)	75
ตาราง ๑๑ ผลการวิเคราะห์ทางสถิติ Duncan Multiple Rang Test (DMRT) ของสาหร่ายยึดเกาะ และคุณภาพน้ำทางกายภาพ เค้มี โดยเปรียบเทียบใน แต่ละฤดูกาลเก็บตัวอย่างของคลองแม่น้ำ จังหวัดเชียงใหม่ (เดือนมกราคม - ธันวาคม พ.ศ. 2542)	76
ตาราง ๑๒ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) ของ แพลงก์ตอนพืช สาหร่ายยึดเกาะ และคุณภาพน้ำของคลองแม่น้ำ จังหวัดเชียงใหม่ (เดือนมกราคม - ธันวาคม พ.ศ. 2542)	77
ภาคผนวก ง	
ตาราง ๑๓ ผลการวิเคราะห์ทางสถิติ Analysis of Variance (ANOVA) ของแพลงก์ตอนพืช และสาหร่ายยึดเกาะในแต่ละเดือนของคลองแม่น้ำ จังหวัดเชียงใหม่ (เดือนมกราคม - ธันวาคม พ.ศ. 2542)	79
ตาราง ๑๔ ผลการวิเคราะห์ทางสถิติ Analysis of Variance (ANOVA) ของแพลงก์ตอนพืช และสาหร่ายยึดเกาะในแต่ละฤดูกาลเก็บตัวอย่างของ คลองแม่น้ำจังหวัดเชียงใหม่ (เดือนมกราคม - ธันวาคม พ.ศ. 2542)	80

ญ

ตาราง 15 ผลการวิเคราะห์ทางสถิติ Analysis of Variance (ANOVA) ของคุณภาพน้ำทางกายภาพ และเคมี ในแต่ละเดือนของคลองแม่น้ำ จังหวัดเชียงใหม่ (เดือนมกราคม - ธันวาคม พ.ศ. 2542)	81
ตาราง 16 ผลการวิเคราะห์ทางสถิติ Analysis of Variance (ANOVA) ของคุณภาพน้ำทางกายภาพ และเคมีในแต่ละเดือนของคลองแม่น้ำ จังหวัดเชียงใหม่ (เดือนมกราคม - ธันวาคม พ.ศ. 2542)	82
ตาราง 17 ค่ามาตรฐานคุณภาพน้ำทางกายภาพ และเคมีบางประการ	83
ประวัติผู้เขียน	86

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 แพลงก์ตอนพืชที่พบในคลองแม่บ่าจังหวัดเชียงใหม่ (เดือนมกราคม - ธันวาคม พ.ศ. 2542)	62
2 สาหร่ายยึดเกาะที่พบในคลองแม่บ่าจังหวัดเชียงใหม่ (เดือนมกราคม - ธันวาคม พ.ศ. 2542)	64
3 จำนวน species ของแพลงก์ตอนพืชและสาหร่ายยึดเกาะในแต่ละเดือนใน คลองแม่บ่า จังหวัดเชียงใหม่ (เดือนมกราคม - ธันวาคม พ.ศ. 2542)	66
4 เปอร์เซ็นต์องค์ประกอบของแพลงก์ตอนพืชเฉลี่ยในแต่ละเดือนของคลอง แม่บ่า จังหวัดเชียงใหม่ (เดือนมกราคม - ธันวาคม พ.ศ. 2542)	67
5 เปอร์เซ็นต์องค์ประกอบของแพลงก์ตอนพืชในแต่ละฤดูกาลเก็บตัวอย่างของคลอง แม่บ่า จังหวัดเชียงใหม่ (เดือนมกราคม - ธันวาคม พ.ศ. 2542)	68
6 เปอร์เซ็นต์องค์ประกอบของสาหร่ายยึดเกาะเฉลี่ยในแต่ละเดือนของคลอง แม่บ่า จังหวัดเชียงใหม่ (เดือนมกราคม - ธันวาคม พ.ศ. 2542)	69
7 เปอร์เซ็นต์องค์ประกอบของสาหร่ายยึดเกาะในแต่ละฤดูกาลเก็บตัวอย่างของคลอง แม่บ่า จังหวัดเชียงใหม่ (เดือนมกราคม - ธันวาคม พ.ศ. 2542)	70
8 ค่าเฉลี่ยของคุณภาพน้ำทางกายภาพ เกมี ในแต่ละเดือนของคลองแม่บ่า จังหวัดเชียงใหม่ (เดือนมกราคม - ธันวาคม พ.ศ. 2542)	72
9 คุณภาพน้ำทางกายภาพ เกมี ในแต่ละฤดูกาลเก็บตัวอย่าง ของคลองแม่บ่า จังหวัดเชียงใหม่ (เดือนมกราคม - ธันวาคม พ.ศ. 2542)	73
10 ค่าเฉลี่ยผลการวิเคราะห์ทางสถิติ Duncan Multiple Range Test (DMRT) ของแพลงก์ตอนพืช สาหร่ายยึดเกาะและคุณภาพน้ำทางกายภาพ เกมี โดยเปรียบเทียบในแต่ละเดือนของคลองแม่บ่า จังหวัดเชียงใหม่ (เดือนมกราคม - ธันวาคม พ.ศ. 2542)	75
11 ผลการวิเคราะห์ทางสถิติ Duncan Multiple Range Test (DMRT) ของสาหร่ายยึดเกาะและคุณภาพน้ำทางกายภาพ เกมี โดยเปรียบเทียบ ในแต่ละฤดูกาลเก็บตัวอย่างของคลองแม่บ่า จังหวัดเชียงใหม่ (เดือนมกราคม – ธันวาคม พ.ศ. 2542)	76

12 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) ของแพลงก์ตอนพีช สาหร่ายบีดเกะ และคุณภาพน้ำของคลองแม่น้ำ จังหวัดเชียงใหม่ (เดือนมกราคม - ธันวาคม พ.ศ. 2542)	77
13 ผลการวิเคราะห์ทางสถิติ Analysis of Variance (ANOVA) ของคุณภาพน้ำทาง กายภาพ และเคมี ในแต่ละเดือน ของคลองแม่น้ำ จังหวัดเชียงใหม่ (เดือนมกราคม - ธันวาคม พ.ศ. 2542)	79
14 ผลการวิเคราะห์ทางสถิติ Analysis of Variance (ANOVA) ของคุณภาพน้ำทาง กายภาพ และเคมี ในแต่ละฤดูกาลเก็บตัวอย่าง ของคลองแม่น้ำ จังหวัดเชียงใหม่ (เดือนมกราคม - ธันวาคม พ.ศ. 2542)	80
15 ผลการวิเคราะห์ทางสถิติ Analysis of Variance (ANOVA) ของแพลงก์ตอนพีช และสาหร่ายบีดเกะ ในแต่ละเดือน ของคลองแม่น้ำ จังหวัดเชียงใหม่ (เดือนมกราคม - ธันวาคม พ.ศ. 2542)	81
16 ผลการวิเคราะห์ทางสถิติ Analysis of Variance (ANOVA) ของแพลงก์ตอนพีช และ สาหร่ายบีดเกะ ในแต่ละฤดูกาลเก็บตัวอย่าง ของคลองแม่น้ำ จังหวัดเชียงใหม่ (เดือนมกราคม - ธันวาคม พ.ศ. 2542)	82
17 ค่ามาตรฐานคุณภาพน้ำทางกายภาพและเคมีบางประการ	83

สารบัญภาพ

รูป	หน้า
1 แผนที่จุดเก็บตัวอย่างของคลองแม่น้ำ จังหวัดเชียงใหม่	15
2 จุดเก็บตัวอย่าง 1. สถานีกีพา	16
2. สะพานศรีค้อนไชย	
3. สถานีสูบน้ำเสียหมายเลขที่ ๕	
4. บริเวณถนนอ้อมเมือง	
3 สาหร่าย division Chlorophyta	20
4 สาหร่าย division Cyanophyta	22
5 สาหร่าย division Chrysophyta	24
6 สาหร่าย division Cryptophyta	26
7 สาหร่าย division Euglenophyta	27
8 จำนวน species ของแพลงก์ตอนพืชและสาหร่ายยึดเกาะในแต่ละเดือน ในคลองแม่น้ำ จังหวัดเชียงใหม่ (เดือนมกราคม – ธันวาคม พ.ศ. 2542)	29
9 เปอร์เซ็นต์องค์ประกอบของแพลงก์ตอนพืชเฉลี่ยของคลองแม่น้ำ จังหวัดเชียงใหม่ (เดือนมกราคม – ธันวาคม พ.ศ. 2542)	31
10 เปอร์เซ็นต์องค์ประกอบของแพลงก์ตอนพืชเฉลี่ยในแต่ละเดือนของคลอง แม่น้ำ จังหวัดเชียงใหม่ (เดือนมกราคม – ธันวาคม พ.ศ. 2542)	32
11 เปอร์เซ็นต์องค์ประกอบของแพลงก์ตอนพืชในแต่ละจุดเก็บตัวอย่างของ คลองแม่น้ำ จังหวัดเชียงใหม่ (เดือนมกราคม – ธันวาคม พ.ศ. 2542)	33
12 เปอร์เซ็นต์องค์ประกอบของสาหร่ายยึดเกาะเฉลี่ยของคลองแม่น้ำ จังหวัดเชียงใหม่ (เดือนมกราคม – ธันวาคม พ.ศ. 2542)	35
13 เปอร์เซ็นต์องค์ประกอบของสาหร่ายยึดเกาะเฉลี่ยในแต่ละเดือนของคลอง แม่น้ำ จังหวัดเชียงใหม่ (เดือนมกราคม – ธันวาคม พ.ศ. 2542)	36
14 เปอร์เซ็นต์องค์ประกอบของสาหร่ายยึดเกาะในแต่ละจุดเก็บตัวอย่างของ คลองแม่น้ำ จังหวัดเชียงใหม่ (เดือนมกราคม - ธันวาคม พ.ศ. 2542)	38

- 15 อุณหภูมิน้ำ ($^{\circ}\text{C}$) ความลึกของน้ำ (M) และค่าของแข็งแสวงคลอยทั้งหมด
(mg/l) เนลลี่ในแต่ละเดือนของคลองแม่น้ำ จังหวัดเชียงใหม่
(เดือนกรกฎาคม - ธันวาคม พ.ศ. 2542) 39
- 16 ค่าความกระด้าง (mg/l as CaCO_3), ค่าความเป็นกรด-ค่าง และ ค่าการนำไฟฟ้า
ของน้ำ ($\mu\text{s}/\text{cm}$) เนลลี่ในแต่ละเดือนของคลองแม่น้ำ จังหวัดเชียงใหม่
(เดือนกรกฎาคม - ธันวาคม พ.ศ. 2542) 41
- 17 ค่าปริมาณออกซิเจนที่ละลายน้ำ (mg/l), ความต้องการออกซิเจนทางชีวเคมี
(mg/l) และ ความต้องการออกซิเจนทางเคมี (mg/l) เนลลี่ในแต่ละเดือนของ
คลองแม่น้ำ จังหวัดเชียงใหม่ (เดือนกรกฎาคม - ธันวาคม พ.ศ. 2542) 42
- 18 ปริมาณตะกั่วในสารร้ายชีวะ ($\mu\text{g}/\text{g}$) และดินตะกอน ($\mu\text{g}/\text{g}$) เนลลี่ในแต่ละเดือน
ของคลองแม่น้ำ จังหวัดเชียงใหม่ (เดือนกรกฎาคม - ธันวาคม พ.ศ. 2542) 43

บทที่ 1

บทนำ

คลองแม่ข่าเป็นคลองที่มีขนาดเล็กรับน้ำมาจาก 2 ลำน้ำ ได้แก่ ลำน้ำแม่หยวก และลำน้ำหัวข่างเคียน ใหม่ แหลมาร่วมกัน มีระยะทางยาว 19.3 กิโลเมตร ไหลผ่านตัวเมืองเชียงใหม่ ผ่านชุมชน โรงพยาบาล โรงเรียม ตลาด น้ำจากคลองแม่ข่าไหลลงสู่แม่น้ำปิงทางทิศใต้ และในอดีตคลองแม่ข่าเป็นคลองที่มีความสำคัญ เนื่องจากเป็นหนึ่งในจุดใช้ประการของเมืองเชียงใหม่ปัจจุบันคลองแม่ข่าเปรียบเสมือนระบบน้ำโสโตริกกลางเมือง โดยมีแหล่งกำเนิดคลพิษทางน้ำจากบ้านเรือนที่ดังอยู่สองฝั่งคลอง เนื่องจากจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้น ส่งผลให้เกิดปัญหาการใช้ทรัพยากรถั้นมากขึ้น และไม่มีวิธีการนำบัดของเสียที่ปล่อยออกมากสู่สิ่งแวดล้อม แหล่งน้ำจึงได้รับผลกระทบโดยเกิดคลพิษ ทำให้เกิดทัศนียภาพที่ไม่ดี และยังเป็นแหล่งแพร่ขยายของเชื้อโรค ก่อให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพตามมา ได้มีความพยายามในการใช้สิ่งมีชีวิตมาช่วยในการติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำ (biomonitoring) เช่นการใช้สาหร่ายเป็นสิ่งมีชีวิตที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพน้ำ สาหร่ายเป็นสิ่งมีชีวิตขนาดเล็กที่อาศัยอยู่ในน้ำ มีคลอโรฟิลล์ อ (chlorophyll a) สามารถสร้างอาหารเองได้ (autotrophic organism) และการใช้สาหร่ายเป็นดัชนีเพื่อบ่งชี้คุณภาพน้ำ (bioindicator) ควบคู่กับการศึกษาคุณภาพน้ำทางกายภาพและทางเคมี เป็นสิ่งที่นักวิทยาศาสตร์หันมาสนใจกันมากขึ้น ซึ่งมีสาหร่ายหลายชนิดที่สามารถบ่งชี้สภาพน้ำได้ดี เช่น *Chlorella*, *Chlamydomonas*, *Scenedesmus*, *Oscillatoria*, *Navicula*, *Nitzschia*, *Phacus*, *Cryptomonas* และ *Euglena* เป็นต้น Palmer et al. (1977) ได้มีรายงานว่า สาหร่ายสกุล *Euglena*, *Oscillatoria* สามารถทนต่อน้ำเสียจากการอินทรีย์ได้สูง และยังพบว่า สาหร่ายสกุล *Chlamydomonas*, *Chlorella*, *Trachelomonas* สามารถใช้เป็นดัชนีชีวภาพของน้ำที่มีสารอินทรีย์สูง (Presscott, 1951) ดังนั้น จะเห็นได้ว่าการใช้สาหร่ายเป็นดัชนีชีวภาพ ควบคู่กับการศึกษาคุณภาพน้ำทางกายภาพและทางเคมี จึงเป็นอีกแนวทางหนึ่งที่ควรให้ความสำคัญ ผลที่คาดว่าจะได้รับคือสามารถนำมาใช้เป็นข้อมูลในการประเมินลักษณะของคลองแม่ข่า และเพื่อการปรับปรุงคุณภาพในโอกาสต่อไป

วัตถุประสงค์การศึกษา

1. เพื่อตรวจสอบความหลากหลายทางชีวภาพของสาหร่ายพวงแพลงก์ตอนพืช (phytoplankton) และสาหร่ายดิน (benthic algae)
2. เพื่อตรวจสอบคุณภาพน้ำทางกายภาพและเคมีบางประการ
3. วิเคราะห์หาปริมาณตะกั่วในสาหร่ายและตะกอนดิน
4. ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยไปประยุกต์ใช้ประกอบการพิจารณาประเมินคุณภาพน้ำของคลองแม่น้ำ จังหวัดเชียงใหม่

บทที่ 2

การทบทวนเอกสาร

ความหลากหลายทางชีวภาพของสาหร่าย (Biodiversity of algae)

มีรายงานการศึกษาแพลงก์ตอนพืชและสาหร่ายยึดเค้าในคลองแม่น้ำ พ.ศ. 2541 พบ สาหร่ายที่จัดอยู่ในกลุ่มโปรดิชัว จำนวน 5 division คือ division Chlorophyta ได้แก่ *Chlamydomonas* sp., *Entosiphon ovatum*, *Gonium pectorale*, *Pandorina morum*, *Spondylomorum quaternarium*, division Euglenophyta ได้แก่ *Anisonema acinus*, *Euglena* spp., *Heteronema acus*, *Phacus* spp., *Paranema trichophorum*, *Trachelomonas* spp., division Pyrrhophyta ได้แก่ *Gymnodinium aeruginosum* division Chrysophyta ได้แก่ *Synura uvella* และ division Cryptophyta ได้แก่ *Chilomonas parameium* (อินพิร่า, 2542) การสำรวจสาหร่ายในคลองแม่น้ำ ระหว่างธันวาคม 2541-กุมภาพันธ์ 2542 จาก 5 division ได้แก่ division Chlorophyta, Cyanophyta, Chrysophyta, Cryptophyta และ Euglenophyta พบว่า *Oscillatoria* เป็น dominant species ทึ้งใน กลุ่มของแพลงก์ตอนพืช (phytoplankton) และสาหร่ายยึดเค้า (benthic algae) ตลอดทั้งระยะเวลาที่ทำการศึกษา โดย *Euglena* และ *Navicula* มีปริมาณการคงลงมาในกลุ่มของแพลงก์ตอนพืช และ สาหร่ายยึดเค้า ตามลำดับ (วุฒินันท์ และศรีเพ็ญ, 2542)

จากการสำรวจแพลงก์ตอนพืชในน้ำทึ้งจากบ่อหมักก้าชชีวภาพที่ผ่านการบำบัดแล้ว ระดับหนึ่ง แต่ยังเป็นปัจจัยตัวแปรอินทรีย์ในปริมาณสูง พบแพลงก์ตอนพืช 4 division ได้แก่ Cyanophyta, Chlorophyta, Euglenophyta และ Bacillariophyta โดยมี *Oscillatoria* และ *Chlorella* เป็นจำนวนมากที่สุด (Traichaiyaporn and Liangkrilas, 1997) นอกจากนี้ยังมีการศึกษา ความเป็นไปได้ในการใช้สาหร่ายเป็นตัวนับงึ้งคุณภาพน้ำในเมืองเชียงใหม่ ของหัวแม่หยวก อ่าง แก้ว และคูเมืองเชียงใหม่ พบแพลงก์ตอนพืช 6 division ได้แก่ Chlorophyta, Chrysophyta, Cryptophyta, Cyanophyta, Euglenophyta, และ Pyrrhophyta โดยแพลงก์ตอนพืชที่มีแนวโน้มในการใช้เป็นตัวนับงึ้งคุณภาพน้ำเดียวได้แก่ *Cryptomonas*, *Chlorococcum*, *Chlorella*, *Closterium*, *Euglena*, *Chlamydomonas*, *Ankistrodesmus*, *Scenedesmus* และ *Cyclotella* (ชเนศ, 2539; Mapairoj et al. 1998 ; Traichaiyaporn and Boonsai, 1998) นอกจากนี้ Prescott (1951) และ Palmer et al. (1977) ที่กล่าวว่า สาหร่าย *Euglena acus* สามารถทนต่อสภาพน้ำเสียได้สูงสุด และรองลง มาคือ *Oscillatoria calybea* ท่อน *Nitzschia acicularis*, *Navicula cryptocephala*,

Phacus pyrum, Melosira granulata, Cyclotella maneghiana, Closterium acerosum, Anabaena constricta เป็นสกุลที่ทนต่อสภาพน้ำเสียได้เป็นอันดับรองลงมา

สำหรับแพลงก์ตอนพืชที่มีแนวโน้มเพื่อเป็นดัชนีชีวภาพของน้ำที่มีอิทธิพลร้ายแรงได้แก่ *Ankistrodesmus, Chlamydomonas, Chlorella, Euglena, Navicula, Nitzschia, Oscillatoria, Phacus, Scenedesmus, Synedra* และ *Trachelomonas* ถ้าแหล่งน้ำใดมีองค์ประกอบของสาหร่ายสีเขียว โดยเฉพาะชนิดที่เป็นเส้นสายปานอยู่กับสาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงิน โดยมีจำนวนสกุลน้อย แต่มีปริมาณของแต่ละสกุลมากหรือเกิดการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว (bloom) หมายความว่า สภาวะของแหล่งน้ำนี้เป็นสภาวะน้ำเสีย Patrick (1977)

ในขณะที่ Antoine (1983) ได้ทำการสังเกตการณ์ทางชลธิวิทยา ในเรื่องปัจจัยทางกายภาพและเคมี กำลังการผลิตเบื้องต้น คลองโรฟิลล์ เอ และประชากรของแพลงก์ตอนพืชในคลอง Rabat ที่มีอุณหภูมิสูงในเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 1977 ถึงเดือนมิถุนายน ค.ศ. 1978 ซึ่งของเสียต่างๆและของเสียจากอุตสาหกรรมได้ไหลเข้าไปในคลอง ทำให้มีผลต่อน้ำในคลองและบริเวณที่ทำการศึกษา พบรากษาร 164 taxa ซึ่งแบ่งเป็น Bacillariophyta 93 taxa, Chlorophyta 39 taxa, Myxophyta 19 taxa, Pyrrophyta 5 taxa, Euglenophyta 5 taxa, Chrysophyta 2 taxa และ Rhodophyta 1 taxa

และนอกจากริมแม่น้ำ Massoud *et al.* (1983) ทำการศึกษาผลกระทบของมลภาวะต่อแพลงก์ตอนพืชในคลอง Ashar ในช่วงเดือนมีนาคมถึงมิถุนายน ค.ศ. 1976 น้ำมีอุณหภูมิสูงในเดือนมิถุนายน และขุ่นมาก เนื่องจากการผสมกันกับแพลงก์ตอนพืชใน Shatt al-Arab estuary และมีน้ำเสีย และน้ำท่วมในเดือนมิถุนายนทำให้ของเสียต่างๆปนเปื้อนลงในคลอง ทำให้ค่า DO ต่ำลง โดยเฉพาะบริเวณปากแม่น้ำ ในเดือนมิถุนายน รวมกับการที่น้ำมีอุณหภูมิสูง ค่า pH โดยทั่วไปสูงกว่าใน estuary ซึ่งในเดือนมิถุนายน จะสูงกว่าเดือนมีนาคม พบรากษาร 86 taxa และพบ โคอะตอน 45 taxa จะพบแพลงก์ตอนพืชมากในเดือนมีนาคม จากความขุ่นของน้ำ อุณหภูมิที่สูง รวมทั้งการปนเปื้อนของสารอินทรีย์ทำให้พบสาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงินหนาแน่นในเดือนมิถุนายน สำหรับสาหร่าย division Chrysophyta ซึ่งพบมากในปากแม่น้ำ ในเดือนมีนาคมและไม่พบเลยในเดือนมิถุนายน แพลงก์ตอนพืชที่พบในคลอง Ashar มีความแตกต่างกันใน 2 ฤดู ประการหนึ่งมาจากความสกปรกของของเสียในครัวเรือนและของเสียจากการเกษตรกรรม ซึ่งทำให้เกิดความแตกต่างกันในแต่ละฤดูที่ทำการศึกษา นอกจากนี้ของเสียจากการเกษตร จะทำให้สาหร่ายกลุ่มอื่นพบเป็นชนิดเด่นกว่า โคอะตอน อันเกิดจากการเพิ่มขึ้นของสารอินทรีย์ในคลอง จะทำให้เกิดการเพิ่มขึ้นของ Myxophyta ในเดือนมิถุนายน นอกจากนี้การเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วของ *Chlamydomonas* sp และ *Euglena acus* ทำให้จะพบความหนาแน่นมากขึ้นในเดือนมีนาคมบริเวณสถานีที่ 2 และ 4

Palmer *et al.* (1977) กล่าวว่าสาหร่ายที่พบในแหล่งน้ำสะอาดได้แก่ *Phormidium inundatum*, *Cladophora glomerata*, *Cyclotella botanica*, *Cymbella cesati*, *Navicula gracilis*, *Nitzschia linearis* และ *Euglena ehrenbergii* และ *Phacus longicauda* ตามลำดับ

คุณภาพน้ำทางประการ

สีของน้ำ (Colour)

สีของน้ำเกิดจากการสะท้อนแสงจากสารแขวนลอยในน้ำ พื้นท้องน้ำ และจากห้องฟ้า ส่วนสีจริงเกิดจากสารละลายน้ำๆ โดยอาจเป็นสารอินทรีย์ เช่น โปรตีน ไขมัน คาร์บอไฮเดรตและชาดูอาหารพืชหรือสารอนินทรีย์ เช่น แร่ธาตุต่างๆ สีของน้ำอาจเปลี่ยนแปลงตามฤดูกาลและตามสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป โดยทั่วไปน้ำที่มีสีเหลืองหรือสีน้ำตาล มักมีความอุดมสมบูรณ์ และกำลังผลิตสูง เนื่องจากมีปริมาณอินทรีย์ต่ำมาก ส่วนแหล่งน้ำที่มีสีคลอเรียล ทำให้น้ำมีสีเขียวไปจนถึงสีน้ำเงินจะมีกำลังผลิตต่ำ เนื่องจาก มีสารอินทรีย์น้อย ซึ่งไม่ได้พิจารณาเกี่ยวกับแพลงก์ตอนพืช สิ่งมีชีวิตขนาดเล็ก และสารอินทรีย์ ออาทิ เช่น ไครอะตอน (diatom) ทำให้น้ำมีสีเหลืองหรือสีน้ำตาล สาหร่ายสีเขียว แแกมน้ำเงิน (blue - green algae) ทำให้น้ำมีสีเขียวเข้ม แพลงก์ตอนสัตว์ (zooplankton) มักจะทำให้น้ำมีสีแดง (ไมตรีและชาครุวรรณ, 2528)

อุณหภูมิ (Temperature)

ในประเทศไทยอุณหภูมิของน้ำ จะผันแปรอยู่ในช่วง 23 - 32 °C ซึ่งจะมีค่าต่ำลงหรือสูงขึ้น ขึ้นอยู่กับเวลากลางวันและกลางคืนแล้วแต่ปริมาณแสงที่ได้รับและฤดูกาล และอุณหภูมิมีผลต่อปฏิกิริยาต่างๆ และระดับความเป็นพิษของสารพิษหลายชนิด อุณหภูมิ 20-29 °C และ pH 6.0-7.5 เป็นสภาพที่เหมาะสมกับการเจริญเติบโตของสาหร่ายหลายชนิด (กุศยา, 2529; เปี้ยมศักดิ์, 2539 ; Smith, 1950) จากผลการศึกษาในคลองแม่ข่าพบร่วมกับ อุณหภูมน้ำมีค่า 18.5-33.1 °C (นิวัตร, 2540 ; อินทรี, 2542) สำหรับคูเมืองเรียงใหม่ อุณหภูมน้ำ 19.5-34.5 °C (ดาวร, 2538 ; ชเนศ, 2539)

สารแขวนลอยทั้งหมด (Total Suspended Solid ; TSS)

ความชุ่มน้ำของน้ำแสดงให้เห็นว่าน้ำมีสารแขวนลอย (suspended matter) อยู่มากน้อยเพียงใด ซึ่งจะขัดขวางไม่ให้แสงสว่างส่องลงไปในน้ำได้ลึก โดยสารเหล่านี้จะสะท้อนหรือคัดซับ光 เอาแสงไว้ สารเคมีจะมีความสามารถในการคัดซึมหรือสะท้อนแสงต่างกัน ดังนั้นระดับความชุ่มน้ำของน้ำ จึงไม่จำเป็นจะต้องเปลี่ยนแปลงตามปริมาณของสารแขวนลอยในน้ำ เพราะสารแขวนลอยมีหลาย

ชนิด และมีคุณสมบัติต่างกัน แหล่งน้ำที่ให้ผลผลิตทางการประมงที่ดีควรจะมีค่า TSS 25-80 mg/l แต่ถ้าอยู่ในช่วง 80-400 mg/l จะให้ผลผลิตที่ลดลงและถ้ามากเกิน 400 mg/l ขึ้นไป จะเดี้ยงปลาไม่ได้ผล (ไมตรีและ자주원, 2528)

ค่าการนำไฟฟ้า (Electrical Conductivity ; EC)

ความนำไฟฟ้าของน้ำ (EC) หมายถึง ความสามารถของน้ำในการเป็นสื่อนำกระแสไฟฟ้า ตัวการที่เป็นสื่อในการนำไฟฟ้าในน้ำ คือ อิオน (ion) ของสารประกอบอนินทรีย์ต่างๆ (inorganic substances) เช่น กรดอนินทรีย์ ด่าง และเกลือ สารเหล่านี้เมื่ออยู่ในน้ำจะแตกตัวให้อิオน ซึ่งจะแตกต่างจากสารประกอบอินทรีย์ (organic substances) โดยสารเหล่านี้จะไม่แตกตัวให้อิオนในน้ำ จึงไม่เป็นตัวนำไฟฟ้า ดังนั้น EC ของน้ำจะมีปริมาณมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับปริมาณความหนาแน่นของสารประกอบอนินทรีย์ เมื่อจากอุณหภูมิของน้ำมีผลต่อการแตกตัวเป็นอิオนของสารต่างๆ ทำให้ EC เปลี่ยนแปลงไป เมื่ออุณหภูมิของน้ำสูงขึ้น EC ของน้ำก็จะเพิ่มขึ้นด้วย ในการวัด EC จึงต้องทราบถึงระดับอุณหภูมิของน้ำในขณะนั้นด้วย และนอกจากนี้แล้ว EC ยังมีความสัมพันธ์กับค่า TDS และค่าความเค็มของน้ำ (Salinity) โดยทั่วไปจะมี EC อยู่ในช่วง 150-300 $\mu\text{s}/\text{cm}$ (หรือประมาณ 100-200 mg/l เมื่อคิดในรูปของTDS หรือ แต่ในบางแห่งก็อาจมีค่าสูงกว่านี้ ถึง 5,000 $\mu\text{s}/\text{cm}$) EC ของแม่น้ำจะแตกต่างกันไปตามระยะทาง โดยบริเวณดันน้ำจะมี EC ต่ำ และค่อนข้างสูงเมื่ออยู่ติดต่อกับทะเล ซึ่งการที่พบค่าความนำไฟฟ้าสูง อาจมาจากการระยะทางที่กระแสนำพัดผ่าน และจะล้างนำสารเขวนลอกออกจากธรรมชาติ และจากกิจกรรมของมนุษย์สะสมเพิ่มนากขึ้นเป็นลำดับ EC มีผลต่อทางตรงและทางอ้อมต่อการบริโภค คุปโภค การเพาะปลูกและเลี้ยงสัตว์และมีอิทธิพลต่อแหล่งน้ำอย่างสำคัญ โดยสามารถทำให้โครงสร้างและหน้าที่ของระบบนิเวศในแหล่งน้ำนั้น ๆ เปลี่ยนแปลงไปด้วย ส่วนชนิดและปริมาณความเข้มข้นของสารละลายน้ำ จะเป็นตัวชี้บ่งคุณภาพทางเคมี และความสัมพันธ์ระหว่างคินกันน้ำซึ่งมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงความอุดมสมบูรณ์ของพืช และสัตว์น้ำในแหล่งน้ำ หรือกำลังผลิตของแหล่งน้ำ ค่า TDS มีผลต่อสิ่งมีชีวิตในน้ำ 2 ประการ คือ ควบคุมขนาดการขับถ่าย และความสัมพันธ์ระหว่างธาตุอาหารในน้ำกับแพลงก์ตอนพืช ค่าสูงสุดของ TDS ที่เป็นขีดจำกัดต่อขนาดการขับถ่ายของปลาจะอยู่ในช่วงระหว่าง 5,000-10,000 mg/l ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับชนิดและความสามารถในการปรับตัวลดอุณหภูมิ เช่นเดียวกับค่า EC ในคลองแม่น้ำพนมีค่า 280-920 $\mu\text{s}/\text{cm}$ (อินทิรา, 2542) และผลการศึกษาในคูเมืองเชียงใหม่ มีค่า 10-670 $\mu\text{s}/\text{cm}$ (ดาวร, 2538 ; ธนาศ, 2539)

คุณภาพน้ำทางเคมีทางประการ

ความเป็นกรดเป็นด่าง (pH)

ความเป็นกรดเป็นด่าง หรือ pH เป็นการวัดปริมาณความเข้มข้นของไฮโตรเจนอิオน (H^+) ที่มีอยู่ในน้ำ pH ที่สูงขึ้นจะทำให้ความเป็นพิษของแอนโนเนียเพิ่มมากขึ้น เพราะการแทรกซึมของสารพิษบางชนิดเข้าสู่ร่างกายของสัตว์น้ำขึ้นอยู่กับค่า pH ของสารละลายน้ำ ๆ อีกด้วย ระดับ pH ของน้ำผันแปรตามระดับ pH ของดิน และยังมีผลจากกิจกรรมของจุลินทรีย์ในดินประกอบด้วย นอกจากนี้อิทธิพลของสิ่งมีชีวิตในน้ำ เช่น จุลินทรีย์ และแพลงก์ตอนพืช ก็ยังสามารถทำให้ค่า pH เปลี่ยนแปลงได้เช่นเดียวกัน (ไมตรีและชาครวรรษ, 2528; เกยม, 2530) pH 6.0-7.5 จึงเป็นสภาพที่เหมาะสมต่อการเจริญของสาหร่ายหลายชนิด และสาหร่ายส่วนใหญ่จะสามารถทนทานต่อ pH ในช่วง 6.8-9.6 ได้ (อรัสสา, 2524 ; Smith, 1950) มีผลการศึกษาในคลองแม่น้ำพบว่า pH มีค่า 5.45-8.48 (นิวัตร, 2540 ; อินทรี, 2542) และในคุณเมืองเชียงใหม่พบว่า pH มีค่า 6.2-9.7 (ถาวร, 2538 ; ชเนศ, 2539)

ความกระด้างของน้ำ (Water hardness)

ความกระด้างของน้ำเกิดจากตะกอนแคลหอ้อนของโลหะแคลเซียม (Ca^{2+}) และแมกนีเซียม (Mg^{2+}) เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งจะวัดออกมาเป็นปริมาณ calcium carbonate ($CaCO_3$) ความกระด้างของน้ำมีผลเสียต่อสุขภาพและมีข้อเสียในแง่เศรษฐกิจคือ ในการซักผ้าต้องใช้ปริมาณสารซักล้างมากขึ้นซึ่งจะเกิดฟองและทำให้เกิดตะกอนในหม้อน้ำ ซึ่งจะทำให้ต้องใช้เชื้อเพลิงมากขึ้น (วิจตร และคณะ, 2533; ศิริเพ็ญ, 2543) ความกระด้างของน้ำขึ้นช่วยลดความพิษทางชีวภาพ เช่น พอกโลหะหนักต่างๆ ได้แก่ ปรอท ตะกั่วและแคนเดเม่ยน ตั้งนั้นน้ำที่มีความกระด้างปานกลางหรือสูงประมาณ 50-250 mg/l มีความเหมาะสมต่อการดำรงชีวิตของสัตว์น้ำ แต่น้ำอ่อนโดยเฉพาะน้ำฝนไม่เหมาะสมต่อการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (ประเทือง, 2534) สำหรับในคลองแม่น้ำ พนค์ความกระด้างของน้ำมีค่า 47.16-195.06 mg/l asCaCO₃ (นิวัตร, 2540) และการสำรวจในคุณเมือง มีค่า 26-116 mg/l asCaCO₃ (ชเนศ, 2539)

ปริมาณออกซิเจนที่ละลายน้ำ (Dissolved Oxygen ; DO)

ออกซิเจนเป็นสิ่งสำคัญต่อสัตว์น้ำทุกชนิด เพราะจำเป็นต้องใช้กําชีวิออกซิเจนเพื่อการหายใจ ซึ่งแหล่งของกําชีวิออกซิเจนจากอากาศที่ละลายน้ำและการสัมเคราะห์แสง ที่ความดันหนึ่ง ความสามารถในการละลายออกซิเจนในน้ำขึ้นอยู่กับอุณหภูมิและความเข้มข้นของเกลือแร่ที่ละลายน้ำ ถ้าอุณหภูมิและเกลือแร่เพิ่มมากขึ้น จะทำให้ DO มีค่าต่ำลง สัตว์น้ำหลายชนิดโดยเฉพาะปลา

สามารถทบทวนต่อการขาดออกซิเจนในระดับที่ต่ำได้ในระดับต่ำ 0.1-2.4 mg/l (ประมาณ, 2531; วีไอลักษณ์, 2540) การสังเคราะห์แสงและการหายใจของสิ่งมีชีวิตในน้ำ ทำให้ธรรมชาติสามารถรักษาสมดุลของ DO อยู่ได้ แต่ถ้าการหายใจและการสังเคราะห์แสงที่ไม่สมดุลจะมีผลกระทบ ซึ่งจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางชีวภาพ และทางเคมีที่เรียกว่ามลภาวะ (pollution) (มนุวดี, 2532 ; เปิ่มศักดิ์, 2539) น้ำที่มีมลภาวะสูงจะมีค่า DO เป็นศูนย์หรือต่ำมากจนไม่อาจวัดได้ ปริมาณ DO ในแหล่งน้ำจะมากหรือน้อยกว่าปริมาณที่อ่อนตัว ขึ้นอยู่กับสภาพของน้ำนั้น ถ้ามีการสังเคราะห์แสงมากจะมีปริมาณ DO สูง มีการละลายตื้น แต่ถ้ามีการสลายตัวของสารอินทรีย์ทำให้ออกซิเจนละลายในน้ำถูกใช้ไป ปริมาณ DO จะลดลง

วิกฤตการณ์การขาดออกซิเจนจะเกิดได้ โดยมีอิทธิพลมาจากสิ่งมีชีวิตในแหล่งน้ำแห่งนั้น เช่น หลังจากเกิด algal bloom และมีการตายเกิดขึ้น หรือเนื่องมาจากการปล่อยน้ำเสียของโรงงานอุตสาหกรรม (ศิริเพ็ญ, 2543 ; Round, 1975) ผลการศึกษาคุณภาพของแหล่งน้ำในภาคเหนือของประเทศไทย พบว่า DO มีค่าอยู่ในช่วง 7.1 - 12.0 mg/l และแพลงก์ตอนพืชบางชนิด เช่น *Achnanthus minutissima* ต้องการ DO สูงในการดำรงชีวิตแต่บางชนิดสามารถใช้ได้ในน้ำที่มี DO ต่ำ เช่น *Navicula seminulum* และ *Nitzschia amphibia* ส่วนในน้ำที่มีมลพิษสูงมีปริมาณ DO ที่ละลายในน้ำต่ำมากจนไม่อาจวัดค่าได้ หรือมีค่าเป็นศูนย์อาจจะไม่พบแพลงก์ตอนพืชเลย พบว่ามีไดอะตوم เช่น *Nitzschia* sp และ *Pleurosigma* sp ซึ่งจะสร้างเมือกหุ้มตัวไว้ (ชาญพงษ์, 2532 ; Yano *et al.* 1984)

จากการตรวจวัดค่า DO ในคลองแม่น้ำ มีค่า 0.1-8.50 mg/l และ 0.2-2.6 mg/l (นิวัตร, 2540; อินทรี, 2542) และผลการศึกษาในภูมิภาคเชียงใหม่พบ DO มีค่า 1.0-17.6 mg/l และ 1.53-26.56 mg/l (ถาวร, 2538 ; ธเนศ, 2539)

ความต้องการออกซิเจนทางชีวเคมี (Biochemical Oxygen Demand ; BOD)

ค่า BOD เป็นปริมาณของออกซิเจนที่ต้องการใช้ในการย่อยสลายสารอินทรีย์โดยจุลินทรีย์ที่ใช้กาซออกซิเจนในการดำรงชีวิต ค่า BOD จะบอกถึงความสกปรกของน้ำในแม่น้ำลำคลอง น้ำทึ้งจากอาการบ้านเรือนและโรงงานอุตสาหกรรม ถ้ามีสิ่งสกปรกที่เป็นอินทรีย์สารมากก็จะทำให้มีการย่อยสลายมากขึ้น และออกซิเจนก็จะลดปริมาณลงไปมากด้วย (กรรณิกา, 2522)

สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (2528) กำหนดค่า BOD ของแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค และบริโภคประเภทที่ 1-5 ดังนี้

แหล่งน้ำประเภทที่ 1 ต้องมี BOD น้อยกว่า 1.5 mg/l

แหล่งน้ำประเภทที่ 2 ต้องมี BOD ไม่นากกว่า 1.5 mg/l

แหล่งน้ำประเภทที่ 3 ต้องมี BOD ไม่นากกว่า 2.0 mg/l

แหล่งน้ำประเภทที่ 4 ต้องมี BOD ไม่นากกว่า 4.0 mg/l

แหล่งน้ำประเภทที่ 5 ต้องมี BOD มากกว่า 4.0 mg/l

จากผลการศึกษาในคลองแม่ข่าพบค่า BOD มีค่า 5.4-66.4 mg/l (นิวัตร, 2540) และปริมาณ BOD เฉลี่ยของน้ำคูเมืองเชียงใหม่ มีค่า 1.33-31.0 mg/l (ดาวร, 2538 ; ชนก, 2539) และในบริเวณไกลีเดียงกันที่กำจัดยะต้นลงแม่เที่ยะ พบว่ามีค่า BOD 0.68-48 mg/l (วชิราภรณ์ และ สังวาล, 2533)

ความต้องการออกซิเจนทางเคมี (Chemical Oxygen Demand ; COD)

การวิเคราะห์หาค่า COD เป็นการวัดความสกปรกของน้ำเสีย ซึ่งเปรียบเทียบในรูปของปริมาณออกซิเจนที่ต้องการใช้ในการออกซิไดซ์สารอินทรีย์ โดยใช้สารเคมีซึ่งมีอำนาจในการออกซิไดซ์สูงในสารละลายที่เป็นกรด สำหรับน้ำเสียต่างๆ มีค่า COD ไม่เท่ากัน เพราะส่วนประกอบของน้ำเสียไม่เหมือนกัน COD มากนิ่งกว่า BOD เสมอ (บันสิน, 2540 ; ธงชัยและวิญญาลัยลักษณ์, 2540) ผลการศึกษาค่า COD ในคลองแม่ข่าพบ 14.1-104.4 mg/l (นิวัตร, 2540)

การปนเปื้อนของตะกั่วในสาหร่ายและตะกอน

ตะกั่วเป็นธาตุชนิดหนึ่ง ในหมู่ที่ 4 ในตารางธาตุ ซึ่งได้แก่ C, Si, Ge, Sn และ Pb ตะกั่วเป็นโลหะที่แท้จริง เมื่อเปรียบเทียบกับคาร์บอนและซิลิคอน (Moore and Ramamoorthy, 1984) แหล่งที่พบตะกั่วที่สำคัญ ได้แก่

1. ในดิน ตะกั่วที่พบในดินส่วนใหญ่มาจากยาฆ่าแมลงชนิดต่างๆ ในรูปของตะกั่วอาร์เซนेट (lead arsenate)

2. ในอากาศ แหล่งกำเนิดของตะกั่วในบรรยายกาศคือ บานพานะที่ใช้น้ำมันเบนซินที่มีตะกั่วผสมในรูปของ lead alkyl compounds ซึ่งได้แก่ tetramethyl lead และ tetraethyl lead

3. ในน้ำ ตะกั่วที่พบในน้ำที่สำคัญที่สุด คือ กาลีนา (galena) หรือตะกั่วซัลไฟต์ (PbS) ซึ่งอยู่ในสภาพไม่ละลายน้ำ แต่จะถูกออกซิไดซ์จากอากาศอย่างช้าๆ ทำให้สารละลายของตะกั่ว

ชัตเตฟต (lead sulfate) ซึ่งละลายน้ำได้ อีกทั้งยังพบว่าแร่ของ ธาตุโพแทสเซียม เช่น orthoclase ($KAlSi_3O_8$) mica ฯลฯ จะมีค่าก่อภัยที่โพแทสเซียมประมาณ 2-25 mg/l

4. โรงงานอุตสาหกรรม ระดับจะก่อภัยสูงสุดพบในบริเวณที่มีอุตสาหกรรมหนาแน่น ทั้งนี้เนื่องจากปัจจุบันอุตสาหกรรมจำนวนมากที่ต้องใช้ตะกั่วเป็นวัตถุคุณิต ได้แก่ โรงงานแบตเตอรี่ โรงงานกลุ่มแร่ โรงงานอุตสาหกรรมผลิตศีรษะ ซึ่งพบว่าโรงงานกลุ่มแร่จะก่อภัยในอากาศในระดับ $10 \mu\text{g}/\text{m}^3$ ในขณะที่บริเวณห่างไกลออกไป พบระดับก่อภัยในอากาศ $0.000076 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (เปรียบเทียบ, 2539)

ปริมาณจะก่อภัยที่ตรวจพบในตะกอนดินในแม่น้ำบางปะกง แม่น้ำท่าจีน แม่น้ำแม่กลอง แม่น้ำเจ้าพระยา และบริเวณอ่าวไทยตอนบน ในปี พ.ศ. 2520 มีค่า $15.92-131.98$, $18.20-225.00$, $11.93-150.00$, $50.00-195.00$ และ $14.03-84.51 \mu\text{g}/\text{g}$ ตามลำดับ และปริมาณจะก่อภัยที่ตรวจพบในแพลงก์ตอนพืช ในแม่น้ำแม่กลอง แม่น้ำเจ้าพระยาและในอ่าวไทยตอนบน พบร่วมค่าเฉลี่ย 63.79 , 227.23 , และ $59.76 \mu\text{g}/\text{g}$ ตามลำดับ (Polprasert *et al.* 1979) ส่วนปริมาณจะก่อภัยในตะกอนที่ตรวจพบในคุณเมืองเชียงใหม่ $32-235 \text{ mg/kg}$ (ดาวร, 2538) จากการศึกษาในแม่น้ำ Leine ประเทศเยอรมันพบจะก่อภัยเฉลี่ยในพืช 14 ชนิดมี $2-49 \text{ mg/kg}$ ในขณะที่พืชน้ำที่เดินทาง ในแหล่งน้ำที่นิ่มพิษมีจะก่อภัยถึง $16,000 \text{ mg/kg}$ ส่วนทະเลสาบบางแห่งของประเทศไทยอังกฤษ พบร่วมพืชน้ำมีปริมาณจะก่อภัยถึง $100,000 \text{ mg/kg}$ ในช่วงฤดูร้อน ส่วนสาเหตุที่มีการเตือนภัยทางชีวภาพ (biomonitor) เนื่องจากแพลงก์ตอนมีการปนเปื้อนของตะกอนดินที่อยู่กันแหล่งน้ำ ในระหว่างฤดูหนาวและลอยปนอยู่ในน้ำ ในช่วงฤดูใบไม้ผลิ เพราะบ่อขึ้นเรื่อยๆ ความสัมพันธ์กันระหว่างระดับจะก่อภัยในน้ำ และในเมือเยื่อพืชในชนิดเด่นๆ รวมทั้งสาหร่าย ที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ *Erodia*, *Cladophora* และ *Myriophyllum* ในน้ำจืดและ *Fucus*, *Laminaria* และ *Ascophyllum* ในปากแม่น้ำเขื่อมต่อ กับทะเล มีความหลากหลายในการปนเปื้อนของตะกอนดินที่น้ำ แล้วพืช แต่ก็ยังมีการศึกษากันน้อยในเรื่องปฏิกิริยาของตะกอน และการปนเปื้อนของตะกอนในเมือเยื่อพืช (กฤตาฯ, 2527 ; Moore and Ramamoothy, 1984)

นอกจากนี้ Yang (1995) ใช้พืชลอกน้ำหลายชนิดเพื่อเฝ้าระวังและทำการประเมินการปนเปื้อนของโลหะหนักจากระบบที่เวศในแหล่งน้ำเมืองเชียงใหม่โดยศึกษาพบปริมาณ Cd, Cu, Pb และ Zn ในคลองแม่น้ำ มีค่าสูงกว่าแม่น้ำปิง เพราะมีการเพร่กระจายโดยที่ไม่รู้แหล่งที่มาของโลหะหนักเหล่านี้ ตะกอนของโลหะเหล่านี้ สูงกว่าค่าเฉลี่ยซึ่งมีปริมาณที่พบในหินแกรนิตโดยทั่วไป ซึ่งเป็นลักษณะทางธรณีวิทยาของเมืองเชียงใหม่ ค่าโลหะหนักนี้มีการปนเปื้อนในผักตบชวา มากกว่าในผักบุ้ง โลหะหนักในคลองแม่น้ำและแม่น้ำปิงมีค่าต่ำกว่ามาตรฐานแหล่งน้ำผิดนิยม ประเภทที่ 2 ของกระทรวงสาธารณสุขของไทย ซึ่งเป็นที่ยอมรับว่าแม่น้ำปิงมีค่าต่ำกว่ามาตรฐานแหล่งน้ำผิดนิยม ยังคงมีการปนเปื้อนของโลหะหนักอยู่ตลอด ส่วน Quynh (1997) ได้ศึกษาการปนเปื้อนของโลหะหนัก (ตะกั่ว

และสังกะสี) ในดินบริเวณเนื้องในอ่าวน้ำแม่แดง จ. เชียงใหม่ ทำการศึกษา โดยเก็บตัวอย่างดินที่อยู่รอบหมู่บ้านคิดเป็นพื้นที่ 9 ตารางกิโลเมตร ผลการศึกษาพบว่า ปริมาณของตะกั่วมีค่า 31-5,266 ppm ส่วนปริมาณของสังกะสีมีค่า 52-5,439 ppm โดยที่มากกว่า 50% ของตัวอย่างทั้งหมด มีปริมาณตะกั่วและสังกะสีสูงมากกว่า 100 ppm และบริเวณที่มีปริมาณตะกั่วและสังกะสีมากที่สุด (มากกว่า 1,000 ppm) คือบริเวณที่มีการทำเหมืองแร่ และชนบท (2526) ศึกษาปริมาณตะกั่วในตัวอย่างน้ำธรรมชาติจากแหล่งน้ำต่างๆ ในตัวเมืองเชียงใหม่พบ $1.80-6.98 \mu\text{g}/\text{dm}^3$ ในขณะที่นิภากร (2537) ทำการหาปริมาณของตะกั่วในตัวอย่างตะกอนห้องน้ำที่เก็บจากแม่น้ำปิงและแม่น้ำแม่กลอง ในเดือนมายา ณ สิงหาคมและธันวาคม พ.ศ. 2536 พบมีค่า 7.05-50.34 $\mu\text{g}/\text{g}$

มาตรฐานน้ำทึ้งจากอุตสาหกรรม พ.ศ. 2525 ได้กำหนดค่าปริมาณตะกั่วที่ปล่อย出去ที่จากโรงงานอุตสาหกรรมต้องไม่นากกว่า 0.2 mg/l และอุตสาหกรรมซึ่งใช้โลหะหนักในกระบวนการผลิต ถ้าปล่อยน้ำทึ้งในปริมาณมากกว่า 50 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน และมีปริมาณของโลหะหนัก (ตะกั่ว) ในน้ำเสียที่ปล่อยออกไปในปริมาณมากกว่า 10,000 mg/l ต้องมีที่ปรึกษาและผู้ควบคุมเครื่องจักรเพื่อรับผิดชอบต่อระบบการควบคุมลักษณะ สำหรับเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพน้ำผิวดินได้กำหนดปริมาณตะกั่วที่มีในแหล่งน้ำประเภทที่ 3 ไว้ไม่เกิน 0.05 mg/l (สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ, 2528)

การใช้สาหร่ายเป็นตัวชี้ในการประเมินคุณภาพน้ำ

สาหร่ายหลายชนิดใช้เป็นตัวชี้บ่งชี้ (indicator) คุณภาพน้ำ ซึ่งได้มีการศึกษากันกว้างขวาง ว่าควรใช้สาหร่ายเพียงชนิดเดียว หรือหลายชนิดเป็นตัวชี้คุณภาพน้ำ (Shubert, 1984) ซึ่ง Palmer (1959) ได้ให้ข้อสรุปว่า สาหร่ายเป็นตัวชี้ที่ดีในการบ่งชี้ว่าแหล่งน้ำสะอาดหรือมีมลพิษจากอินทรียสาร (organic pollution)

Benson-Evans *et al.* (1985) ได้แนะนำวิธีประเมินทางชีวภาพดังนี้

- น้ำมีมลพิษมาก อาจพบ ไคลอตอม สาหร่ายสีแดง สีเขียว น้อยกว่า 50% และไม่พบปลาหรือแมลง
- น้ำมีมลพิษ อาจพบ สาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงินคือ *Stigeoclonium*, *Spirogyra* และ *Tribonema* 50% หรือมากกว่า และไม่พบปลาหรือแมลง
- น้ำค่อนข้างสะอาด อาจพบ สาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงิน คือ *Stigeoclonium*, *Spirogyra* และ *Tribonema* 50% หรือมากกว่า และพบปลาหรือแมลง น้อยกว่า 50%
- น้ำที่สะอาด พบร ไคลอตอม สาหร่ายสีเขียว และสาหร่ายสีแดง

การประเมินคุณภาพน้ำทางกายภาพ และเคมี

ในการประเมินคุณภาพน้ำทางกายภาพและเคมีนั้น จะต้องทำการศึกษาปัจจัยต่างๆทั้งทางกายภาพ และทางเคมี เพราะปัจจัยเหล่านี้ เมื่อนำมาพิจารณาควบคู่กัน จะทำให้สามารถประเมินน้ำในแหล่งน้ำที่ทำการศึกษาได้ดี เพราะปัจจัยต่างๆมักมีความสัมพันธ์ต่อกัน ซึ่งจะพิจารณาเพียงปัจจัยเดียวข้อมูลเป็นไปไม่ได้

บทที่ 3

อุปกรณ์และวิธีดำเนินการวิจัย

อุปกรณ์และเครื่องแก้ว

ขวดพลาสติกพร้อมฝา (2 ลิตร)	บิวเรต (Burette)
พลาสติกเก็บตัวอย่างสาหร่าย	บีกเกอร์ (Beaker)
กรวย (Funnel)	ปิเพ็ต (Pipette)
กระบอกตวง (Measuring cylinder)	หลอดหยด (Droper)
ขวดบีโอดี (BOD bottle)	หลอดเลี้ยงเชื้อ (Vial)
ขวดน้ำกัลลัน (Distillwater bottle)	เทอร์โมมิเตอร์ (Thermometer)
ขวดรูปชنمพ (Erlenmeyer flask)	เตาไฟฟ้า (Hotplate)
ขวดวัสดุปริมาตร (Volumetric flask)	อุปกรณ์ตักดิน (Ekman grab)
เครื่องมือวัดความเป็นกรด-ด่าง (pH meter)	สไลด์พร้อมกระฉกปิด (Slides+cover)
เครื่องวัดการนำไฟฟ้า (Conductivity meter)	

สารเคมี

Analitical Quality Control Service	Manganous sulfate ($MnSO_4 \cdot 4H_2O$)
(Anhydrous $CaCO_3$)	Magnesium EDTA (MgEDTA)
Anhydrous calcium carbonate	Mercuric sulfate ($HgSO_4$)
Ammonium chloride (NH_4CL)	Methyl red indicator
Ammonium hydroxide (NH_4OH)	Potassium bi-iodate ($KH(IO_3)_2$)
Alkaline iodide azide	Potassium dichromate (KCr_2O_7)
Concentrate Sulfuric acid (AR) (H_2SO_4)	1,10-Phenanthroline monohydrate
Concentrate nitric acid (AR) (HNO_3 conc)	Sodium chloride (Na_2Cl)
Eriochrome black T	Sodium EDTA (NaEDTA)
Ferrous ammonium sulfate ($Fe(NH_4)_2(SO_4)_2 \cdot 6H_2O$)	Sodium hydroxied (NaOH)
Ferrous sulfate ($FeSO_4 \cdot 7H_2O$)	Sodium iodide (NaI)
Lead Standard solution	Sodium thiosulfate ($Na_2S_2O_3 \cdot 5H_2O$)
	Sodium sulfate (Na_2SO_4)

Starch powder

Vanadium (V) oxide (O_5V_2)Silver sulfate (Ag_2SO_4)

แผนการดำเนินงานและวิธีการวิจัย

1. กำหนดคุณเก็บตัวอย่างน้ำในคลองแม่น้ำ จำนวน 4 จุด กือ (รูป 1-2)

จุดที่ 1 สนามกีฬาเทศบาล

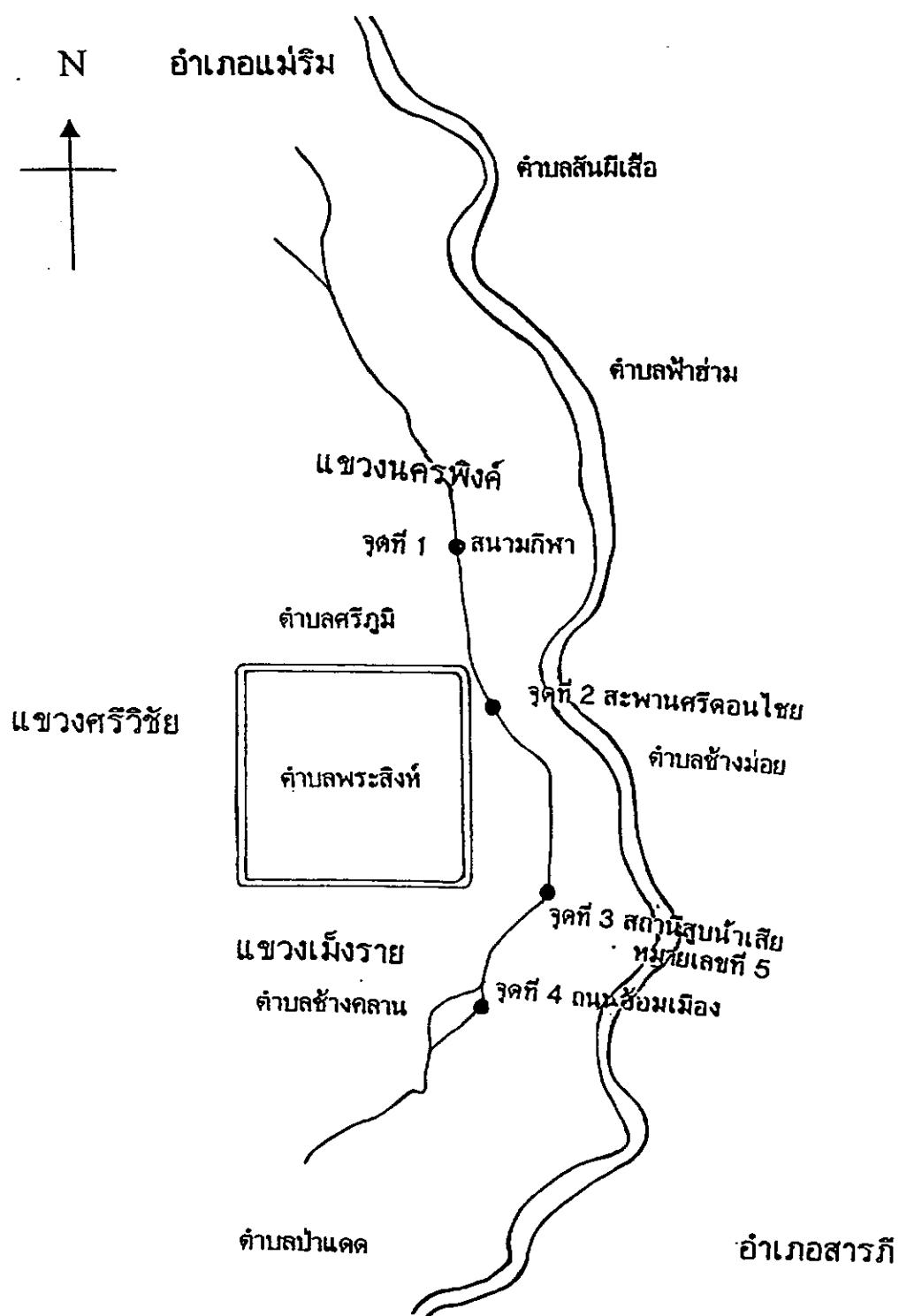
จุดที่ 2 สะพานศรีค้อน ไชย

จุดที่ 3 สถานีสูบน้ำเสีย หม้ายเลขที่ 5

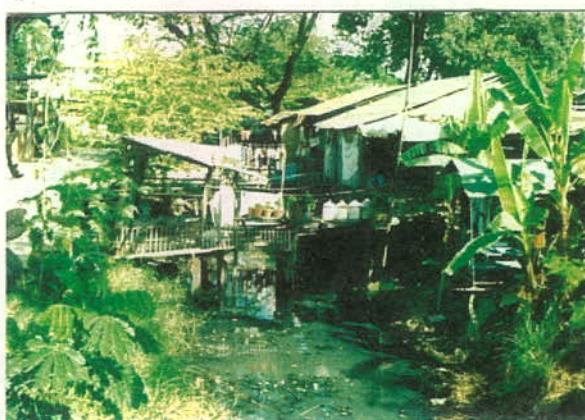
จุดที่ 4 บริเวณถนนอ้อมเมือง

2. เก็บตัวอย่างเดือนละ 1 ครั้ง โดยเก็บตัวอย่างที่ระดับความลึก 30 เซนติเมตร ตั้งแต่เวลา 12.00

นาฬิกา เป็นระยะเวลา 12 เดือน

รูป 1 แผนที่จุดเก็บตัวอย่างของคลองแม่น้ำ จังหวัดเชียงใหม่
(มาตราส่วน 1: 20,000)

1

2

3

4

รูป 2 จุดเก็บตัวอย่างที่

1. สถานีพัฒนาฯ

3. สถานีสูบน้ำเสียหมายเลขที่ 5

2. สะพานศรีคอนไช

4. บริเวณดันนอ้มเมือง

3. การศึกษาแพลงก์ตอนพืชและสาหร่ายยึดเกาะ

- 3.1 นำน้ำ 1 ลิตร มาตัดตะกอน โดยตวงน้ำตัวอย่างในระบบอกรดูองขนาด 1,000 ml เติม Lugol's solution จำนวน 10 ml นำไปตั้งไว้ในที่มีค่า ประมาณ 10 วัน จากนั้นนำสาหร่ายมาคุณน้ำเพื่อเอาน้ำออก โดยวิธีการลักน้ำ (ระวังอย่าคุณตะกอนด้านล่าง) จะเหลือตะกอนด้านล่าง จากนั้นเทใส่ระบบอกรดูองขนาด 100 ml ปรับปริมาตรให้ได้ 100 ml ตัวน้ำกลั่น แล้วจึงเติม Lugol's solution นำไปตั้งในที่มีค่าเมื่อครบ 7 วันคุณน้ำออกให้เหลือแต่ตะกอนเช่นเดิม นำมาเทใส่ระบบอกรดูองขนาด 25 ml ปรับปริมาตรให้ได้ 10 ml เทใส่ขวดพลาสติกเก็บตัวอย่างเพื่อรอการตรวจวินิจฉัย จำแนกชนิดของแพลงก์ตอนพืช
- 3.2 เก็บตัวอย่างสาหร่ายยึดเกาะ โดยใช้พื้นที่เก็บตัวอย่าง 2 ตารางเซ็นติเมตร แล้วจึงใช้แปรงญูดออก โดยเก็บตัวอย่าง 5 ครั้งในแต่ละจุดเก็บตัวอย่าง จากนั้นใส่ในหลอดเก็บตัวอย่างที่มีน้ำกลั่นอยู่ 1 ml แล้วจึงหยด Lugol's solution 1 หยด แล้วเก็บในที่มีค่า รอการจำแนกชนิดของสาหร่ายยึดเกาะ
- 3.3 วินิจฉัยชนิดของแพลงก์ตอนพืช และสาหร่ายยึดเกาะ (ลัคดา, 2538; Smith, 1950; Whitford, 1969; Prescott, 1970)

- 3.4 นับแพลงก์ตอนพืชและสาหร่ายยึดเกาะที่เป็น dominant species โดยวิธี Marker diatom ควบคู่กับ Strip counting (ศิริเพ็ญ, 2537)

4. ศึกษาคุณภาพน้ำทางด้านกายภาพและเคมี

- 4.1 บันทึกข้อมูลจากชุดเก็บตัวอย่าง
- 4.1.1 สังเกตสี และกลิ่นของน้ำ
- 4.1.2 บันทึกความลึก
- 4.1.3 วัดอุณหภูมิของน้ำและอากาศโดยใช้ Thermometer
- 4.1.4 วัด pH ของน้ำ โดยใช้ pH meter
- 4.1.5 วัดค่าการนำไฟฟ้า โดยใช้ Conductivity meter
- 4.1.6 วัดค่าของแข็งทั้งหมดที่ละลายในน้ำ Total Dissolved Solid (TDS)
โดยวิธี Conductivity meter

- 4.2 เก็บอย่างน้ำมาวิเคราะห์คุณภาพน้ำทางกายภาพ และเคมี

(ศิริเพ็ญ, 2543; APHA, 1992)

- 4.2.1 วัดค่าสารแขวนลอยทั้งหมด (Total Suspended Solid; TSS)

โดยวิธี Total Suspended Solids Dried Method

4.2.2 ปริมาณออกซิเจนที่ละลายในน้ำ (Dissolved Oxygen; DO) โดยวิธี Azide modification

4.2.3 ปริมาณความต้องการออกซิเจนทางชีวเคมี (Biochemical Oxygen Demand; BOD₅) โดยวิธี Azide modification

4.2.4 ความต้องการออกซิเจนทางเคมี (Chemical Oxygen Demand; COD) โดยวิธี Closed reflux

4.2.5 ความกรดด่างของน้ำ (Hardness) โดยวิธี EDTA titrimetric

4.2.6 วัดปริมาณตะกั่วในตะกอนและสารร้ายปืดเกาะ โดยวิธี Atomic Abrorption Spectrophotometry

5. นำข้อมูลมาวิเคราะห์

ศึกษาสถิติโดยใช้ANOVA และ Correlation coefficient เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างแพลงก์ตอนพืชกับคุณภาพน้ำทางกายภาพ เคมี

สถานที่ที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย และรวมรวมข้อมูล

- คลองแม่น้ำ อ.เมือง จ.เชียงใหม่
- ห้องปฏิบัติการธรรมีเคมี ภาควิชาชีวเคมี คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่
- หน่วยวิจัยแพลงก์ตอนพืช และคุณภาพน้ำ ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่

ระยะเวลาในการดำเนินงาน

12 เดือน ตั้งแต่เดือน มกราคม ถึง ธันวาคม พ.ศ. 2542

บทที่ 4

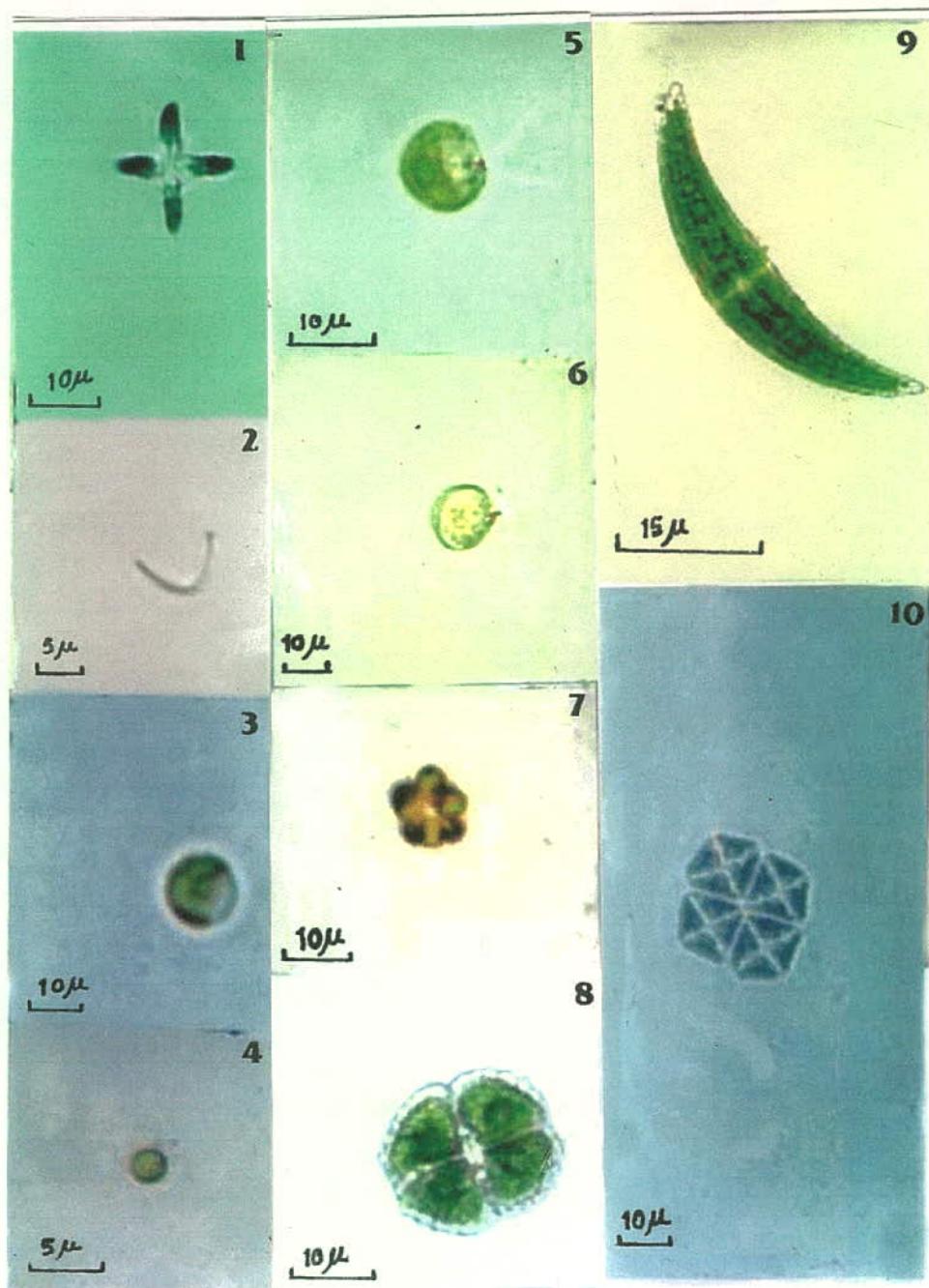
ผลการศึกษา

ผลการศึกษาความหลากหลายทางชีวภาพของสาหร่าย

ความหลากหลายของสาหร่ายในคลองแม่น้ำฯ จังหวัดเชียงใหม่ ระหว่างเดือนกรกฎาคม ถึง ธันวาคม พ.ศ. 2542 พนสาหร่าย 5 division ได้แก่ division Chlorophyta, Cyanophyta, Chrysophyta, Cryptophyta และ Euglenophyta ประกอบด้วย แพลงก์ตอนพืชทั้งหมด 36 genera ได้แก่ *Actinastrum*, *Ankistrodesmus*, *Chlorella*, *Chlamydomonas*, *Chlorococcum*, *Coelastrum*, *Closterium*, *Crucigenia*, *Entosiphon*, *Monoraphidium*, *Scenedesmus*, *Staurastrum*, *Chroococcus*, *Cylindrospermopsis*, *Hydrocoleum*, *Lyngbya*, *Merismopedia*, *Microcystis*, *Oscillatiria*, *Phormidium*, *Spirulina*, *Achnanthes*, *Diatoma*, *Fragilaria*, *Gomphonema*, *Melosila*, *Melosila*, *Navicula*, *Nitzschia*, *Pinnularia*, *Surirella*, *Euglena*, *Phacus*, *Trachelomonas*, *Cryptomonas* และ *Chilomonas* ส่วนสาหร่ายยึดเกาะ 36 genera ประกอบด้วยสาหร่ายยึดเกาะ และแพลงก์ตอนพืชซึ่ง พนปะปนกับสาหร่ายยึดเกาะ ได้แก่ *Achnanthes*, *Actinastrum*, *Ankistrodesmus*, *Chlorella*, *Chlamydomonas*, *Chlorococcum*, *Coelastrum*, *Cosmarium*, *Closterium*, *Crucigenia*, *Cymbella*, *Chroococcus*, *Cryptomonas*, *Chilomonas*, *Entosiphon*, *Euglena*, *Fragilaria*, *Gomphonema*, *Hydrocoleum*, *Lyngbya*, *Melosila*, *Merismopedia*, *Microcystis*, *Monoraphidium*, *Monomastix*, *Navicula*, *Nitzschia*, *Oedogonium*, *Oscillatoria*, *Phacus*, *Phormidium*, *Pinnularia*, *Stigeoclonium*, *Spirulina*, *Surirella* และ *Scenedesmus* (ตาราง 1-2 รูป 3-7)

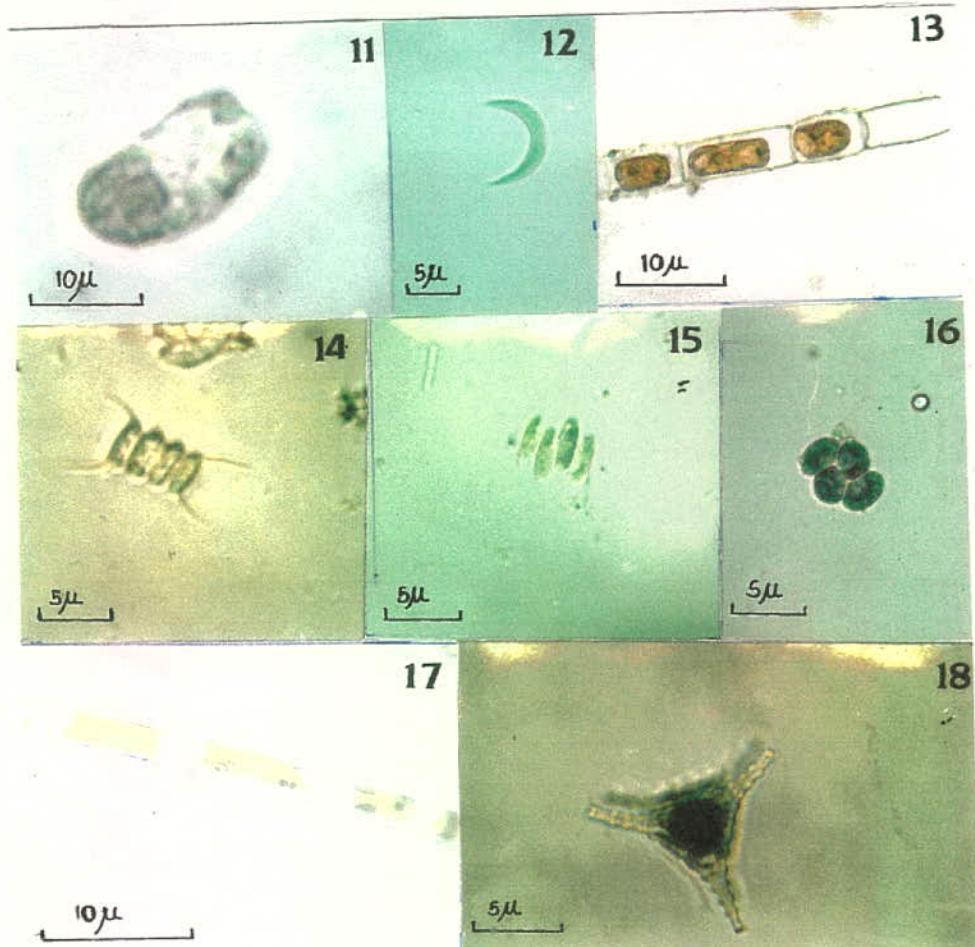
แพลงก์ตอนพืชที่พบสกุลเด่น (dominant genera) ที่พบมากที่สุดภายในเวลา 1 ปีคือ *Chlorella vulgaris* และที่พบมากรองลงมา (abundant) ได้แก่ *Euglena*, *Navicula*, *Nitzschia* และ *Oscillatoria* (ตาราง 1)

สาหร่ายยึดเกาะที่พบสกุลเด่นภายในเวลา 1 ปี คือ *Oscillatoria tenuis* และพบมากรองลงมา ได้แก่ *Chlorella*, *Navicula* และ *Euglena* (ตาราง 2)

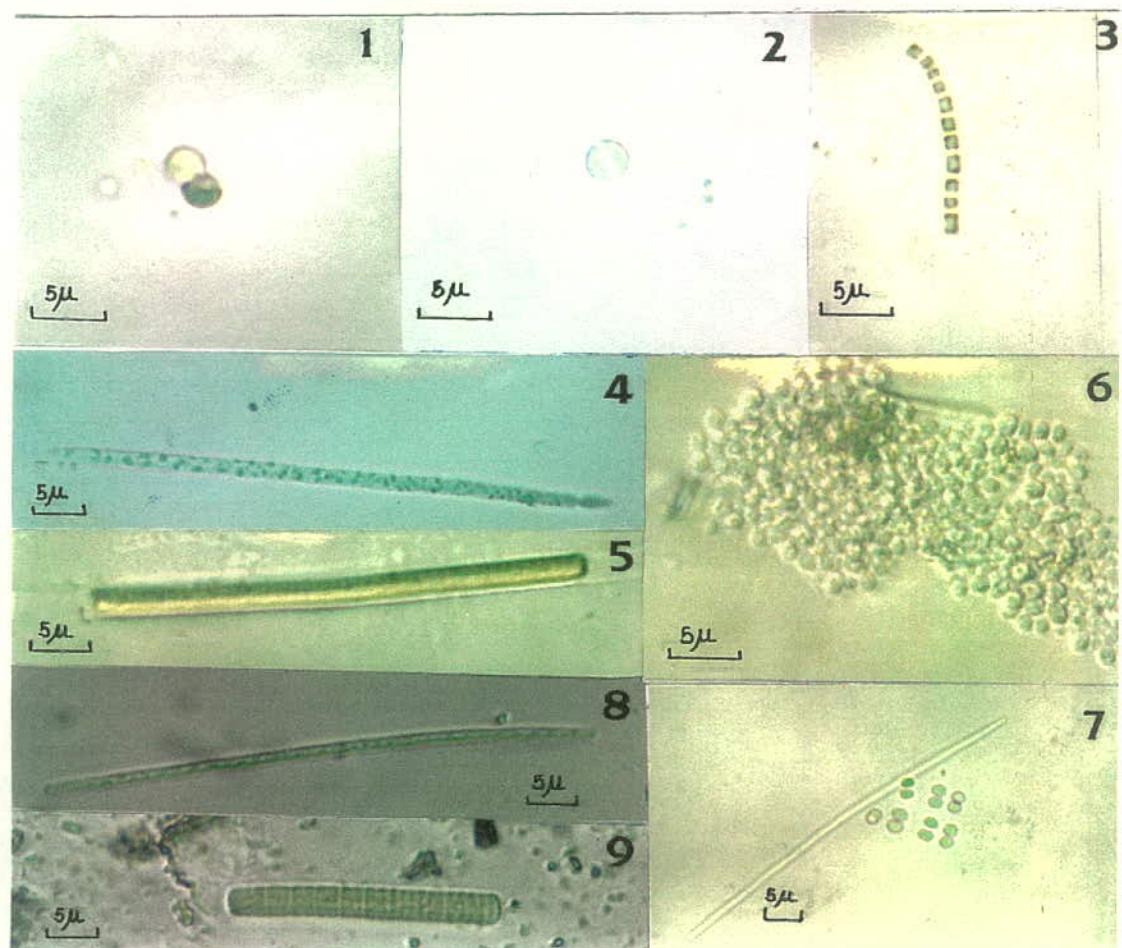
รูป 3 สาหร่าย division Chlorophyta

1. <i>Actinastrum</i> sp.	7. <i>Coelastrum</i> sp.
2. <i>Ankistrodesmus</i> sp.	8. <i>Cosmarium</i> sp.
3. <i>Chlorococcum</i> sp.	9. <i>Cloterium</i> sp.
4. <i>Chlorella vulgaris</i>	10. <i>Crucigenia</i> sp.
5 - 6. <i>Chlamydomonas</i> spp.	

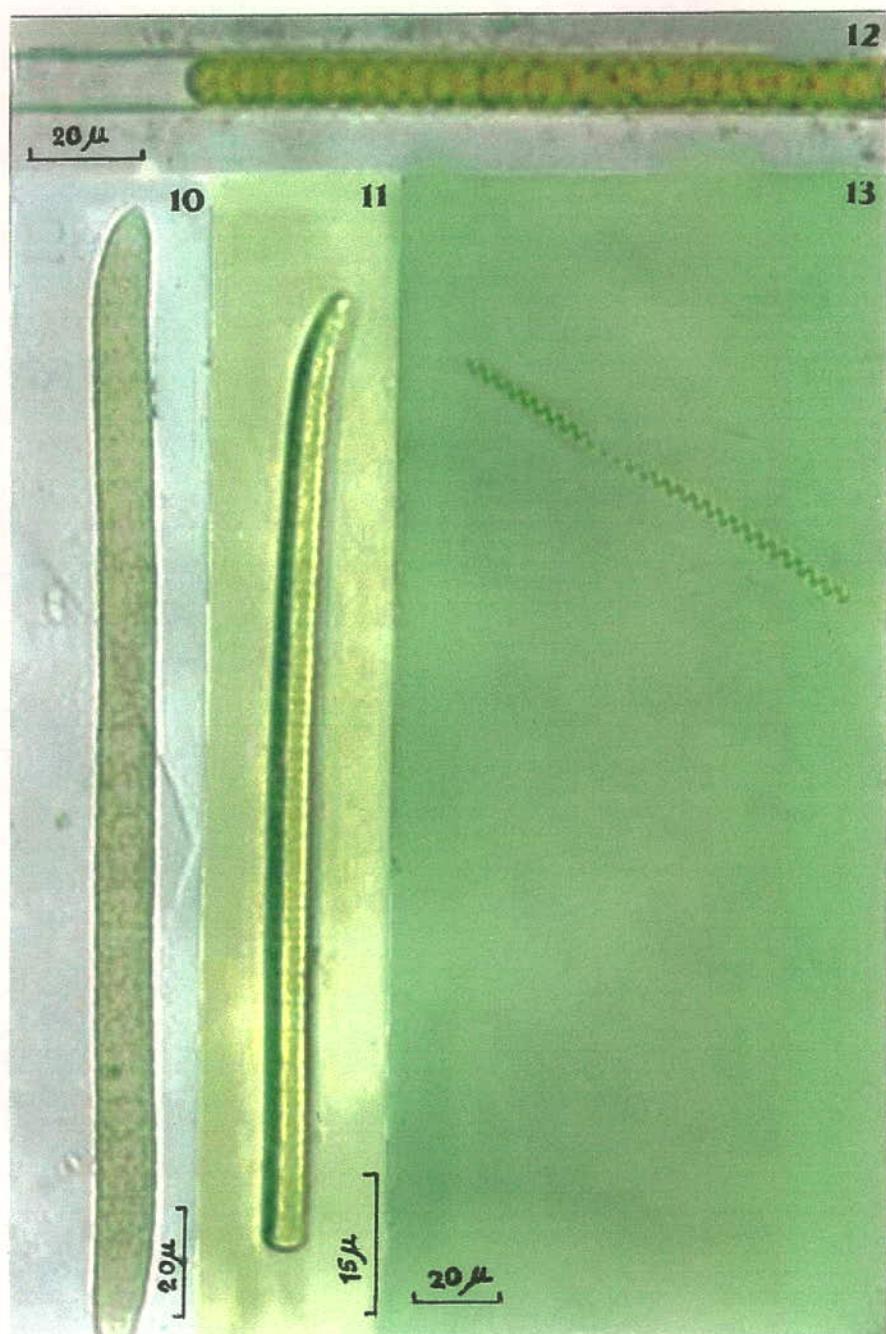
รูป 3 (ต่อ) สาหร่าย division Chlorophyta

- 11. *Entosiphon ovatum*.
- 12. *Monoraphidium* sp.
- 13. *Oedogonium* sp.
- 14 - 15. *Scenedesmus* spp.
- 16. *Scenedesmus armatus*
- 17. *Stigeoclonium* sp.
- 18. *Staurastrum* sp.

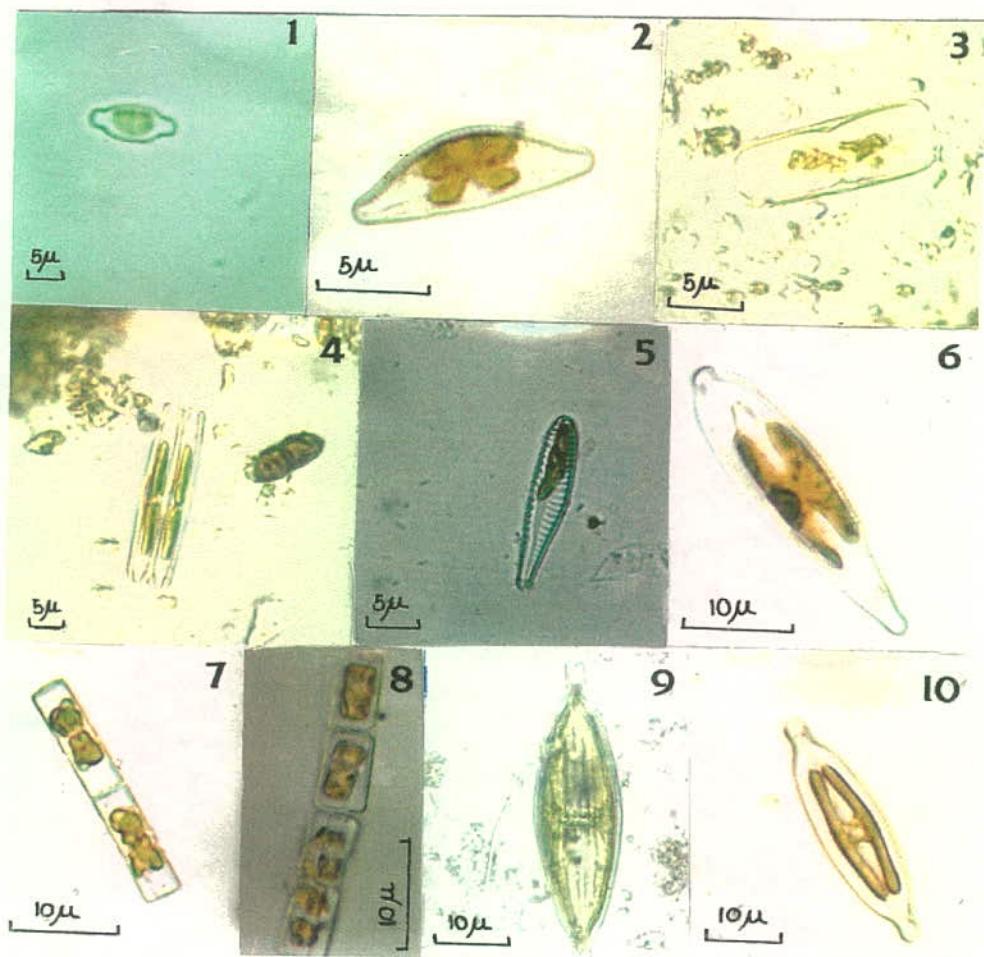
รูป 4 สาหร่าย division Cyanophyta

1- 2. <i>Chroococcus</i> spp.	6. <i>Microcystis aeruginosa</i>
3. <i>Hydrocoleum</i> sp.	7. <i>Merismopedia</i> sp.
4. <i>Cylindrospermopsis</i> sp.	8 - 9. <i>Oscillatoria</i> spp.
5. <i>Lyngbya</i> sp.	

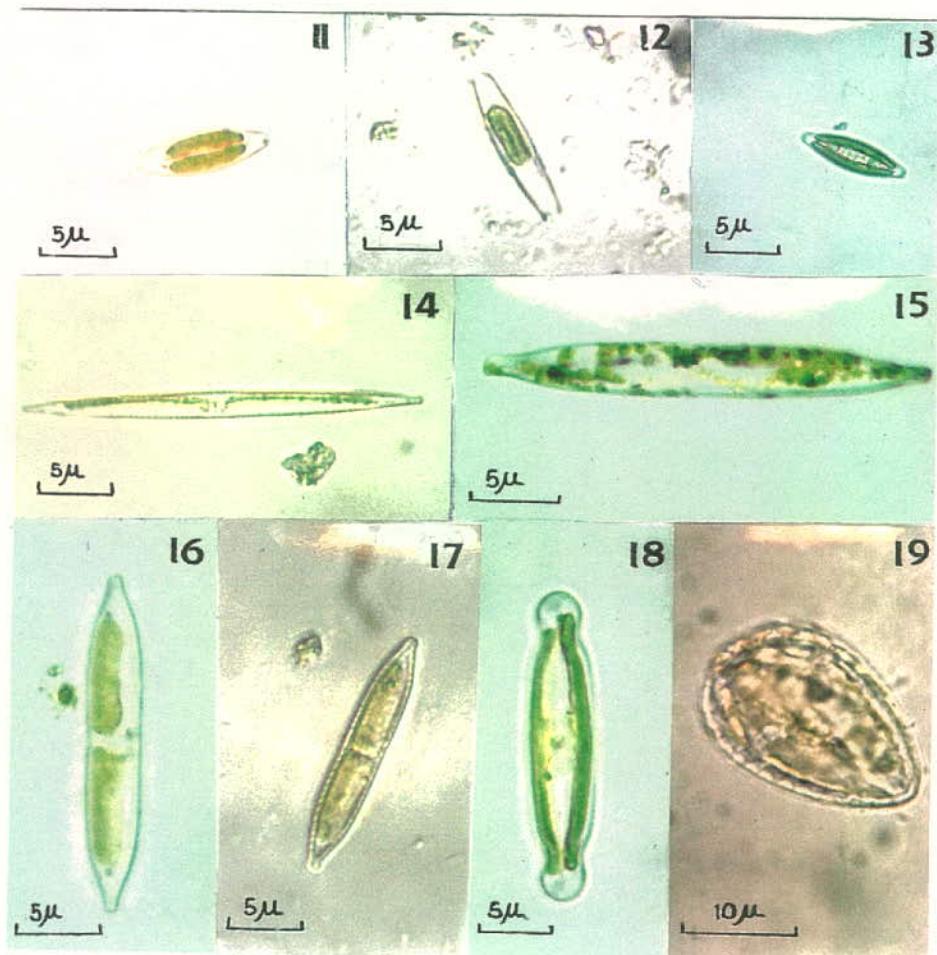
รูป 4 (ต่อ) สาหร่าย division Cyanophyta

10. *Oscillatoria* sp.
11. *Oscillatoria tenuis*
12. *Phormidium* sp.
13. *Spirulina major*

รุ่ป 5 สาหร่าย division Chrysophyta

1. <i>Achnanthes</i> sp.	7. <i>Melosira granulata</i>
2. <i>Cymbella</i> sp.	8. <i>Melosira variens</i>
3. <i>Diatoma</i> sp.	9 - 10. <i>Navicula</i> spp.
4. <i>Fragilaria</i> sp.	
5 - 6. <i>Gomphonema</i> spp.	

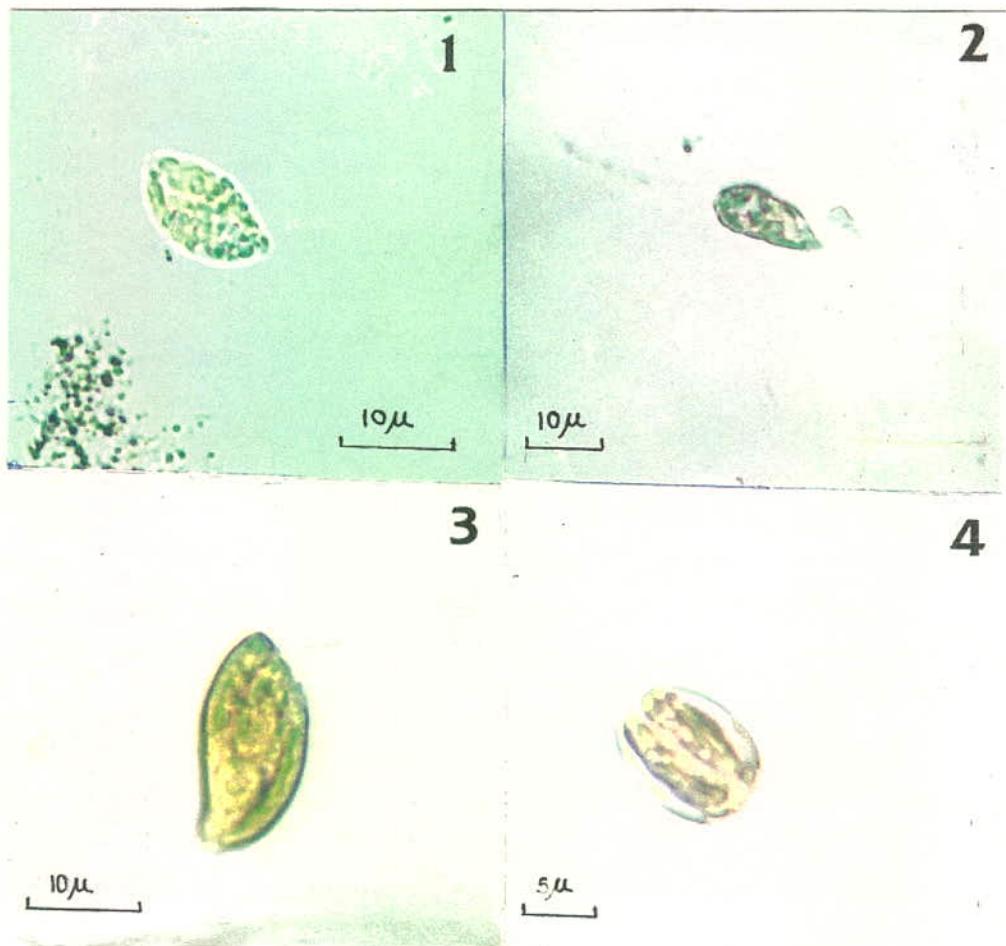

รูป 5 (ต่อ) สาหร่าย division Chrysophyta

11 - 13. *Navicula* spp.

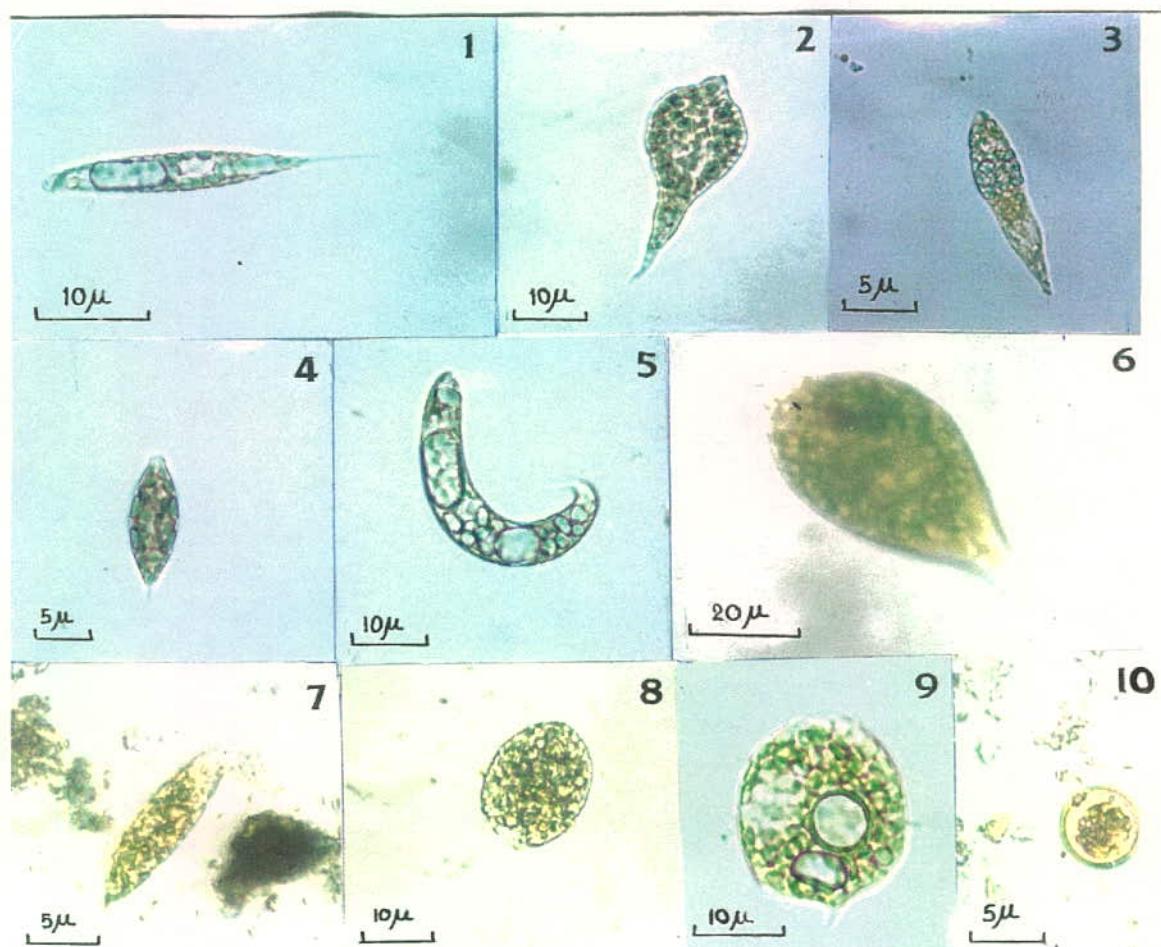
14 - 18 *Nitzschia* spp.

19. *Surirella* sp.

กป 6 สาหร่าย division Cryptophyta

1. *Cryptomonas erosa*
2. *Cryptomonas sp.*
3. *Chilomonas sp.*
4. *Monomastix sp.*

รูป 7 สายพาราดิvision Euglenophyta

1. <i>Euglena acus</i>	6. <i>Euglena sociabilis</i>
2. <i>Euglena caudata</i>	7. <i>Euglena</i> spp
3. <i>Euglena deses</i>	8. <i>Phacus</i> sp
4. <i>Euglena geniculata</i>	9. <i>Phacus acuminata</i>
5. <i>Euglena klebsii</i>	10. <i>Trachelomonas</i> sp.

จำนวน species ของแพลงก์ตอนพืชและ สาหร่ายยีดเคาะ

พบแพลงก์ตอนพืชในคลองแม่ข่าทั้งหมด 55 species (ตาราง 3 รูป 8) โดยพบจำนวน species ในแต่ละ division ดังนี้

division Chlorophyta พบทั้งหมด 15 species (ตาราง 1) โดยพบมากที่สุด คือเดือนกรกฎาคม (11 species) ในขณะที่เดือนตุลาคม พบน้อยที่สุด (2 species)

division Cyanophyta พบทั้งหมด 11 species (ตาราง 1) โดยพบมากที่สุด (6 species) ในเดือน กรกฎาคม และพบน้อยที่สุด (1 species) ในเดือนตุลาคม

division Chrysophyta พบทั้งหมด 18 species (ตาราง 1) โดยพบมากที่สุด (10 species) ในเดือน พฤษภาคม และพบน้อยที่สุดในเดือนเมษายน และมิถุนายน (3 species)

division Cryptophyta พบทั้งหมด 2 species (ตาราง 1) โดยพบมากที่สุด (2 species) ในเดือนกุมภาพันธ์ เมษายน พฤษภาคม กรกฎาคม สิงหาคม และกันยายน และไม่พบแพลงก์ตอนพืชเลย ในเดือนพฤษจิกายน และธันวาคม

division Euglenophyta พบทั้งหมด 9 species (ตาราง 1) โดยพบมากที่สุด (5 species) ในเดือนมีนาคม และไม่พบเลยในเดือนพฤษภาคม และ กรกฎาคม

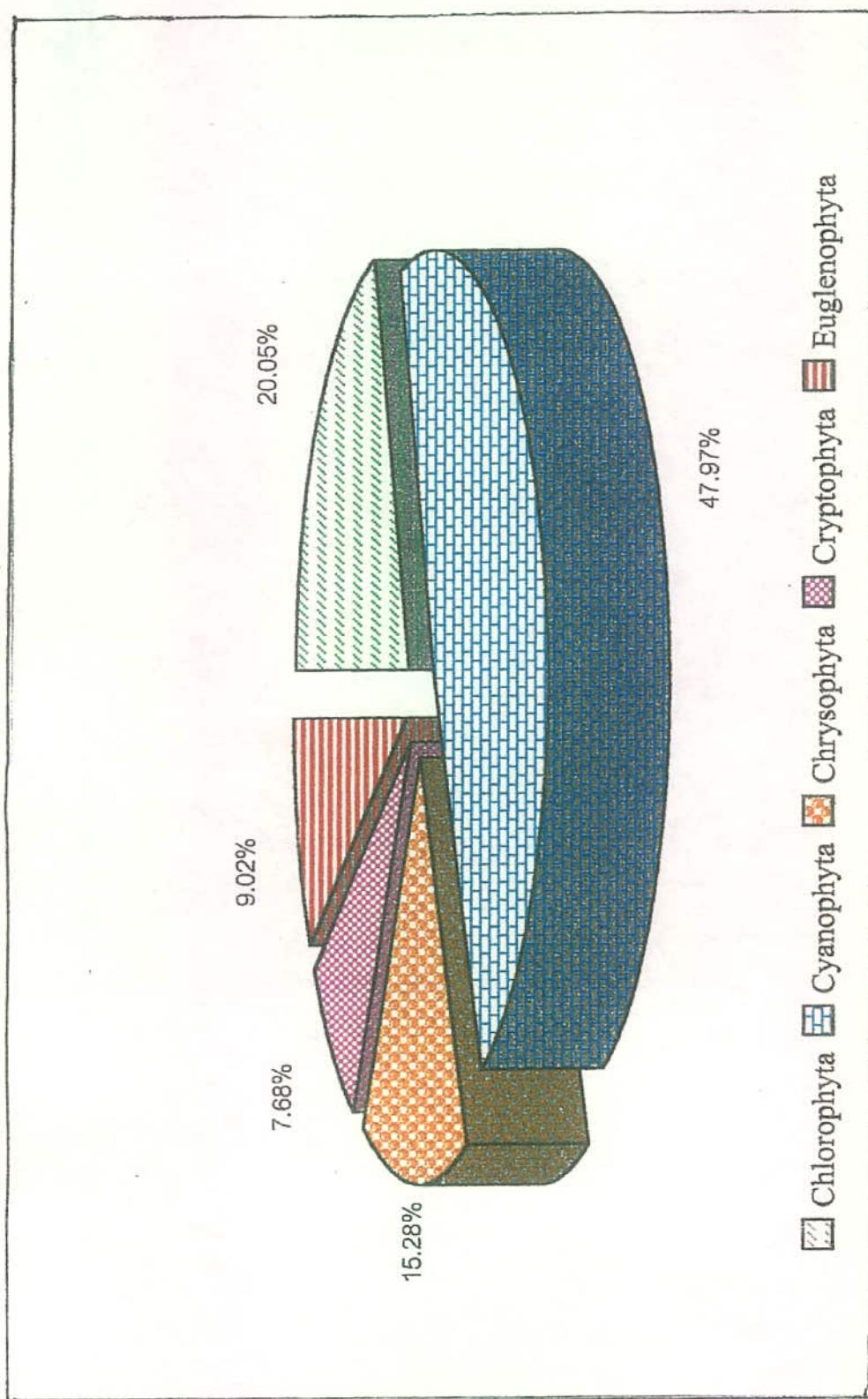
พบสาหร่ายยีดเคาะในคลองแม่ข่าทั้งหมด 54 species (ตาราง 3 รูป 8) โดยพบจำนวน species ในแต่ละdivision ดังนี้

division Chlorophyta พบทั้งหมด 16 species (ตาราง 2) โดยพบมากที่สุด (6 species) คือเดือนกุมภาพันธ์ และมีนาคม ในขณะที่พบน้อยที่สุด (2 species) ในเดือนเมษายน พฤษภาคม สิงหาคม กันยายน และ ธันวาคม

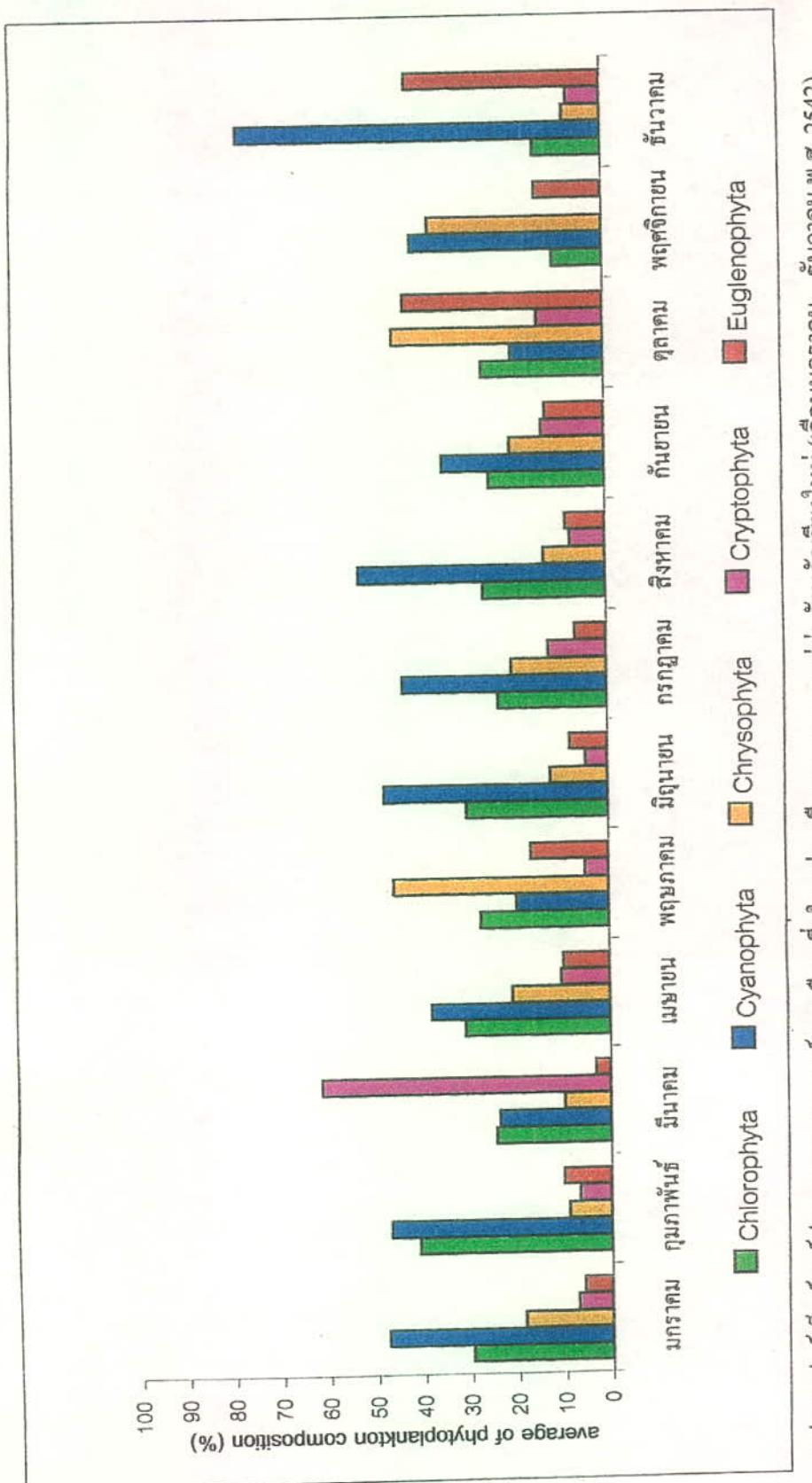
division Cyanophyta พบทั้งหมด 11 species (ตาราง 2) โดยพบมากที่สุด (7 species) ในเดือน กันยายน และพบน้อยที่สุด (2 species) ในเดือนพฤษภาคม มิถุนายน ตุลาคม และ พฤศจิกายน

division Chrysophyta พบทั้งหมด 15 species (ตาราง 2) โดยพบมากที่สุด (12 species) ในเดือนมิถุนายน และพบมากของลงมา (11 species) ในเดือนมกราคม และพบน้อยที่สุด (5 species) ในเดือนมีนาคม

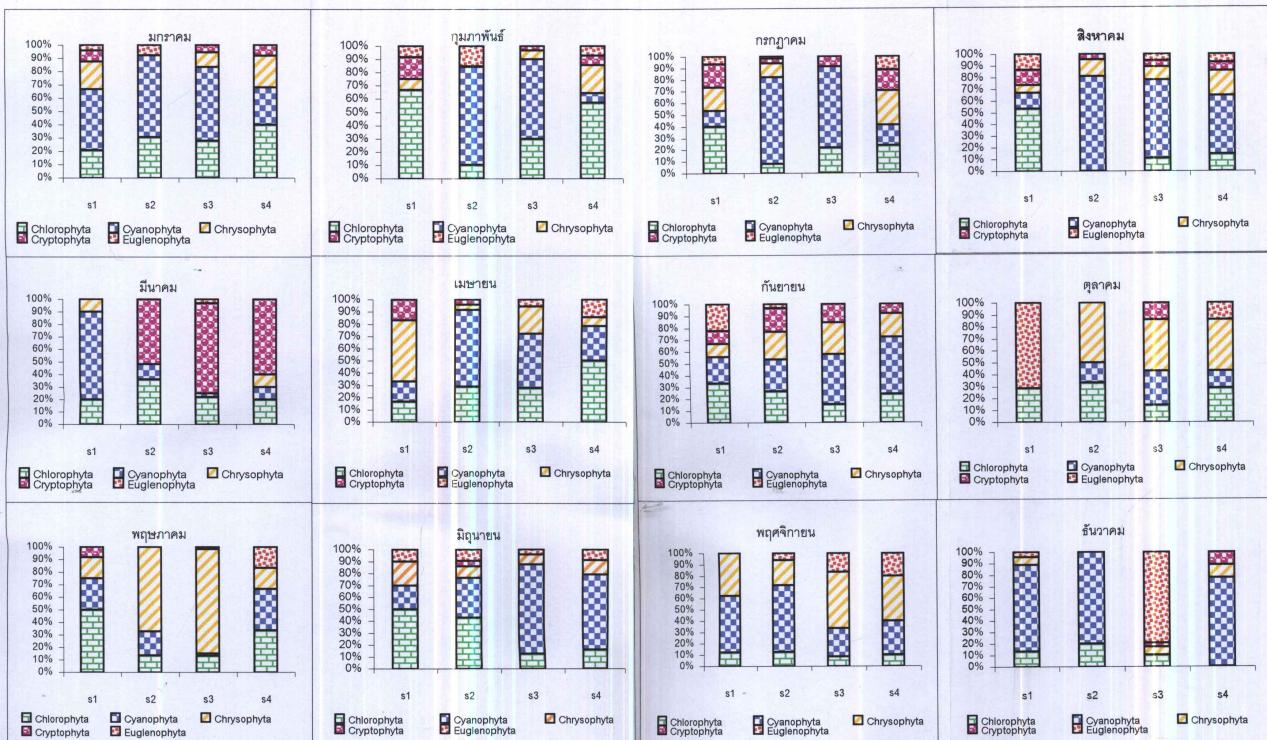
division Cryptophyta พบทั้งหมด 4 species (ตาราง 2) โดยพบมากที่สุด (3 species) ในเดือนมกราคม และกุมภาพันธ์ และไม่พบเลยในเดือน มีนาคม จนถึงเดือนตุลาคม และ ในเดือนธันวาคม

รูป 9 เปอร์เซ็นต์ของปริมาณของแพลงก์ตอนพืชเฉลี่ยของกล้องเม็ดท่า จังหวัดเชียงใหม่ (เดือนกรกฎาคม - ธันวาคม พ.ศ. 2542)

|| 10 บรรจุสีน้ำเงินคือปริมาณ phytoplankton ที่ต้องการเพื่อให้ในแต่ละเดือนของแต่ละปี (เดือนน้ำรากคราบ – ธันวาคม พ.ศ. 2542)

รูป 11 เมอร์เซ็นต์ของแบคทีเรียในคลองแม่ข่า จังหวัดเชียงใหม่

(เดือนมกราคม-พฤษภาคม พ.ศ. 2542)

องค์ประกอบของสาหร่ายบีคเกะในคลองแม่น้ำโขಯเฉลี่ย พบ 5 division ได้แก่ division Cyanophyta, Chrysophyta, Chlorophyta, Euglenophyta และ Cryptophyta มีค่าร้อยละ 48.22, 36.58, 9.72, 4.36 และ 1.12 ตามลำดับ (รูป 12)

ค่าร้อยละโขยกําลังของสาหร่ายบีคเกะแต่ละdivision ในแต่ละเดือนมีดังนี้ (ตาราง 6 รูป 13)

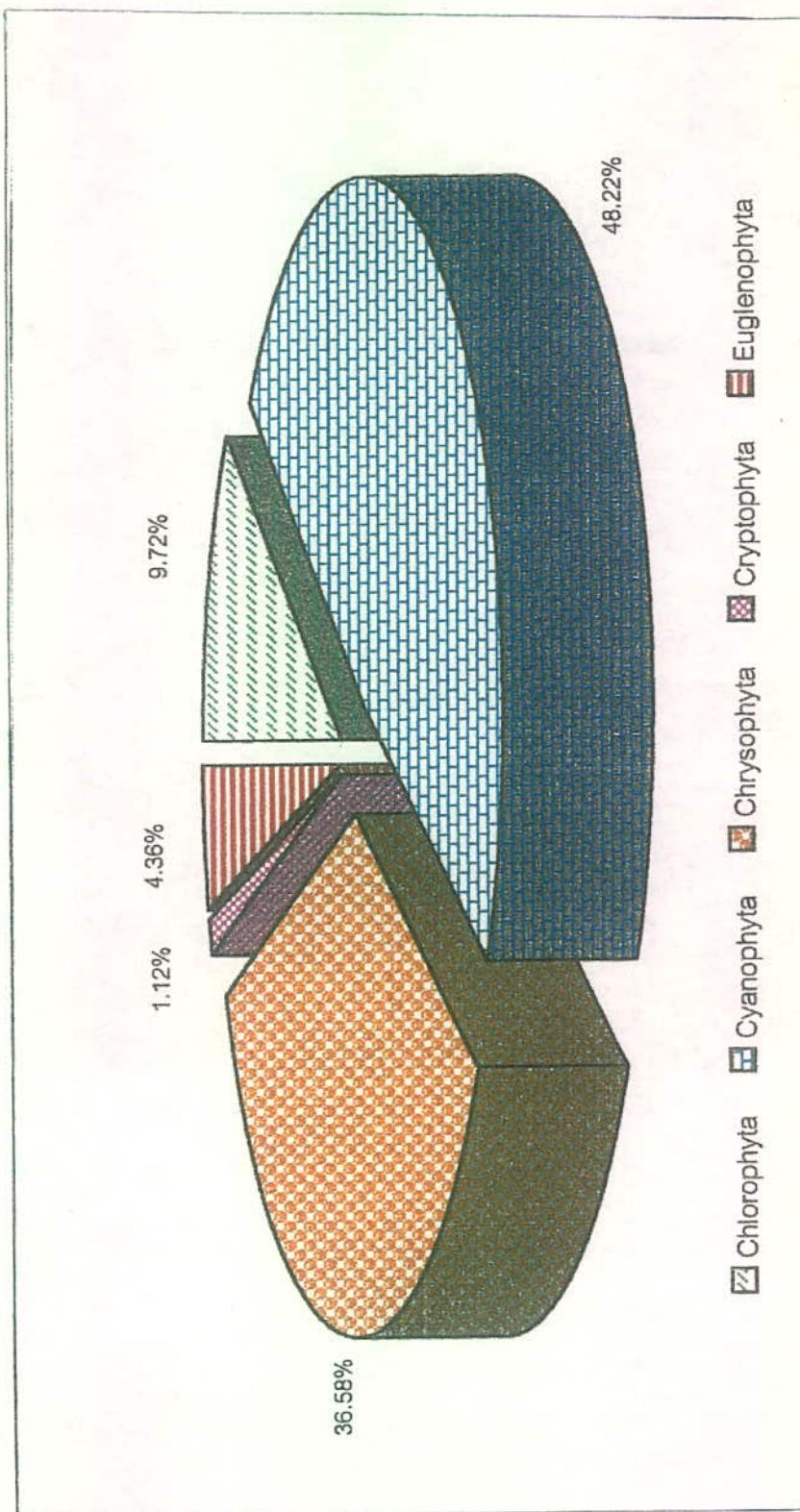
division Chlorophyta พบ 6.47 - 38.93 % โขบพสูงสุดในเดือน กุมภาพันธ์ และพบท้าสูดในเดือนพฤษภาคม จากผลการศึกษาทางสถิติโดยใช้ ANOVA พบมีความแตกต่างกันในแต่ละสถานี อย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ($p <0.01$) โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดในจุดเก็บตัวอย่างที่ 1 และน้อยที่สุดในจุดเก็บตัวอย่างที่ 4 สามารถแบ่งกลุ่มความแตกต่างของค่าเฉลี่ยได้ 2 กลุ่ม ซึ่งพบว่า จุดเก็บตัวอย่างที่มีความแตกต่างกันทางสถิติได้แก่จุดเก็บตัวอย่างที่ 1, 3 และจุดเก็บตัวอย่างที่ 4 (ตาราง 11)

division Cyanophyta พบ 23.68 - 90.13 % พบสูงสุดในเดือน มีนาคม และพบท้าสูดในเดือน พฤษภาคม

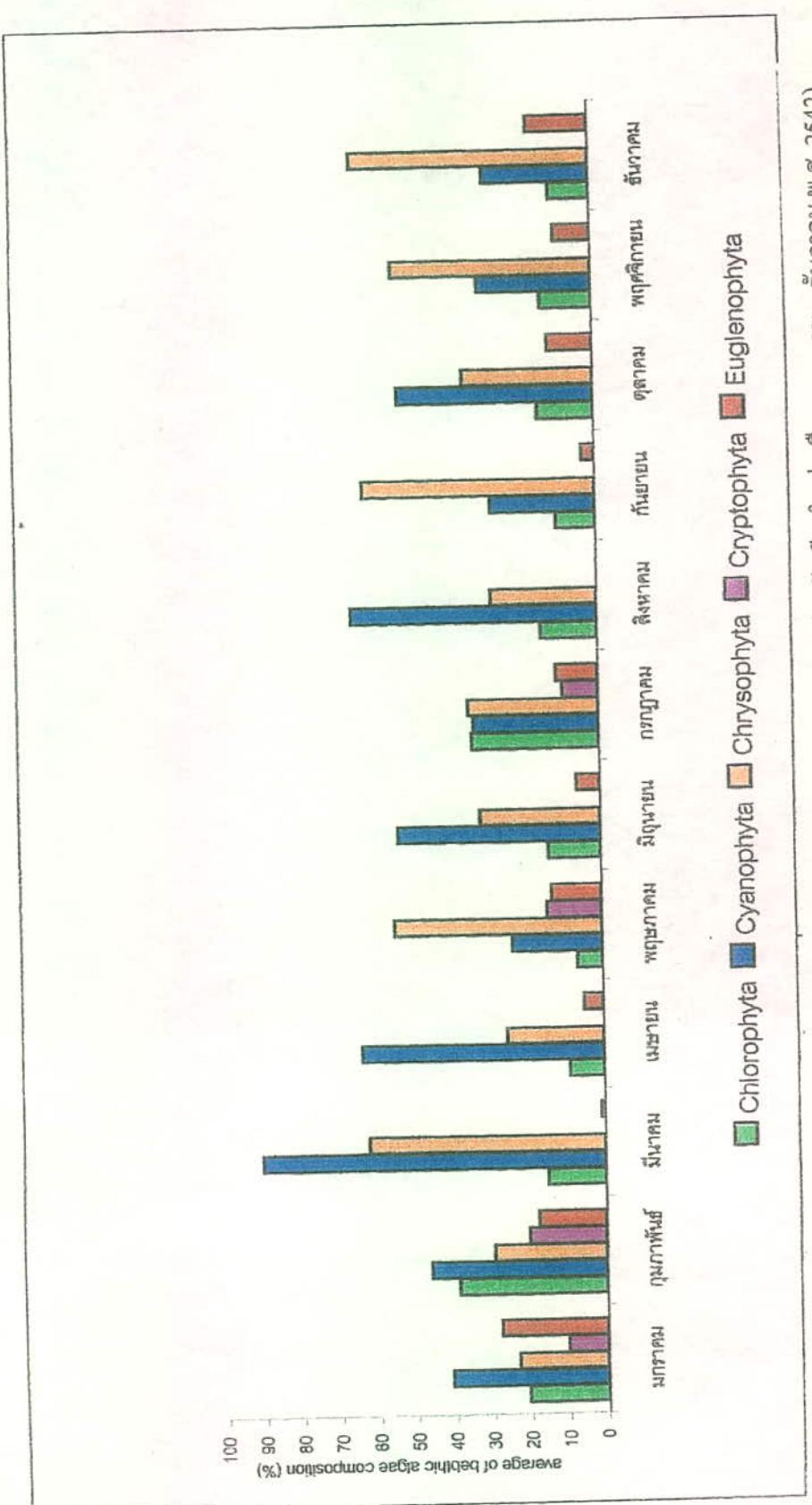
division Chrysophyta พบ 23.32 - 62.99 % พบสูงสุดในเดือน ธันวาคม และพบท้าสูดในเดือนมกราคม จากผลการศึกษาทางสถิติโดยใช้ ANOVA พบมีความแตกต่างกันในแต่ละเดือนอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ($p <0.01$) โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดในเดือนธันวาคม และน้อยที่สุดเดือนสิงหาคม สามารถแบ่งกลุ่มความแตกต่างของค่าเฉลี่ยได้ 4 กลุ่ม ซึ่งพบว่าเดือนที่มีความแตกต่างกันทางสถิติลดลงระหว่างเดือนธันวาคมและเดือนสิงหาคม ได้แก่เดือนมิถุนายน และเดือนกันยายน (ตาราง 10)

division Cryptophyta พบ 0 - 20.19 % พบสูงสุดในเดือน กุมภาพันธ์ และไม่พบในเดือน มีนาคม เมษายน มิถุนายน และเดือนสิงหาคมถึงเดือนธันวาคม จากผลการศึกษาทางสถิติโดยใช้ ANOVA พบมีความแตกต่างกันในแต่ละเดือนอย่างมีนัยสำคัญ ($p <0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดในเดือนมกราคม และน้อยที่สุดในเดือนมีนาคม เมษายน มิถุนายน และเดือนสิงหาคม ถึงเดือนพฤษภาคม สามารถแบ่งกลุ่มความแตกต่างของค่าเฉลี่ยได้ 2 กลุ่ม ซึ่งพบว่าเดือนที่มีความแตกต่างกันทางสถิติลดลงระหว่างเดือนมิถุนายนและเดือนกันยายน (ตาราง 10)

division Euglenophyta พบ 0 - 27.85 % พบสูงสุดในเดือน มกราคม และไม่พบในเดือน สิงหาคม

รูป 12 เมตรรีชั่นต์ของปรับระดับของสาหร่ายที่ติดเกาะเฉลี่ยของภาคใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ (เดือนมกราคม – ธันวาคม พ.ศ. 2542)

รูป 13 แบ่งรัชชีน์ต่อองค์ประกอบของถ่าน้ำ ที่จังหวัดเชียงใหม่ เนื่องจากต้องการที่จะให้ในแต่ละเดือนของแต่ละปี จึงต้องศึกษาในช่วงเวลาเดียวกัน (เดือนเมษายน – ธันวาคม พ.ศ. 2542)

ส่วนค่าร้อยละ โดยเฉลี่ยของสารร้ายชีวิคทางในแต่ละ division ในจุดเก็บตัวอย่างทั้ง 4 จะมีค่าแตกต่างกันไปแต่ละจุดเก็บตัวอย่างและแต่ละเดือน ดังรายละเอียดแสดงในตาราง 7 รูป 14

ผลการศึกษาคุณภาพน้ำทางกายภาพและเคมีทางประการ

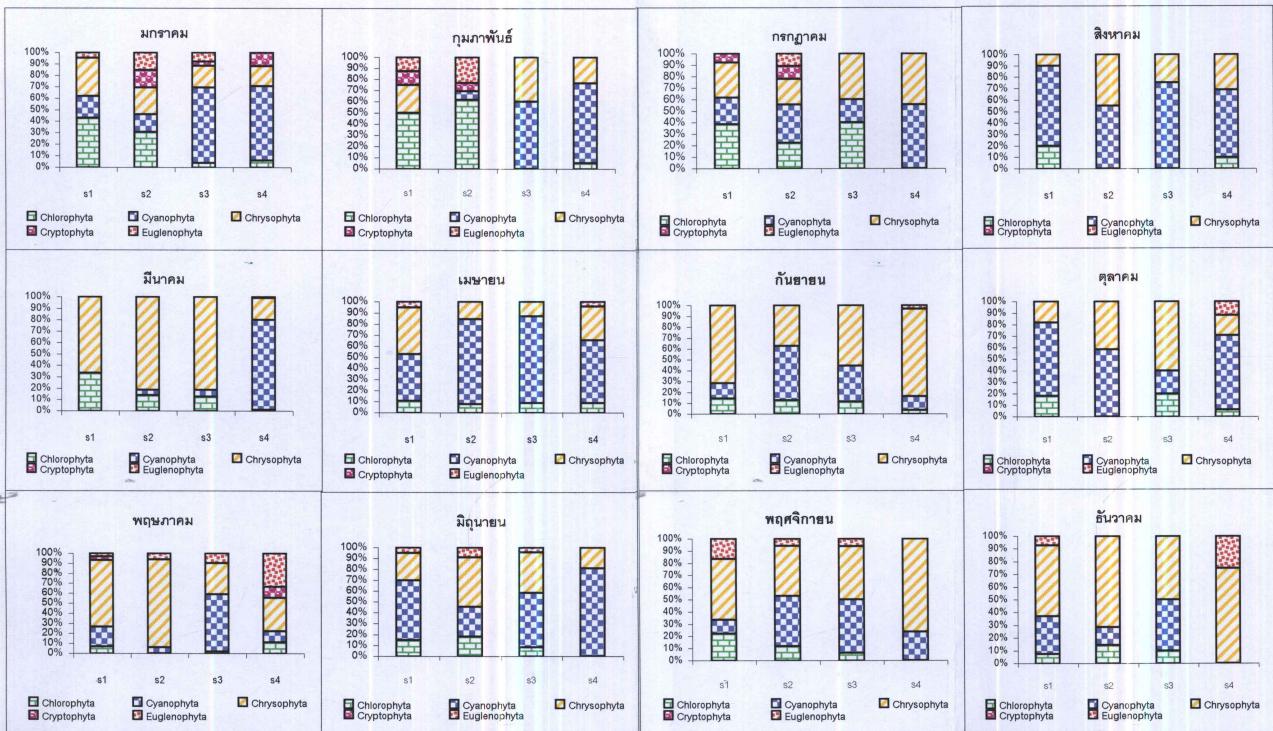
คุณภาพน้ำทางกายภาพของคลองแม่น้ำ เฉลี่ยในแต่ละเดือนมีค่าดังนี้ (ตาราง 8 รูป 15) อุณหภูมน้ำ (water temperature) มีค่าเฉลี่ย $23.50-30.70^{\circ}\text{C}$ พบรุ่นพุ่นน้ำสูงสุด โดยเฉลี่ยในเดือนเมษายน และอุณหภูมน้ำต่ำสุดโดยเฉลี่ยในเดือนธันวาคม จากผลการศึกษาทางสถิติโดยใช้ ANOVA พบนิความแตกต่างกันในแต่ละเดือนอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ($P < 0.01$) โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเดือนเมษายน และน้อยที่สุดในเดือนตุลาคม สามารถแบ่งกลุ่มความแตกต่างของค่าเฉลี่ยได้ 4 กลุ่ม ซึ่งพบว่าเดือนที่มีความแตกต่างทางสถิติได้แก่เดือนมีนาคม เมษายน พฤศจิกายน มิถุนายน สิงหาคม กันยายน พฤศจิกายน และเดือนธันวาคม (ตาราง 10)

อุณหภูมิอากาศ มีค่าเฉลี่ย $25.17-36.10^{\circ}\text{C}$ พบรุ่นพุ่นอากาศสูงสุดในเดือนมีนาคม และต่ำสุดในเดือนธันวาคม จากผลการศึกษาทางสถิติโดยใช้ ANOVA พบนิความแตกต่างกันในแต่ละเดือนที่อย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ($P < 0.01$) โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดในเดือนมีนาคม และน้อยที่สุดในเดือนธันวาคม สามารถแบ่งกลุ่มความแตกต่างของค่าเฉลี่ยได้ 4 กลุ่ม ซึ่งพบว่าเดือนที่มีความแตกต่างทางสถิติได้แก่เดือนมีนาคม กรกฎาคม และเดือนธันวาคม (ตาราง 10)

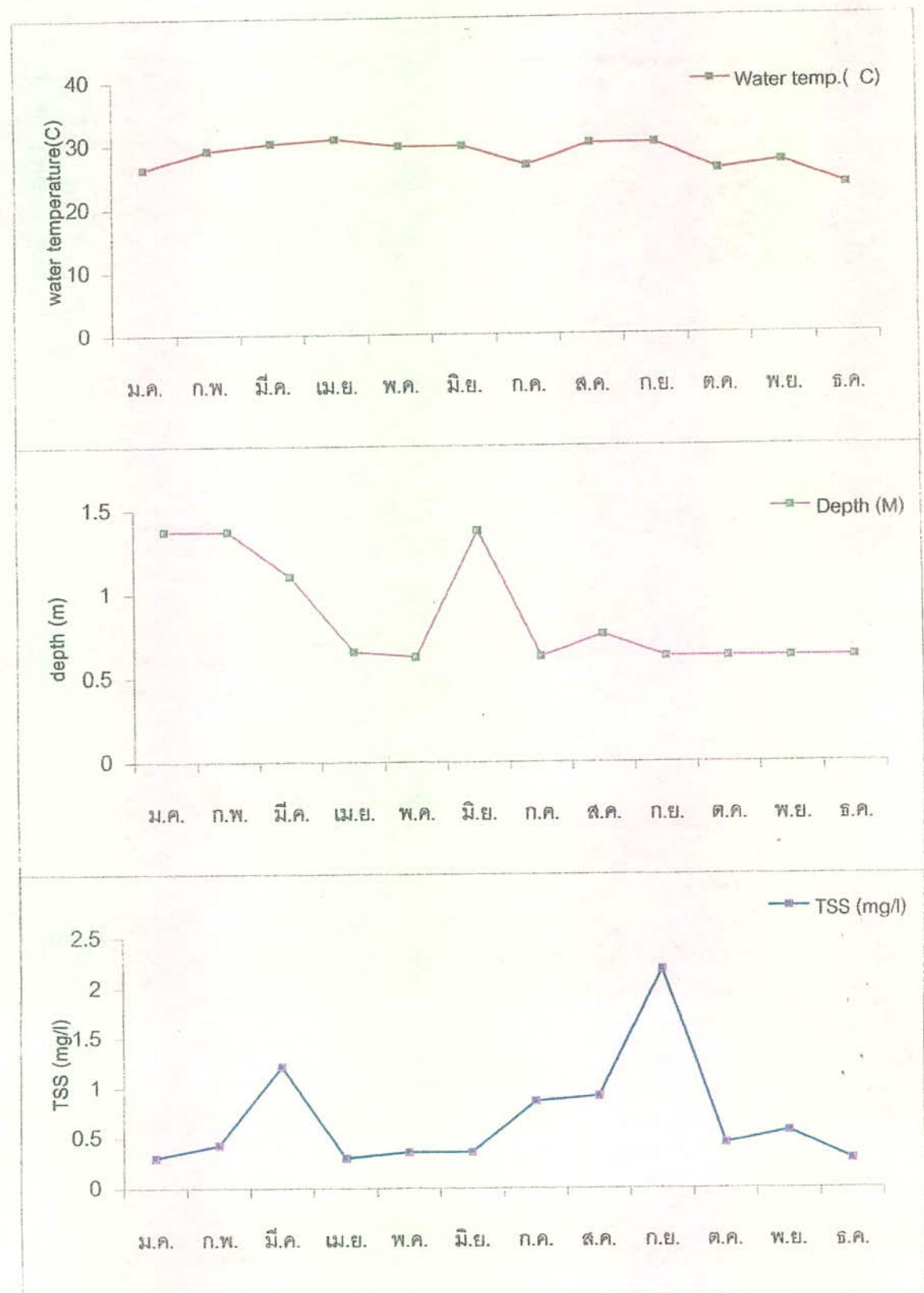
ความลึกของน้ำ มีค่าเฉลี่ย $0.62-3.00$ เมตร โดยที่น้ำลึกที่สุดในเดือนสิงหาคม และตื้นที่สุดในเดือนพฤษภาคม กรกฎาคม และเดือนกันยายนถึงเดือนธันวาคม จากผลการศึกษาทางสถิติโดยใช้ ANOVA พบนิความแตกต่างกันในแต่ละจุดเก็บตัวอย่าง อย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ($p < 0.01$) โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดในจุดเก็บตัวอย่างที่ 3 และน้อยที่สุดในจุดเก็บตัวอย่างที่ 1 สามารถแบ่งกลุ่มความแตกต่างของค่าเฉลี่ยได้ 2 กลุ่ม ซึ่งพบว่าจุดเก็บตัวอย่างที่ 1 มีความแตกต่างกับจุดเก็บตัวอย่างที่ 2, 3 และ 4 (ตาราง 11)

ของแข็งแขวนลอยทั้งหมด (TSS) มีค่าเฉลี่ย $0.28-8.70 \text{ mg/l}$ สูงสุดในเดือนกรกฎาคม และต่ำสุดในเดือนธันวาคม

ของแข็งที่ละลายในน้ำ (TDS) มีค่าเฉลี่ย $117.00-290.40 \text{ mg/l}$ สูงสุดเดือนกรกฎาคม และต่ำสุดในเดือนกรกฎาคม

รูป 14 · เปอร์เซ็นต์ของปริมาณของสาหร่ายชั้นดีเกะในคลองแม่ข่า จังหวัดเชียงใหม่
(เดือนกรกฎาคม-ธันวาคม พ.ศ. 2542)

รูป 15 อุณหภูมิของน้ำ ($^{\circ}\text{C}$) ความลึกของน้ำ (M) และค่าของแข็งแหวนลอยในน้ำทั้งหมด (mg/l) เคลื่อนขันเดือนของคลองแม่น้ำ จังหวัดเชียงใหม่ (เดือนมกราคม – ธันวาคม พ.ศ. 2542)

รายละเอียดของคุณภาพน้ำทางเคมีของคลองแม่ข่าวน้ำในแต่ละเดือน ดังแสดงในตาราง 8 รูป 16-18

ค่าความเป็นกรด – ค่าง (pH) พบนิ่มค่าเฉลี่ย 6.80-8.15 และพบนิ่มค่าสูงสุด ในเดือนกุมภาพันธ์ และต่ำสุดในเดือนกรกฎาคม

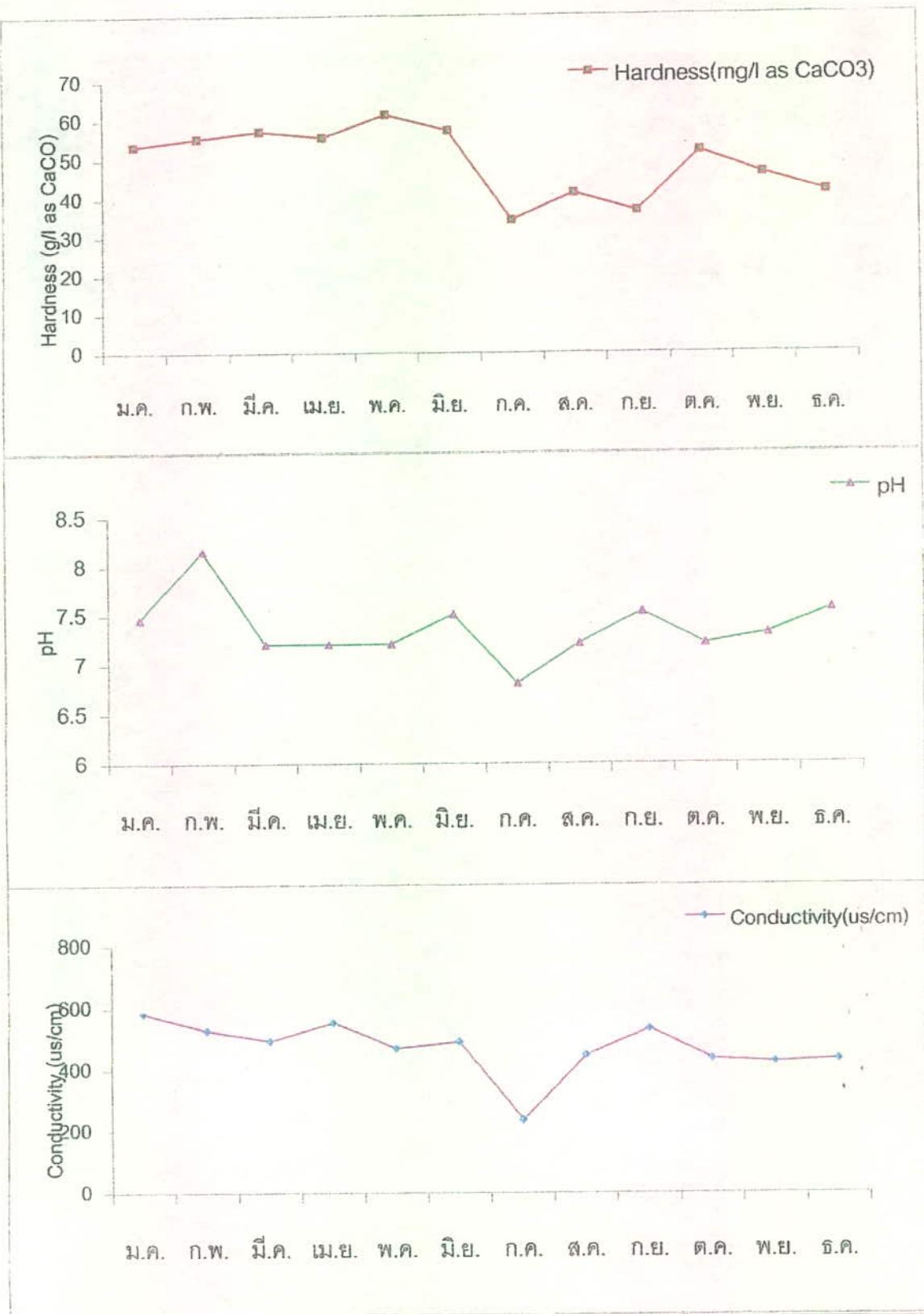
ค่าความกระด้างของน้ำ (Hardness) พบนิ่มค่าเฉลี่ย 34.10-61.25 mg/l as CaCO₃ พบนิ่มค่าสูงสุดในเดือนพฤษภาคม และต่ำสุดในเดือนกรกฎาคม จากผลการศึกษาทางสถิติโดยใช้ ANOVA มีความแตกต่างกันในแต่ละเดือนอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ($P < 0.01$) โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดในเดือนพฤษภาคม และน้อยที่สุดในเดือนกรกฎาคม สามารถแบ่งกลุ่มความแตกต่างของค่าเฉลี่ยได้ 6 กลุ่ม ซึ่งพบว่าเดือนที่มีความแตกต่างทางสถิติลดลงระหว่างเดือนกรกฎาคม – มีนาคม เมษายน พฤษภาคม มิถุนายน กันยายน และเดือนพฤษภาคม (ตาราง 10)

ค่าความนำไฟฟ้า (EC) พบนิ่มค่าเฉลี่ย 233.50-580.70 $\mu\text{s}/\text{cm}$ พบนิ่มค่าสูงสุด ในเดือนมกราคม และต่ำสุด ในเดือนกรกฎาคม

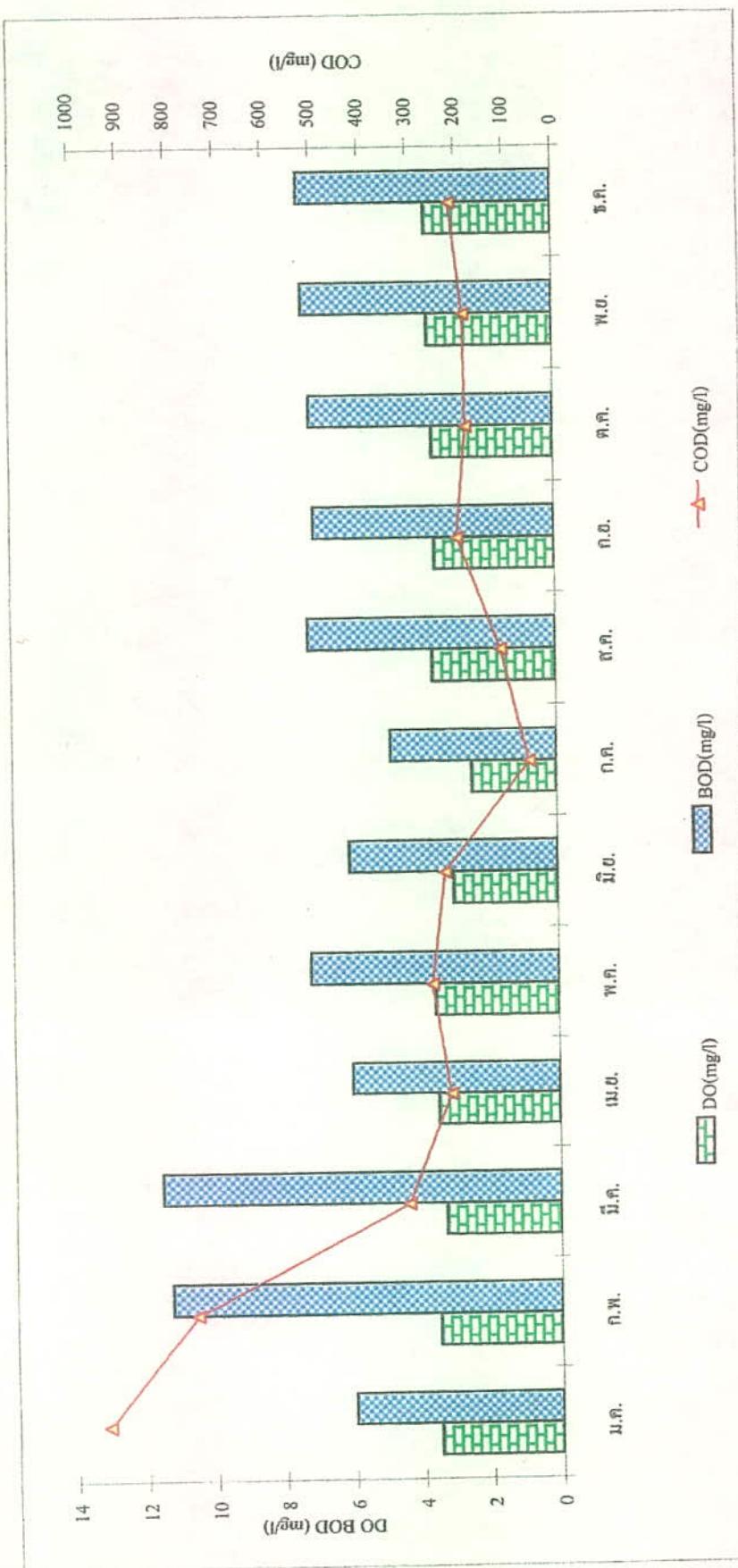
ออกซิเจนที่ละลายน้ำ (DO) พบนิ่มค่าเฉลี่ย 2.45-3.67 mg/l พบนิ่มค่าสูงสุด ในเดือนธันวาคม และต่ำสุดในเดือนกรกฎาคม จากผลการศึกษาทางสถิติโดยใช้ ANOVA พบนิ่มความแตกต่างกันในแต่ละเดือนอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ($P < 0.01$) โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดในเดือนธันวาคม และน้อยที่สุดในเดือนกรกฎาคม สามารถแบ่งกลุ่มความแตกต่างของค่าเฉลี่ยได้ 2 กลุ่ม ซึ่งพบว่าเดือนที่มีความแตกต่างทางสถิติลดลงระหว่างเดือนกรกฎาคม – มีนาคม เมษายน พฤษภาคม และเดือนสิงหาคมถึงเดือนกันยายน (ตาราง 10)

ความต้องการออกซิเจนทางชีวเคมี (BOD₅) พบนิ่มค่าเฉลี่ย 4.80-11.50 mg/l พบนิ่มค่าสูงสุด ในเดือนมีนาคม และต่ำสุดในเดือนกรกฎาคม จากผลการศึกษาทางสถิติโดยใช้ ANOVA พบนิ่มว้มีความแตกต่างกันในแต่ละเดือนอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ($P < 0.01$) โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดในเดือนมีนาคม และน้อยที่สุดในเดือนกรกฎาคม สามารถแบ่งกลุ่มความแตกต่างของค่าเฉลี่ยได้ 3 กลุ่ม ซึ่งพบว่า เดือนที่มีความแตกต่างทางสถิติลดลงระหว่างเดือนกรกฎาคม – มีนาคม และเดือนมีนาคม (ตาราง 10)

ความต้องการออกซิเจนทางเคมี (COD) พบนิ่มค่าเฉลี่ย 56.00-936.00 mg/l ลดลงช่วงที่ทำการศึกษา และพบนิ่มค่าสูงสุด มกราคม และต่ำสุดในเดือนกรกฎาคม จากผลการศึกษาทางสถิติโดยใช้ ANOVA พบนิ่มความแตกต่างกันในแต่ละเดือนอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ($P < 0.01$) โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดในเดือนมกราคม และน้อยที่สุดในเดือนกรกฎาคม สามารถแบ่งกลุ่มความแตกต่างของค่าเฉลี่ยได้ 2 กลุ่ม ซึ่งพบว่าเดือนที่มีความแตกต่างจากเดือนมกราคม และเดือนกุมภาพันธ์ (ตาราง 10)

รูป 16 ค่าความกระด้างของน้ำ (mg/l as CaCO_3) ค่าความเป็นกรด-ค่างของน้ำ และค่าการนำไฟฟ้า ($\mu\text{s}/\text{cm}$) เนื่องในแต่ละเดือนของกล่องแม่ข่าย จังหวัดเชียงใหม่ (เดือนมกราคม – ธันวาคม พ.ศ. 2542)

รูป 17 ปริมาณออกซิเจนที่ต้องการในน้ำ (mg/l) ความต้องการออกซิเจนทางชีวภาพ (mg/l) และความต้องการออกซิเจนทางเคมี (mg/l) เฉพาะในแต่ละตอนของแม่น้ำเจ้าพระยา จังหวัดเชียงใหม่ (เดือนมกราคม – ธันวาคม พ.ศ. 2542)

รูป 18 ปริมาณตะกั่วในสาหร่ายและดิน ($\mu\text{g/g}$) และปริมาณตะกั่วในตảoถอนดิน ($\mu\text{g/g}$) ในแต่ละดีบุนช่องคอกของแม่น้ำ
จังหวัดเชียงใหม่ (เดือนมกราคม – ธันวาคม พ.ศ. 2542)

ปริมาณตะกั่วที่ปนเปื้อนในสาหร่ายเชิงเกษตร พbmค่าเฉลี่ย $4.71\text{-}30.00 \mu\text{g/g}$ พbmค่าสูงสุดในเดือนกรกฎาคม และต่ำสุดในเดือนธันวาคม จากผลการศึกษาทางสถิติโดยใช้ ANOVA พbmมีความแตกต่างกันในแต่ละเดือนอย่างมีนัยสำคัญ ($P <0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดในเดือนกรกฎาคม และน้อยที่สุดเดือนธันวาคม สามารถแบ่งกลุ่มความแตกต่างของค่าเฉลี่ยได้ 3 กลุ่ม ซึ่งพบว่าเดือนที่มีความแตกต่างกันทางสถิติลดลงระหว่างเวลาที่ทำการศึกษา ได้แก่เดือนกรกฎาคม กันยายน และเดือนธันวาคม (ตาราง 10)

นอกจากนี้ ยังมีความแตกต่างในแต่ละฤดูกาลเก็บตัวอย่าง อย่างมีนัยสำคัญ ($p <0.01$) โดยที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดในฤดูกาลเก็บตัวอย่างที่ 1 และน้อยที่สุดในฤดูกาลเก็บตัวอย่างที่ 3 สามารถแบ่งกลุ่มความแตกต่างออกໄດ້เป็น 2 กลุ่ม ซึ่งฤดูกาลเก็บตัวอย่างที่ 1, 2 และ 3 มีความแตกต่างกันฤดูกาลเก็บตัวอย่างที่ 4 (ดังตาราง 11)

ปริมาณตะกั่วในตะกอน พbmค่าเฉลี่ย $6.11\text{-}24.40 \mu\text{g/g}$ พbmค่าสูงสุดในเดือนมิถุนายน และต่ำสุดในเดือนพฤษจิกายน จากผลการศึกษาทางสถิติโดยใช้ ANOVA พbmมีความแตกต่างกันในแต่ละเดือนอย่างมีนัยสำคัญ ($P <0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดในเดือนกรกฎาคม และน้อยที่สุดเดือนธันวาคม สามารถแบ่งกลุ่มความแตกต่างของค่าเฉลี่ยได้ 3 กลุ่ม ซึ่งพบว่าเดือนที่มีความแตกต่างทางสถิติลดลงระหว่างเวลาที่ศึกษา ได้แก่เดือนมิถุนายน ตุลาคม และพฤษจิกายน (ตาราง 10)

ส่วนคุณภาพน้ำทางกายภาพ-เคมี ในแต่ละฤดูกาลเก็บตัวอย่างของคลองแม่น้ำ มีค่าแปรปรวนค่างๆ กัน ดังรายละเอียดซึ่งแสดงไว้ในตาราง 9

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลของการศึกษา และข้อเสนอแนะ

ความหลากหลายทางชีวภาพของแพลงก์ตอนพืชและสาหร่ายยึดเกาะ

จากการศึกษาพบแพลงก์ตอนพืชทั้งหมด 36 genera 55 species ซึ่งพบ division Chrysophyta มากที่สุด 18 species และพบ division Cryptophyta น้อยที่สุด 2 species โดยที่แพลงก์ตอนพืชที่เป็นสกุลเด่นภายในเวลา 1 ปี คือ *Chlorella vulgaris*, *Euglena*, *Navicula*, *Nitzschia* และ *Oscillatoria* คุณภาพน้ำมีสภาพใกล้เคียงกับคุณภาพน้ำในคูเมืองเชียงใหม่ ซึ่งทำการศึกษาระหว่างเดือนกรกฎาคมถึงเดือนมีนาคม พ.ศ. 2542 พบรแพลงก์ตอนพืชที่เป็นชนิดเด่นคือ *Chlamydomonas*, *Crucigenia*, *Cryptomonas* และ *Chilomonas* (ศิริเพ็ญ และคณะ, 2543; วุฒินันท์ และศิริเพ็ญ, 2542; วุฒินันท์, 2544) ผลการศึกษาความหลากหลายของแพลงก์ตอนพืชควบคู่กับคุณภาพน้ำในคูเมืองเชียงใหม่ พบร *Chlorella*, *Chlorococcum*, *Scenedesmus*, *Merismopedia*, *Oscillatoria*, *Navicula*, *Nitzschia*, *Cryptomonas*, *Chilomonas* และ *Euglena* ซึ่งจะพบว่า สาหร่ายที่พบเป็นกลุ่มเดียวกับที่พบในคลองแม่น้ำ ที่เป็นชั้นน้ำเนื่องจากว่า สาหร่ายที่พบในกลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่สามารถอาศัยในแหล่งน้ำที่มีนิลพิษจากปริมาณสารอินทรีย์ปนเปื้อนปริมาณสูงได้ ซึ่งลักษณะ (2528) กล่าวว่า ในแหล่งน้ำเสียจะพบจำนวนนิยมของสาหร่ายน้อยแต่จะพบจำนวนมากในแต่ละชนิดมาก ซึ่งจะตรงข้ามกับในแหล่งน้ำเดียวกันที่จะพบจำนวนนิยมมาก แต่จะพบจำนวนมากในแต่ละชนิดน้อย นอกจากนี้ Palmer (1959) ได้สรุปไว้ว่า สาหร่ายสกุลที่พบในน้ำสะอาดส่วนใหญ่ จะพบสาหร่ายสกุล *Lemanea*, *Stigeoclonium*, *Micrasterias* (บาง species), *Staurastrum*, *Pinnularia*, *Meridion* และ *Surirella* เป็นต้น และแหล่งน้ำที่มีนิลพิษมากพบสาหร่ายสกุล *Euglena*, *Oscillatoria*, *Chlamydomonas*, *Scenedesmus*, *Chlorella*, *Stigeoclonium*, *Navicula* และ *Nitzschia* เป็นต้น จากผลการศึกษาทางสถิติโดยใช้ Correlation พบรแพลงก์ตอนพืชไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับคุณภาพน้ำ (ตาราง 12) เพราะเป็นแหล่งน้ำไหล และน้ำในคลองมีความเร็วของกระแสน้ำไม่คงที่ ทำให้ไม่สามารถบ่งบอกความสัมพันธ์จากการศึกษาได้

ส่วนสาหร่ายยึดเกาะพบทั้งหมด 36 genera 54 species โดยเป็นสาหร่ายยึดเกาะจริง และแพลงก์ตอนพืชซึ่งพบปะบันกับสาหร่ายยึดเกาะ ทั้งนี้เป็นเพราะแพลงก์ตอนพืชบางชนิดมีช่วงชีวิตที่เป็นสาหร่ายยึดเกาะ ในเวลาที่เก็บตัวอย่าง และมีแพลงก์ตอนพืชบางชนิดที่มาติดกับกลุ่มของสาหร่ายยึดเกาะ โดยกระแสน้ำในคลองแม่น้ำ ซึ่งจากการศึกษาพบ division Chlorophyta มากที่สุด 16 species และพบ division Cryptophyta น้อยที่สุด 4 species สำหรับสาหร่ายยึดเกาะที่พบเป็น

สกุลเด่นและพบมากของลงมาได้แก่ *Oscillatoria tenuis*, *Navicula* ซึ่งจะพบว่าเป็นสาหร่ายกลุ่มเดียวกับรายงานของ Prescott (1951) พบว่า *Oscillatoria calybea*, *Nitzschia acicularis*, *Navicula cryptocephala*, *Melosila granulata*, *Cyclotella manegiana*, *Anabeana contracta* เป็นสกุลที่พบมากต่อสภาวะน้ำเสียซึ่งสามารถพนได้ในแหล่งน้ำเสียโดยทั่วไป และนอกจากนี้ พบว่าสาหร่ายยึดเกาะที่พบในคลองแม่น้ำขังเป็นกลุ่มเดียวกับที่พบในคูเมืองเชียงใหม่ ซึ่งพบเป็นสกุลเด่นได้แก่ *Oscillatoria*, *Cymbella*, *Cyclotella*, *Navicula* และ *Nitzschia* (ศิริเพ็ญและคณะ, 2543; วุฒินันท์ และ ศิริเพ็ญ, 2542 ; วุฒินันท์, 2544) ผลการศึกษาทางสถิติโดยใช้ ANOVA พบว่า สาหร่ายยึดเกาะ division Chrysophyta มีความแตกต่างกันในแต่ละเดือนอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ($p < 0.01$) ตาราง 10 ส่วนการศึกษาโดยใช้ Correlation ไม่พบความสัมพันธ์ของสาหร่ายยึดเกาะกับคุณภาพน้ำ (ตาราง 12) เนื่องจากเป็นแหล่งน้ำไหล ซึ่งตัวอย่างน้ำที่เก็บมาจะมีความแปรปรวน และมีการผสมของน้ำ กับสารแขวนลอยอยู่ตลอดเวลา

นอกจากนี้แล้วในส่วนของจำนวนชนิดของสาหร่ายที่พบ และองค์ประกอบ ขังน้ำอยู่กับเวลาที่เก็บตัวอย่าง เพราะช่วงเวลาที่ต่างกันจะทำให้พบสาหร่ายต่างชนิดกัน และสภาพภูมิอากาศ ความเข้มของแสงที่ส่องผ่านลงสู่แหล่งน้ำ เพราะสาหร่ายสีเขียวแกรมน้ำเงินบางชนิดจะเข้มมากอย เหนือผิวน้ำในช่วงที่แสงแคร์เริมแรงขึ้น วิธีการเก็บตัวอย่าง ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ ทำให้พบจำนวนชนิด และองค์ประกอบ ที่แตกต่างออกไป

คุณภาพน้ำ

ความลึก (M) พบว่าในเดือนกรกฎาคม คุณภาพน้ำ ระดับเดือนมิถุนายน มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด เท่ากับ 3 เมตร ในจุดเก็บตัวอย่างที่ 4 (ตาราง 9) เนื่องจากเป็นจุดเก็บตัวอย่างสุดท้ายก่อนที่น้ำในคลอง แม่น้ำ จะไหลลงสู่แม่น้ำปิง ซึ่งน้ำในคลองมีปริมาณมาก เนื่องจากต้องรับน้ำ จากทางระบายน้ำ ต่างๆ ภายในตัวเมือง นอกจากนี้จากการศึกษาทางสถิติโดยใช้ ANOVA พบว่าความลึกของน้ำ ในคลองแม่น้ำ จะมีความแตกต่างของจุดเก็บตัวอย่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ($p < 0.01$) ตาราง 11 ค่า ความเป็นกรด – ด่าง (pH) มีค่าเฉลี่ย 6.80-8.15 ลดลงช่วงที่ทำการศึกษา ซึ่งจากรายงานการวิจัยของ นิวัตร (2540) และอินทร์ (2542) มีค่า 5.45-8.48 นอกจากนี้ (ภาคร, 2538; ธนาศ, 2539) ซึ่งศึกษา ในคูเมืองเชียงใหม่ พบรค่า pH 6.20-9.70 ซึ่งค่า pH ที่ตรวจวัดได้อยู่ในช่วงใกล้เคียงกัน ค่าของแข็ง ที่คล้ายในน้ำทั้งหมด (Total Dissolved Solid) มีค่าเฉลี่ย 117.00-290.40 mg/l ซึ่ง ค่าความกระด้าง ของน้ำในคลองแม่น้ำ (Hardness) มีค่าเฉลี่ย 34.10-61.25 mg/l as CaCO₃ และจากการตรวจวัดค่าความกระด้าง ของน้ำในคลองแม่น้ำ โดยธนาศ (2539) พบร 26.00-116.00 mg/l as CaCO₃ และนิวัตร (2540) พบรค่าเฉลี่ย 47.16-195.06 mg/l as CaCO₃,

ค่าของแข็งที่แขวนลอยห้วยหนดในน้ำ (Total Suspended Solid) มีค่าเฉลี่ย 0.28-8.70 mg/l เกณฑ์ที่เหมาะสมในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำควรมีค่า 25.00-80.00 mg/l (ในตรี และจารูรรม, 2528) ผลการศึกษาพบว่าในคลองแม่ข่ายมีค่าของแข็งแขวนลอยห้วยหนดในน้ำสูงที่สุดในเดือนกันยายน โดยมีค่ามากที่สุด 8.20 mg/l ในจุดเก็บตัวอย่างที่ 2 (ตาราง 9) เนื่องจากมีฝนตกหนัก จากอิทธิพลของลมมรสุม จึงเป็นเหตุให้มีของแข็งแขวนลอยห้วยหนดในน้ำ และของแข็งที่ละลายห้วยหนดในน้ำ เพิ่มสูงขึ้น และส่งผลให้มีค่าการนำไฟฟ้าเพิ่มสูงขึ้น จากเกณฑ์ที่กำหนดจะพบว่าในคลองแม่ข่าย มีค่าสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ดังนั้นในคลองแม่ข่ายจึงไม่เหมาะสมแก่การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ในส่วนของค่า ปริมาณออกซิเจนที่ละลายน้ำ (Dissolved Oxygen) มีค่าเฉลี่ย 2.45- 3.67 mg/l จากรายงานค่าที่ตรวจสอบในคลองแม่ข่ายมีค่า 0.10-8.20 mg/l โดยนิวัตร (2540) และอินทิรา (2542) ได้รายงานค่า DO ในคลองแม่ข่ายมีค่า 0.20-2.60 mg/l ค่าความต้องการออกซิเจนทางชีวเคมี (Biochemical Oxygen Demand) มีค่าเฉลี่ย 4.80-11.50 mg/l ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ของมาตรฐานแหล่งน้ำจัดผู้ดื่น ซึ่งกำหนดว่าแหล่งน้ำจัดประเภทที่ 5 มีค่ามากกว่า 4 mg/l (สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ, 2528) นอกจากนี้ ปริมาณความต้องการออกซิเจนทางชีวเคมีเฉลี่ยของน้ำในคูเมืองเชียงใหม่ มีค่า 1.33-31.00 mg/l ถาวร (2538) และธเนศ (2539) และค่าความต้องการออกซิเจนทางเคมี (Chemical Oxygen Demand) ของคลองแม่ข่ายมีค่าเฉลี่ย 56.00-936.00 mg/l จากรายงานการวิจัยในคลองแม่ข่ายโดยนิวัตร (2540) พบค่า 14.10-104.10 mg/l ซึ่งมาตรฐานน้ำทึ้งของโรงงานอุตสาหกรรมและนิคมอุตสาหกรรม พ.ศ. 2539 ได้กำหนดไว้ว่า ต้องมีค่า COD ไม่นากกว่า 120 mg/l และมากสุดไม่เกิน 400 mg/l แต่จากการวิจัยพบว่า มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานของน้ำทึ้ง (กรมควบคุมมลพิษ, 2540)

สำหรับปริมาณตะกั่วในสาหร่ายและตะกอน มีค่าเฉลี่ย 4.71-30.00 $\mu\text{g/g}$ และ 6.11-24.40 $\mu\text{g/g}$ ตามลำดับ ในขณะที่มีรายงานปริมาณตะกั่วที่ตรวจสอบในแพลงก์ตอนพืช ในแม่น้ำแม่กลอง แม่น้ำเจ้าพระยา และอ่าวไทยตอนบน มีค่าเฉลี่ย 63.79, 227.23 และ 59.76 $\mu\text{g/g}$ ตามลำดับ (Polprasert *et al.* 1979) ส่วนปริมาณตะกั่วในตะกอนที่ตรวจสอบในคูเมืองเชียงใหม่ พบ 32.00-235.00 $\mu\text{g/g}$ นอกจากนี้ Quynh (1997) ได้ศึกษาการปนเปื้อนของโลหะหนัก (ตะกั่วและสังกะสี) ในคืน บริเวณเหมืองในอำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ จากการศึกษาพบว่า ปริมาณตะกั่วมีค่า 31.00-5,266 mg/kg โดยพบมากกว่า 50% ของตัวอย่างห้วยหนด โดยมีปริมาณตะกั่วมากที่สุด (มากกว่า 1,000 mg/kg) ในบริเวณที่มีการทำเหมืองแร่ ผลการศึกษาทางสถิติโดยใช้ ANOVA พบว่า ปริมาณตะกั่วในสาหร่ายซึ่ดเคาะ และในตะกอนมีความแตกต่างกันในแต่ละเดือนอย่างนีนัยสำคัญ ($p < 0.05$) และในแต่ละจุดเก็บตัวอย่าง อย่างนีนัยสำคัญยิ่ง ($p < 0.01$) ดังแสดงในตาราง 10-11

จากการศึกษาคุณภาพน้ำจะพบว่า น้ำในคลองแม่น้ำมีค่าสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพน้ำของไทย (สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ, 2528) ค่าคุณภาพน้ำต่างๆที่ตรวจพบในคลองแม่น้ำ จะแบร์ผันตามสภาพภูมิอากาศ ในแต่ละฤดูกาลที่ทำการศึกษา ซึ่งค่าความลึกของน้ำ ค่าความกระต้างของน้ำ ค่าความเป็นกรด-ด่าง ค่าการนำไฟฟ้าของน้ำ และค่าความต้องการออกซิเจนทางเคมี มีค่าเฉลี่ยค่าที่สุดในเดือนกรกฎาคม ในทุกฤดูกาลเดียวกัน (ตาราง 9) เนื่องจากเป็นช่วงที่ฝนตกหนักติดต่อ กันหลายวัน จึงเป็นเหตุให้มีปริมาณน้ำฝนมากผstromกันน้ำในคลองแม่น้ำซึ่งมีสภาพเน่าเสีย ทำให้คุณภาพน้ำในคลองแม่น้ำเปลี่ยนไป เนื่องจากน้ำจะได้รับการบำบัดโดยการผstromกันตามธรรมชาติ และเป็นสาเหตุที่ค่าความต้องการออกซิเจนทางเคมี มีค่าต่ำลง ซึ่งหมายถึงน้ำในคลองแม่น้ำมีคุณภาพน้ำดีขึ้นซึ่งจากการเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพน้ำของแหล่งน้ำอื่นๆ คาดว่า น้ำในคลองแม่น้ำมีการปนเปื้อนของสารอินทรีย์ในปริมาณสูง จัดอยู่ในแหล่งน้ำประเภทที่ 5 ไม่เหมาะสมสำหรับการอุปโภค บริโภค

การสรุปผลการศึกษาพบว่า แพลงก์ตอนพีช division Chrysophyta มีค่าเบอร์เช็นต์ขององค์ประกอบอนามากที่สุด ถึง 83.01% และแพลงก์ตอนพีชที่มีเบอร์เช็นต์องค์ประกอบที่น้อยที่สุด ที่พบในรอบ 12 เดือน ได้แก่ division Cryptophyta ซึ่งพบเพียงร้อยละ 1.88 และพบว่าสาหร่ายบีดเคาะใน division Chrysophyta มีค่าเบอร์เช็นต์องค์ประกอบอนามากที่สุดถึงร้อยละ 87.5 ขณะที่ division Chlorophyta มีองค์ประกอบน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 0.85

คุณภาพน้ำทางกายภาพ และเคมีที่ทำการศึกษามีค่าเฉลี่ยดังนี้ อุณหภูมน้ำ มีค่าเฉลี่ย 23.50-30.70 °C, อุณหภูมิอากาศ 25.17-36.10 °C, pH 6.80-8.15, EC 233.50-580.70 µS/cm, TDS 117.00-290.40 mg/l, TSS 0.28-8.70 mg/l, Hardness 34.10-61.25 mg/l as CaCO₃, DO 2.45-3.67 mg/l, BOD, 4.80-11.50 mg/l, COD 56.00-936.00 mg/l, ปริมาณตะกั่วในสาหร่ายบีดเคาะ 4.71-30.00 µg/g และปริมาณตะกั่วในตะกอน 6.11-24.40 µg/g

จากการศึกษาคุณภาพน้ำทางเคมี ซึ่งได้แก่ ปริมาณออกซิเจนละลายน้ำ (DO) ความต้องการออกซิเจนทางชีวเคมี (BOD) และความต้องการออกซิเจนทางเคมี กล่าวไว้ว่า น้ำในคลองแม่น้ำ มีค่าปริมาณออกซิเจนละลายน้ำต่ำ ขณะที่มีปริมาณความต้องการออกซิเจนทางชีวเคมี และค่าความต้องการออกซิเจนทางเคมีต่ำ ส่วนปริมาณตะกั่วที่ปนเปื้อนในสาหร่ายบีดเคาะ และปริมาณตะกั่วในตะกอนมีค่าสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพน้ำอื่นๆ

จากการศึกษาพบว่า แพลงก์ตอนพีชและสาหร่ายบีดเคาะ ที่จะสามารถใช้เป็นแนวทางในการประเมินลักษณะของน้ำในคลองแม่น้ำ ได้แก่ *Chlorella vulgaris*, *Chlamydomonas* sp., *Cryptomonas* spp., *Euglena acus*, *Euglena gracilis*, *Phacus pleuronectes*, *Navicula* spp,

Nitzschia spp และ *Oscillatoria spp* จากผลการศึกษาพบว่ามีในคลองแม่น้ำจัชออยู่ในแหล่งน้ำประเภทที่ 5 ตามมาตรฐานการจัดแหล่งน้ำผิวดิน ที่มีไว้เพื่อการคุณภาพท่าน้ำ

ข้อเสนอแนะ

- 1 ในการเก็บตัวอย่างแพลงก์ตอนพืชและตัวอย่างน้ำ ควรเก็บตัวอย่างในตอนเช้า เพราะในช่วงเวลากลางคืนที่ผ่านมา สิ่งมีชีวิตในแหล่งน้ำ ได้ใช้ออกซิเจนเพื่อการหายใจเป็นปริมาณมาก ซึ่งได้แก่แพลงก์ตอนพืช สัตว์น้ำบางชนิด เช่นปลา และสัตว์น้ำอื่นๆ และเหลือปริมาณออกซิเจนในน้ำน้อยที่สุดในเวลาเช้า และนอกจากนี้ ในเวลาเช้า แสงแดดยังไม่ส่องผลให้เกิดปฏิกิริยาสังเคราะห์แสงในตัวอย่างที่เก็บในช่วงบ่าย ทำให้ลดความคลาดเคลื่อนของปฏิกิริยาในตัวอย่าง ก่อนนำมาวิเคราะห์หาปริมาณออกซิเจนที่ละลายน้ำ การเก็บตัวอย่างน้ำในเวลากลางวันทำให้ได้ปริมาณสารปนเปื้อนมาก เนื่องจากมีกิจกรรมต่างๆ ทำให้มีการปล่อยของเสีย และเกิดการปนเปื้อนในแหล่งน้ำ แต่ตัวอย่างน้ำจะมีปริมาณออกซิเจนที่ลดลงมากที่สุดในช่วงเวลากลางวัน ประมาณ 12.00-14.00 นาฬิกา
- 2 ควรศึกษาในเรื่องปริมาณสารอาหารในแหล่งน้ำ เพื่อจะได้ทราบถึงปริมาณสารอินทรีย์ที่ปนเปื้อนในแหล่งน้ำ เนื่องจากถ้าในแหล่งน้ำมีปริมาณสารอินทรีย์มาก จะเป็นเหตุให้สาหร่ายเกิดการเจริญอย่างรวดเร็ว และเมื่อสาหร่ายปริมาณมากตายลง ก็จะทำให้แหล่งน้ำบริเวณน้ำขาดออกซิเจน จะทำให้แบคทีเรียบางชนิดที่สามารถหายใจโดยไม่ใช้ออกซิเจน ย่อยซากสาหร่ายที่ตายลงสู่พื้นน้ำ จากนั้นก็จะเกิดกาซ H_2S หรือกาซไข่เน่า ซึ่งทำให้น้ำในคลองแม่น้ำมีกลิ่นเหม็น
- 3 ควรเพิ่มการเก็บตัวอย่างน้ำ เพื่อการตรวจหาปริมาณตะกั่วและโลหะหนักอื่นๆ เพิ่มเติม เพื่อได้ทราบว่ามีในคลองแม่น้ำ ได้รับการปนเปื้อนจากโลหะหนักชนิดอื่นๆ ในปริมาณมากน้อยเพียงใด และมีปริมาณมากเกินเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพน้ำหรือไม่
- 4 ในขั้นตอนการเก็บตัวอย่าง สาหร่ายยึดเกาะ ควรกระษายพื้นที่ในการเก็บตัวอย่างให้มากขึ้นกว่าเดิม เพราะในจุดเก็บตัวอย่างจุดใดจุดหนึ่งอาจได้รับการปนเปื้อนของสารพิษในปริมาณไม่เท่ากันก็เป็นได้ ดังนั้นควรแบ่งพื้นที่เก็บตัวอย่างออกเป็นอย่างน้อย 5 พื้นที่ย่อยๆ ในจุดเก็บตัวอย่างนั้นๆ และจึงนำรวมกันเป็นจุดเดียวทั้ง

เอกสารอ้างอิง

กรรมการ ศิริสิงห์. 2522. เกมของน้ำ น้ำโถ โครงการและการวิเคราะห์. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ:
คณะสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.

กรมควบคุมมลพิษ. 2540. เกณฑ์ระดับคุณภาพน้ำและมาตรฐานคุณภาพน้ำประเทศไทย. กรุงเทพฯ:
กองขัตการคุณภาพน้ำ กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงวิทยาศาสตร์และสิ่งแวดล้อม.

กรมป่าไม้. 2530. เกณฑ์คุณภาพน้ำเพื่อการคุ้มครองทรัพยากรสัตว์น้ำจืด. พิมพ์ครั้งที่ 1.
กรุงเทพฯ: กรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.

กุศยา สุวรรณวิท. 2529. ปริมาณการแพร่กระจายของสาหร่ายและความสัมพันธ์กับคุณภาพน้ำ
บางประการของลำน้ำแม่กลองและแม่น้ำจังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

เกย์ม จันทร์แก้ว. 2530. วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม. กรุงเทพฯ: อักษรสถานการพิมพ์.

กฤษณะ ติระพงษ์. 2527. การศึกษาปริมาณตะกั่วในน้ำและดินตะกอนที่ระดับความสูงต่างๆบริเวณ
ลุ่มน้ำปิง-วัง. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ชเนศ คงการคำ. 2526. การหาปริมาณตะกั่วในน้ำธรรมชาติ. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ชาญณรงค์ แก้วเล็ก. 2532. การใช้สาหร่ายเป็นดัชนีชี้คุณภาพน้ำในลุ่มน้ำชี. วิทยานิพนธ์
วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ดาวร ถนนพงษ์ชาติ. 2538. ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพน้ำกับชนิดและปริมาณของ
แพลงก์ตอน พืชใน Kümeiochong เชียงใหม่. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย
เชียงใหม่.

ธงชัย พร呂สวัสดิ์ และวินูลย์ลักษณ์ วิสุทธิ์ศักดิ์. 2540. คุณภาพน้ำใน Kümeiochong เชียงใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 3.
กรุงเทพฯ: สมาคมวิศวกรรมสิ่งแวดล้อมแห่งประเทศไทย.

ชเนศ วงศ์ยะรา. 2539. ความหลากหลายทางชีวภาพแพลงก์ตอนพืชและคุณภาพน้ำใน Kümeiochong เชียงใหม่.
2538. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

นิวัตร ตันตยานุสรณ์. 2540. การบริหารจัดการคลองแม่น้ำ ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่. การค้น
คว้าแบบอิสระเชิงวิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

นิภากร รอดน้อย. 2537. การหาปริมาณโลหะหนักบางชนิดโดยวิธีอะตอมมิคแอกซ์เจอร์ปัชั่นสเปกตรโฟโตเด้มิเตอร์ ในตะกอนท้องน้ำ. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ประเทือง เชาว์วันกลาง. 2534. คุณภาพน้ำทางการประมง. สำเร็จ: คณะวิชาสัตวศาสตร์สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสำเร็จ.

ประมาณ พรมสุทธิรักษ์. 2531. เอกสารประกอบการสอนวิชาชลีวิทยา. กรุงเทพฯ: คณะประมาณ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

เปี่ยมศักดิ์ เมนะเศวต. 2539. แหล่งน้ำกับปัญหามลพิษ. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

มนูวดี หังสฤทธิ์. 2532. สมุทรศาสตร์เคมี. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

มั่นสิน ตันตระเวศน์. 2540. คู่มือวิเคราะห์คุณภาพน้ำ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ไมตรี คงสวัสดิ์ และจากรุวรรณ สมศรี. 2528. คู่มือวิเคราะห์คุณภาพน้ำสำหรับการวิจัยทางการประมง. กรุงเทพฯ: กรมประมาณ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.

ตั้นดา วงศ์รัตน์. 2538. แพลงก์ตอนพืช (Phytoplankton). กรุงเทพฯ: คณะประมาณ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

วชิราภรณ์ มีสิงห์ และสังวาด ดิษฐ์ทอง. 2533. การศึกษาคุณภาพน้ำเพื่อคืนในบริเวณไกแล็คซี่เชียงกับที่กำจัดขยะแบบไฮบี. เชียงใหม่: ภาควิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

วิจิตร รัตนพานี, สายสุนีย์ เหลี่ยมเรืองรัตน์ และเสาวนีย์ รัตนพานี. 2533. การศึกษาและวิเคราะห์คุณภาพน้ำจากแหล่งน้ำแม่ปิง. เชียงใหม่: ภาควิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

วิไลลักษณ์ กิจจะนาพานิช. 2540. คู่มือวิเคราะห์น้ำและน้ำเสีย. เชียงใหม่: ภาควิชาสิ่งแวดล้อม คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

วุฒินันท์ ศิริรัตนวรากุร. 2544. ความหลากหลายทางชีวภาพของสาหร่าย ควบคู่กับคุณภาพน้ำของถ้ำเมืองเชียงใหม่ (นิบาน-พฤษภาคม พ.ศ. 2543). การศึกษาอิสระเชิงวิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

วุฒินันท์ ศิริรัตนวรากุร และศิริเพ็ญ ครับใช้ยาพร. 2542. ความหลากหลายทางชีวภาพของสาหร่ายควบคู่กับคุณภาพน้ำในคลองแม่น้ำ จังหวัดเชียงใหม่ (I) ไปสเตอร์ D03, การประชุมวิชาการทาง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 25, มหาวิทยาลัยราชภัฏ พิษณุโลก.

ศิริเพ็ญ ครับใช้ยาพร. 2543. คู่มือการวิเคราะห์น้ำ. พิมพ์ครั้งที่ 2. เชียงใหม่: ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ศิริเพ็ญ ครับใช้ยาพร. 2537. สาหร่ายวิทยาประยุกต์. พิมพ์ครั้งที่ 1. เชียงใหม่: ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ศิริเพ็ญ ครับใช้ยาพร, จงกล พรนະ, ธารงค์ ปругเกียรติ, วุฒินันท์ ศิริรัตนวรากุร, วนิดา เบนະนูแซย์, พรศิริ ศุภารักษ์, ทวีเดช ไชยนาพงษ์, นันท์ชลี กิมภากර และอินทิรา ปругเกียรติ. 2543. ไปสเตอร์ 19viiip19. การประชุมวิชาการทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 26, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพฯ.

สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ. 2528. รายงานสถานการณ์คุณภาพสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย พ.ศ. 2528. กรุงเทพฯ: กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม.

อินทิรา ปругเกียรติ. 2542. ความหลากหลายของprotozoa และคุณภาพน้ำในคลองแม่น้ำ จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

อรัสสา สาหร่ายสุวรรณ. 2524. การกระจายของไฟโตแพลงก์ตอนในน้ำที่มีผลกระทบทาง生物ในเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระเชิงวิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

APHA. 1992. Standard Method for The Examination of Water and Wastewater. 18th edition, Washington DC., American Public Health Assoc.

Antoine, S.E. 1983. Limnological Investigation in the Polluted Rabat Canal. and the Shatt al-Arab River, Basrah, Iraq. J. Cramer. Braunschweig. 22: 497-518.

Benson-Evans. K; and H.M. Griffiths. 1985. Laboratory Methods. Aquatic Ecol. And Pollut. Bull. Cardiff: Univ. College Cardiff. No. 5 Pt. 5.

Mapairoj, P., S. Traichaiyaporn, and T. Proongkiat. 1998. The Possibility of using Phytoplankton as Bioindicator of Water Quality in Standing Water, Chiang Mai City I". Poster 135. 5th Asian Fisheries Forum International Conference on Fisheries and Food Security Beyond the 2000, Chiang Mai.

- Massoud A.H. Saad and Samir E. Antoine. 1983. Effect of Pollution on Phytoplankton in the Ashar Canal, a highly polluted canal of the Shatt al- Arab Estuary at Basrah, Iraq. J. Hydrobiologia 99. Dr. Junk Publishers 8: 189-196.
- Moore, J.W., and S. Ramamoorthy. 1984. Heavy Metal in Natural water. New York: Springer-Verlag.
- Palmer, C.M. 1959. Algae in Water Supplies. US Department of Health, Education and Welfare, Public Health Service, Cincinnati.
- Palmer, M.C., K. Square, and R.L. Lewis (eds). 1977. Algae and Water Pollution. Ottawa: Municipal Environmental Research Laboratory, Cincinnati.
- Patrick, R. 1977. Ecology of Freshwater Diatoms-Diatom Communities. Berkely: University of California Press.
- Polprasert, C. Vongvisessomjais., Mattamara S., *et al.* 1979. Heavy Metals, DDT and PCBs. in the Uppergulf of Thailand. Thailand: AIT Report, No.105.
- Prescott, G.W. 1951. Algae of the Western Great lake Areas. Grand Book Institute of Science Bulletin, No.131.
- Prescott, G.W. 1970. How to Known the Freshwater Algae. WM.C. Brown Company Publisher Dubuque, Iowa.
- Quynh L.T.N. 1997. Heavy Metal Contamination in Soil Surrounding an Abandoned Lead Zinc Mine in Amphoe Mae Taeng and Risk Assessment by Using GIS: Two models. Master's Thesis, Chiang Mai University.
- Round, F.E. 1975. The Biology of the Algae. 2nd edition. London: Edward Arnold Ltd.
- Shubert, L.E. (ed). 1984. Algae as Ecological Indicators. London: Academic Press Inc. Ltd.
- Smith, G.M. 1950. The Freshwater Algae of the United States: 2nd edition. New York: McGraw-Hill Book CO., Inc.
- Traichaiyaporn, S., and J. Liangkrilas "Phytoplankton Diversity, Coliform Bacteria and BOD₅ of Wastewater From Pig Manure Biogas Digester" Poster E-15. 2nd Asia-Pacific Marine Biotechnology Conference on Algal Biotechnology, Phuket. 1997.
- Traichaiyaporn, S., and K. Boonsai. "Water Quality and Composition Monitoring in Chiang Mai Moat". Poster 246, 5th Asian Fisheries Forum International Conference on Fisheries and Food Security Beyond 2000, Chiang Mai. 1998.

- Whitford, L.A., and G.J. Schumacher. 1969. A Manual of Fresh-water Algae in North California: 1st ed. Published by the North Carolina Agricultural Experiment Station.
- Yang, Z. 1995. Uses of Several Species of Floating Aquatic Plants as Biomonitor in Assessing Heavy Metal Accumulation from Aquatic Ecosystems in Chiang Mai: Two models. Master's Thesis, Chiang Mai University.
- Yano, H., S. Koottep, S. Karnchanawong, and W. Tanratnekul. 1984. Limnological Studies in Northern Thailand: Thailand, Department of Environmental Engineering, Faculty of Engineering, Chiang Mai University.

ภาคผนวก ก

- การวิเคราะห์คุณภาพน้ำ
- การวิเคราะห์ปริมาณตะกั่วในสาหร่าย และตะกอน

การวิเคราะห์คุณภาพน้ำ

การวิเคราะห์คุณภาพน้ำโดยใช้วิธีของ ศิริเพ็ญ (2543) และ APHA (1992),
วิธีการวิเคราะห์ปริมาณสารแbewnloyทั้งหมด

2. ปริมาณสารแbewnloyทั้งหมด

- นำตัวอย่างน้ำ 50 ml ใส่ลงในถ้วย crucible ชั้นน้ำหนักไว้แล้ว
- นำไปประทัยให้แห้งบน water bath
- นำเอา crucible ไปอบให้แห้งที่อุณหภูมิ 105 °C. เป็นเวลา 1 ชม. แล้วนำไปทำให้เย็น ใน desiccator ประมาณ 45 นาที
- นำ crucible มาชั่ง น้ำหนักที่เกินคือน้ำหนักของสารแbewnloy หรือของแข็งที่มีอยู่ในน้ำทั้งหมด

วิธีการที่ใช้วิเคราะห์ความกระด้างของน้ำ

การวิเคราะห์ Total Hardness โดยวิธี EDTA Titrimetric

1. ใช้ตัวอย่าง 25 mL (หรือ 25 mL) และเติมน้ำกลิ้นให้ได้ 50 mL
2. เติม Buffer solution 1-2 mL เพื่อให้ได้ pH 10.0 ± 0.1
3. เติม Eriochrome black T indicator 100 mg โดยใช้ Spatula
4. ไดเรตรด้วย 0.01 M EDTA titrant เขย่า flask อ่างสมานemo จนสีม่วงเดงจางหายไป และได้ End point เป็นสีน้ำเงิน (ถ้า End point ไม่เด่นชัด จะต้องเริ่มวิเคราะห์ใหม่ โดยเติม Inhibitor solution หลังจากเติม Buffer solution ในข้อ 2)

5. คำนวณ

$$\text{Total hardness} = \frac{Ax B \times 1,000}{mL_{sample}}$$

เมื่อ A = mL ของ EDTA ที่ใช้

B = mg CaCO₃ ที่มีค่าเท่ากับ 1 mL 0.01 M EDTA

หมายเหตุ ต้องทำการไดเรตร ให้เสร็จภายในเวลา 5 นาที หลังจากใส่ Indicator เพื่อจะช่วยลดปริมาณ CaCO₃ ที่คงตกอน และการวิเคราะห์ควรทำที่อุณหภูมิห้อง

ภายใต้แสงสว่างธรรมชาติหรือหลอดไฟเรืองแสงเท่านั้น ในการไดร์เตอร์ไม่ควรใช้ EDTA solution มากกว่า 15 mL ถ้าเกินให้ลดปริมาณของตัวอย่างลงถ้าตัวอย่างมีค่า Hardness ต่ำ (น้อยกว่า 5 mg / L) ให้ใช้ตัวอย่าง 100-1,000 mL ในการวิเคราะห์และให้เพิ่มปริมาณ Reagent ตามอัตราส่วน

วิธีการวิเคราะห์ในโอดเคมีคลอออกซิเจนดีแมนด์

วิธี Azide Modification

1. ล้างขวด BOD ด้วยน้ำจากบริเวณเก็บตัวอย่าง
2. เก็บน้ำตัวอย่าง 3 ขวด ด้วยขนาด BOD ใส ที่ระดับความลึก 30 cm ปิดฝาได้น้ำ โดยไม่ให้มีฟองอากาศ
3. วิเคราะห์ DO ทันที โดยวิธี Azide modification (ดูจากบทที่ 7) ให้เป็น DO₁
4. เก็บน้ำตัวอย่างอีก 3 ขวด ด้วยขวด BOD สีดำ ที่ระดับความลึกและเวลาเดียวกับข้อ 2.
5. เก็บใน Incubator ที่อุณหภูมิ 20 °C เป็นเวลา 5 วัน
6. นำมาวิเคราะห์หา DO ให้เป็น DO₂
7. คำนวณจากสูตร

$$\text{BOD}_5 (\text{mg/L}) = \text{DO}_1 - \text{DO}_2$$

เมื่อ DO₁ = DO ของน้ำจากขวด BOD ใส (mg/L)

DO₂ = DO ของน้ำที่เก็บไว้ที่อุณหภูมิ 20 °C เป็นเวลา 5 วัน จากขวด BOD สีดำ (mg/L)

วิธีการวิเคราะห์ปริมาณออกซิเจนที่ละลายน้ำ

วิธี Azide Modification

1. เก็บตัวอย่างน้ำด้วยขวดน้ำโอดี จากระดับความลึกที่ต้องการ โดยไม่ให้มีฟองอากาศ และปิดฝาขวดให้สนิทขณะอยู่ได้น้ำ
2. เติมสารละลายน MnSO₄ 1 mL (ห้ามเขย่าขวด) และสารละลายน Alkali-iodide azide reagent 1 mL
3. ปิดฝาเขย่าจนได้ตะกอน 2/3 ของสารละลายนั้นหมด เขย่าอีกครึ่งหลังทิ้งไว้ให้เกิดตะกอน 2/3 ของสารละลายนั้น
4. เติม conc. H₂SO₄ 1 mL ปิดฝาเขย่าจนตะกอนละลายนหมด

5. นำสารละลายน้ำ 100 mL ໄດ້ເຕັກດ້ວຍ 0.025 M Na₂S₂O₃ ຈຶນໄດ້ສື່ເຫັນຈົດ
6. ເດີນນໍ້າແປ່ງ 3 ພບດ ເຫັນໃຫ້ເຂົ້າກັນ
7. ໄດ້ເຕັກດ້ວຍເປົ້າ ທີ່ລະບົດ ຈົນສິ້ນໍ້າເຈີນຈາງຫາຍໄປ
8. ຄໍານວນ

$$\text{DO (mg / L)} = \frac{\text{ຈຳນວນ mL ຂອງສາຮລະລາຍນາຕຽບງານ}}{0.025 \text{ M Na}_2\text{S}_2\text{O}_3} \times 2$$

ວິທີການທີ່ໃຊ້ວິຄຣະຫົ່ວເຄມີຄລອອກຈີເຈັນດີແມນດໍ

ວິທີ Closed Reflux Titrimetic

1. ດ້າງຫລອດທດລອງແລະຝາກກ່ອນໃຊ້ດ້ວຍ 20% H₂SO₄
2. ປຶປັດນໍ້າຕ້ວຍບ່າງ 5 mL ໃສ່ໜ້າຫລອດທດລອງ ແລະເຕັກນີ້ໃຫ້ໃນກໍລິນ
3. ເຕີນ Standard potassium dichromate digestion solution 3 mL
4. ຄ່ອຍາ ເຕີນ Sulfuric acid reagent 7 mL ຈະເກີດເປັນຫັນຂອງກຣອບູ້ໄດ້ຫລອດທດລອງ
5. ປຶກຝາໃຫ້ສົນທີ ເຫັນຫລອດໃຫ້ສາຮລະລາຍພສມກັນດີ (ອັນຕາຍນາກ ຕ້ອງຮະວັງສາຮລະລາຍ
ຮ້ວແລະຄວາມຮ້ອນຈາກຫລອດ ຈຶ່ງກວາໄສ່ຖຸນນີ້)
6. ນໍາຫລອດໃສ່ໃນຕະແກງໂລກະນໍາເຂົ້າໄວ້ Hot air oven ຈຶ່ງໄດ້ປຶກເຄື່ອງໄວກ່ອນນີ້ອຸພທຸນ
150 °C ເປັນເວລາ 2 ຊົ່ວໂມງ
7. ນໍາອອກນາປ່າດ້ອຍໃຫ້ເຫັນທີ່ອຸພທຸນທີ່ອາງ ເຫຼັກສາຮລະລາຍໃສ່ໃນຂວາຽຸ່ມພູ (erlenmeyer
flask)
8. ເຕີນ Ferroin indicator 0.05 - 0.10 mL (1-2 ພບດ) ເຫັນແຮງາ (ຈາກໃຊ້ Magnetic
stirrer ຊົ່ວໂມງ) ແລະ ໄດ້ເຕັກກັບ 0.10 M FAS ເມື່ອຄື່ງ end point ສາຮລະລາຍຈະເປັນ
ຈາກສີເຂົ້າມີນໍ້າເຈີນໄປເປັນສິ້ນຕາລະແຈງ
9. ທຳຫັ້ນໜ້ອ (3) ຄື່ງ (8) ກັບ blank
10. ການຄໍານວນ

$$\text{COD (mg/L)} = \frac{(A - B) \times M \times 8,000}{\text{mL sample}}$$

ເມື່ອ A = mL FAS ທີ່ໃຊ້ກັບ blank

B = mL FAS ທີ່ໃຊ້ກັບຕ້ວຍບ່າງ ແລະ

M = molarity ຂອງ FAS

การวิเคราะห์ปริมาณตะกั่วในสาหร่าย และตะกอน

1. วิธีวิเคราะห์ปริมาณตะกั่วในตัวอย่างสาหร่าย

- ชั้งตัวอย่างสาหร่าย (ชั้งอบแห้ง) 2 g.
- เดิน conc HNO₃ 20 ml
- เดิน Vanadium pentoxide 0.05 g (20 mg)
- ต้มให้เดือดบน hot plate จนเกือบแห้ง
- ถ้าตัวอย่างยังมีหมุด เดิน conc HNO₃ 20 ml
- ต้มต่อจนเกือบแห้ง
- ปล่อยให้เย็นถึง อุณหภูมิห้อง
- กรองและปรับปริมาตรเป็น 25 ด้วย 2% HNO₃
- วิเคราะห์ด้วย AAS ที่ช่วงคลื่น 283.3 nm.
- วัดค่า absorbenc และเทียบค่ากับสารละลายน้ำตรฐานของตะกั่ว จาก Calibration curve

2. วิธีวิเคราะห์ปริมาณตะกั่วในดิน

- ชั้งดินแห้งและบดละเอียด 3 g
- เดิน conc. HNO₃ 20 ml
- ต้มบน hot plate 3 ชั่วโมง
- ถ้าตัวอย่างยังมีหมุด เดิน conc HNO₃ 20 ml
- ปล่อยให้เย็นถึง อุณหภูมิห้อง
- กรองและปรับปริมาตรเป็น 25 ml ด้วย 2% HNO₃
- วิเคราะห์ด้วย AAS ที่ช่วงคลื่น 283.3 nm.
- วัดค่า absorbenc และเทียบค่ากับสารละลายน้ำตรฐานของตะกั่ว จาก Calibration curve

การเตรียมสารละลายน้ำตราชูนของตะกั่ว (Pb)

1. ละลาย $Pb(NO_3)_2$ 1.5985 กรัม ใน HNO_3 , 20 ml. แล้วปรับปริมาตรให้เป็น 1000 ml.
2. ปีเบตสารละลายน้ำตราชูนจากข้อ 1. มา 0.5, 1, 1.5, 2, 2.5, 3 ปรับปริมาตรด้วยกรด HNO_3 2% ให้เป็น 1000 ml. จะมีความเข้มข้น 0.5 mg Pb/l, 1 mg Pb/l, 1.5 mg Pb/l, 2 mg Pb/l, 2.5 mg Pb/l, 3 mg Pb/l

ภาคผนวก ฯ

- แพลงก์ตอนพืชที่พบในคลองแม่บ่าจังหวัดเชียงใหม่ (เดือนมกราคม - ธันวาคม พ.ศ. 2542)
สาหร่ายยึดเกาะที่พบในคลองแม่บ่าจังหวัดเชียงใหม่ (เดือนมกราคม - ธันวาคม พ.ศ. 2542)
- จำนวน species ของแพลงก์ตอนพืชและสาหร่ายยึดเกาะในแต่ละเดือนในคลองแม่บ่า จังหวัด
เชียงใหม่ (เดือนมกราคม - ธันวาคม พ.ศ. 2542)
- เปอร์เซ็นต์องค์ประกอบของแพลงก์ตอนพืชเฉลี่ยในแต่ละเดือนของคลองแม่บ่า จังหวัด
เชียงใหม่ (เดือนมกราคม - ธันวาคม พ.ศ. 2542)
- เปอร์เซ็นต์องค์ประกอบของแพลงก์ตอนพืชในแต่ละฤดูกาลเก็บตัวอย่างของคลองแม่บ่า จังหวัด
เชียงใหม่ (เดือนมกราคม - ธันวาคม พ.ศ. 2542)
- เปอร์เซ็นต์องค์ประกอบของสาหร่ายยึดเกาะเฉลี่ยในแต่ละเดือนของคลอง
แม่บ่า จังหวัดเชียงใหม่ (เดือนมกราคม - ธันวาคม พ.ศ. 2542)
- เปอร์เซ็นต์องค์ประกอบของสาหร่ายยึดเกาะในแต่ละฤดูกาลเก็บตัวอย่างของคลอง
แม่บ่า จังหวัดเชียงใหม่ (เดือนมกราคม - ธันวาคม พ.ศ. 2542)

ตาราง 3 จำนวน species ของแพลงตอนพืชและสาหร่ายคีคาโนในแหล่งต้น ในพื้นที่วัดเชียงใหม่ (เดือนมกราคม - ธันวาคม พ.ศ. 2542)

แพลงตอนพืช										
division	ม.๓.	ก.๒.	น.๑.	ผ.๐.	เม.๙.	พ.๘.	ภ.๗.	ภ.๖.	ภ.๕.	ภ.๔.
Chlorophyta	5	7	6	8	9	11	8	9	2	4
Cyanophyta	4	5	4	4	5	4	6	3	5	1
Chrysophyta	6	4	7	3	4	3	9	4	7	5
Cryptophyta	1	2	1	2	2	1	2	2	2	1
Euglenophyta	3	2	5	3	0	3	0	2	2	3
สาหร่ายเดลากะ										
division	ม.๓.	ก.๒.	น.๑.	ผ.๐.	เม.๙.	พ.๘.	ภ.๗.	ภ.๖.	ภ.๕.	ภ.๔.
Chlorophyta	3	6	6	2	2	5	5	2	2	3
Cyanophyta	5	3	3	4	2	2	4	5	7	2
Chrysophyta	11	8	5	9	6	12	9	8	7	6
Cryptophyta	3	3	0	0	0	0	0	0	0	1
Euglenophyta	2	1	1	2	1	3	3	1	3	2

ตาราง 4 เปอร์เซ็นต์องค์ประกอบของแพลงก์ตอนพืชเฉลี่ยในแต่ละเดือนของคลองแม่น้ำ
จังหวัดเชียงใหม่ (เดือนมกราคม - ธันวาคม พ.ศ. 2542)

เดือน / ดิวัชัน	Chlorophyta	Cyanophyta	Chrysophyta	Cryptophyta	Euglenophyta
มกราคม	29.84	47.73	18.65	7.29	5.93
กุมภาพันธ์	41.03	47.00	9.18	6.86	10.21
มีนาคม	24.47	23.78	10.00	61.29	3.12
เมษายน	30.90	38.04	20.88	10.41	9.92
พฤษภาคม	27.51	19.78	45.98	5.10	16.67
มิถุนายน	30.34	47.87	12.46	4.77	8.12
กรกฎาคม	23.31	43.63	20.47	12.58	6.81
สิงหาคม	26.24	52.73	13.37	7.69	8.67
กันยายน	24.84	34.79	20.34	13.62	12.77
ตุลาคม	26.19	19.84	45.24	14.28	42.85
พฤษจิกายน	10.83	41.09	37.34	0.00	14.30
ธันวาคม	14.56	77.78	8.22	7.27	41.87

ตาราง 6 เปอร์เซ็นต์องค์ประกอบของสาหร่ายชั้นเดียวในแต่ละเดือนของคลองแม่น้ำ
จังหวัดเชียงใหม่ (เดือนมกราคม - ธันวาคม พ.ศ. 2542)

เดือน / คิวชั้น	Chlorophyta	Cyanophyta	Chrysophyta	Cryptophyta	Euglenophyta
มกราคม	20.83	41.13	23.32	10.33	27.85
กุมภาพันธ์	38.93	46.24	29.56	20.19	17.79
มีนาคม	15.15	90.13	62.09	0.00	0.85
เมษายน	8.90	63.45	25.24	0.00	4.80
พฤษภาคม	6.47	23.68	54.66	14.44	13.18
มิถุนายน	13.83	53.38	31.67	0.00	6.09
กรกฎาคม	33.56	32.99	34.35	9.40	11.11
สิงหาคม	14.92	64.71	27.82	0.00	0.00
กันยายน	10.28	27.62	61.28	0.00	3.23
ตุลาคม	14.68	51.67	34.37	0.00	11.76
พฤศจิกายน	13.41	29.96	52.78	0.00	9.60
ธันวาคม	10.56	27.97	62.99	0.00	16.02

ภาคผนวก ค

- ค่าเฉลี่ยของคุณภาพนำท่างกายภาพ เคมี ใจในแต่ละเดือนของคลองแม่น้ำ
จังหวัดเชียงใหม่ (เดือนกรกฎาคม - ธันวาคม พ.ศ. 2542)
- คุณภาพนำท่างกายภาพ เคมี ใจในแต่ละจุดเก็บตัวอย่าง ของคลองแม่น้ำ
จังหวัดเชียงใหม่ (เดือนกรกฎาคม - ธันวาคม พ.ศ. 2542)

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยของพิมพ์ทางน้ำทางอากาศ เที่ยวน้ำในแต่ละเดือนของฤดูหนาว จังหวัดเชียงใหม่

(เดือนมกราคม - ธันวาคม พ.ศ. 2542)

ปัจจัย / เครื่องมือ	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
Depth (M)	1.37	1.37	1.10	0.65	0.62	1.37	0.62	0.75	0.62	0.62	0.62	0.62
Water temp.(°C)	26.12	29.00	30.10	30.75	29.60	26.50	29.87	29.87	25.70	26.90	23.15	
Air temp.(°C)	31.50	33.70	36.10	30.70	31.00	32.80	30.50	31.87	31.70	25.50	31.12	25.17
TSS (mg/l)	0.29	0.42	1.21	0.29	0.35	0.35	0.86	0.91	2.18	0.44	0.56	0.28
Hardness(mg/l as CaCO ₃)	53.25	55.25	57.00	55.50	61.25	57.10	34.10	41.00	36.40	51.60	45.90	41.20
pH	7.45	8.15	7.20	7.20	7.20	7.50	6.80	7.20	7.52	7.20	7.30	7.55
Conductivity (us/cm)	580.70	525.50	492.00	551.70	467.50	488.50	233.50	444.70	530.50	432.70	422.20	430.50
TDS (mg/l)	290.40	263.00	246.20	276.00	234.00	244.50	117.00	222.70	265.70	216.50	211.20	215.50
DO(mg/l)	3.52	3.52	3.30	3.50	3.57	3.01	2.45	3.57	3.47	3.52	3.62	3.67
BOD(mg/l)	6.00	11.25	11.50	6.00	7.15	6.02	4.80	7.15	6.95	7.05	7.25	7.35
COD(mg/l)	936.00	753.00	313.00	224.00	260.50	232.00	56.00	112.00	200.00	180.50	184.00	210.20
Pb in algae (mg/kg)	936.00	26.80	15.02	16.80	13.70	12.60	26.60	8.68	18.85	25.80	16.20	4.71
Pb in sediment (mg/kg)	936.00	12.57	17.50	14.70	13.60	24.40	19.40	14.80	13.60	7.10	6.11	8.18

ภาคผนวก ๑

- ผลการวิเคราะห์ทางสถิติ Duncan Multiple Range Test (DMRT) ของสาหร่ายปีค้างและคุณภาพน้ำทางกายภาพ เกมีโดยเปรียบเทียบในแต่ละเดือนของคลองแม่น้ำ จังหวัดเชียงใหม่ (เดือนมกราคม – ธันวาคม พ.ศ. 2542)
- ผลการวิเคราะห์ทางสถิติ Duncan Multiple Range Test (DMRT) ของสาหร่ายปีค้างและคุณภาพน้ำทางกายภาพ เกมี โดยเปรียบเทียบในเดือนๆ กันเดือน ของคลองแม่น้ำ จังหวัดเชียงใหม่ (เดือนมกราคม – ธันวาคม พ.ศ. 2542)
- ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) ของแพลงก์ตอนพืช สาหร่ายปีค้าง และคุณภาพน้ำของคลองแม่น้ำ จังหวัดเชียงใหม่ (เดือนมกราคม – ธันวาคม พ.ศ. 2542)

ตาราง 10 ค่าสถิติทดสอบทางสถิติ Duncan Multiple Range Test (DMRT) ของเพลงต้นพืช สาหร่าย藻 ตะไคร้ตอไกและกระดูกงูทากากาพน้ำทาระบบน้ำใหม่ โดยรีบบ์ที่บันทึกต่อเดือนของศักยภาพเม็ด (เดือนกรกฎาคม - ธันวาคม พ.ศ. 2542)

Parameters / Month	Mean											
	ม.ค.	ก.พ.	ม.ม.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
Chrysophyta phytoplankton	13.98 ^{abc}	9.18 ^{ab}	4.49 ^a	20.88 ^{bcd}	45.97 ^d	12.46 ^{abc}	15.35 ^{abc}	13.53 ^{abc}	20.42 ^{abc}	33.92 ^{abc}	37.34 ^{cd}	5.44 ^a
Cryptophyta phytoplankton	2.96 ^a	6.86 ^a	32.17 ^b	5.20 ^b	2.55 ^b	1.19 ^a	13.11 ^a	5.11 ^a	15.03 ^a	3.57 ^a	0.00 ^a	2.68 ^a
Chrysophyta benthic algae	23.32 ^a	22.17 ^a	54.82 ^{bcd}	25.23 ^b	54.65 ^{bcd}	31.67 ^{ab}	31.83 ^b	20.04 ^a	61.28 ^{cd}	34.37 ^{abc}	39.79 ^{abcd}	62.98 ^d
Cryptophyta benthic algae	10.44 ^b	5.04 ^{ab}	0.00 ^a	0.00 ^a	3.61 ^{ab}	0.00 ^a	7.05 ^{ab}	0.00 ^a	0.00 ^a	0.00 ^a	0.00 ^a	6.25 ^{ab}
Air temperature	25.75 ^{abc}	31.25 ^{cde}	32.50 ^d	31.00 ^{cde}	30.25 ^{cd}	30.87 ^{cd}	28.00 ^{bc}	30.50 ^{cd}	30.50 ^{cd}	25.50 ^{ab}	28.40 ^{bc}	24.05 ^a
Water Temperature	26.12 ^b	29.00 ^{cd}	30.12 ^d	30.75 ^d	29.62 ^d	29.62 ^d	26.50 ^b	29.87 ^d	29.87 ^d	2.57 ^b	26.90 ^{bc}	23.15 ^a
Hardness	53.25 ^a	55.25 ^{ab}	57.00 ^{cde}	55.50 ^{ab}	61.25 ^e	57.12 ^{ef}	34.12 ^a	41.00 ^{bc}	36.37 ^{ab}	51.62 ^{bc}	45.87 ^{cde}	41.25 ^{bc}
DO	3.52 ^b	3.52 ^b	3.35 ^b	3.50 ^b	3.42 ^b	2.83 ^a	2.75 ^a	3.57 ^b	3.47 ^b	3.52 ^b	3.62 ^b	3.67 ^b
BOD ₅	6.00 ^{ab}	11.25 ^c	11.50 ^c	6.00 ^{ab}	7.15 ^b	6.02 ^{ab}	4.85 ^a	7.15 ^b	6.95 ^b	7.05 ^b	7.25 ^b	7.35 ^b
COD	936.00 ^b	753.00 ^b	313.00 ^a	224.00 ^a	260.50 ^a	232.00 ^a	56.00 ^a	112.00 ^a	200.00 ^a	180.50 ^a	184.00 ^a	210.25 ^a
Lead in benthic algae	30.00 ^c	25.87 ^{bc}	15.02 ^{bcd}	16.94 ^{abc}	13.70 ^{abc}	12.60 ^{bcd}	26.65 ^{bc}	8.68 ^{ab}	5.67 ^a	25.81 ^{bc}	16.17 ^{abc}	4.71 ^a
Lead in sediment	16.61 ^{abc}	12.57 ^{ab}	19.42 ^{bc}	15.50 ^{bcd}	13.59 ^{abc}	24.38 ^c	19.41 ^{bc}	14.88 ^{bcd}	13.63 ^{abc}	7.10 ^a	6.10 ^a	8.18 ^{ab}

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ยผลการวิเคราะห์ทางสถิติ Duncan Multiple Range Test (DMRT) ของสารร้ายคุกและคุณภาพน้ำทางกายภาพ เกมี โดยเปรียบเทียบในแต่ละชุดเก็บตัวอย่างของคลองแม่น้ำ จังหวัดเชียงใหม่ (เดือนกรกฎาคม - ธันวาคม พ.ศ. 2542)

Parameters / Station	Mean			
	s1	s2	s3	s4
Chlorophyta benthic algae	29.332 ^b	18.562 ^{ab}	10.7924 ^a	8.491 ^a
Depth	1.000 ^{ab}	18.4608 ^b	23.344 ^b	17.860 ^b
Lead in benthic algae	7.614 ^a	0.550 ^a	0.533 ^a	1.375 ^b

ภาคผนวก จ

- ผลการวิเคราะห์ทางสถิติ Analysis of Variance (ANOVA) ของแพลงก์ตอนพืช และสาหร่ายยึดเกาะ ในแต่ละเดือนของคลองแม่น้ำจังหวัดเชียงใหม่ (เดือนมกราคม – ธันวาคม พ.ศ. 2542)
- ผลการวิเคราะห์ทางสถิติ Analysis of Variance (ANOVA) ของแพลงก์ตอนพืช และสาหร่ายยึดเกาะ ในแต่ละฤดูกาลเก็บตัวอย่างของคลองแม่น้ำ จังหวัดเชียงใหม่ (เดือนมกราคม – ธันวาคม พ.ศ. 2542)
- ผลการวิเคราะห์ทางสถิติ Analysis of Variance (ANOVA) ของคุณภาพน้ำทางกายภาพ และเคมี ในแต่ละเดือนของคลองแม่น้ำ จังหวัดเชียงใหม่ (เดือนมกราคม – ธันวาคม พ.ศ. 2542)
- ผลการวิเคราะห์ทางสถิติ Analysis of Variance (ANOVA) ของคุณภาพน้ำทางกายภาพ และเคมี ในแต่ละฤดูกาลเก็บตัวอย่างของคลองแม่น้ำ จังหวัดเชียงใหม่ (เดือนมกราคม – ธันวาคม พ.ศ. 2542)
- มาตรฐานคุณภาพน้ำทางกายภาพและเคมีบางประการ

ตาราง 13 ผลการวิเคราะห์ทางสถิติ Analysis of Variance (ANOVA) ของแพลงก์ตอนพืช และสาหร่ายบีคเกะ และสาหร่ายบีคเกะในแต่ละเดือนของคลองแม่น้ำ จังหวัดเชียงใหม่ (เดือนมกราคม - ธันวาคม พ.ศ. 2542)

		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Chlorophyta phytoplankton	Between Groups	3128.559	11	284.414	1.336	0.246
	Within Groups	7666.649	36	212.962		
	Total	10795.207	47			
Cyanophyta phytoplankton	Between Groups	7800.631	11	709.148	1.096	0.392
	Within Groups	23297.604	36	647.156		
	Total	31098.235	47			
Chrysophyta phytoplankton	Between Groups	7437.482	11	676.135	2.897	0.008
	Within Groups	8400.781	36	233.355		
	Total	15838.263	47			
Cryptophyta phytoplankton	Between Groups	6703.539	11	609.413	5.490	0.000
	Within Groups	3996.006	36	111.000		
	Total	10699.544	47			
Euglenophyta phytoplankton	Between Groups	1874.718	11	170.429	0.658	0.767
	Within Groups	9327.450	36	259.096		
	Total	11202.168	47			
Chlorophyta benthic algae	Between Groups	2563.205	11	233.019	1.223	0.307
	Within Groups	6856.519	36	190.459		
	Total	9419.724	47			
Cyanophyta benthic algae	Between Groups	10908.764	11	991.706	1.836	0.084
	Within Groups	19445.187	36	540.144		
	Total	30353.951	47			
Chrysophyta benthic algae	Between Groups	11719.869	11	1065.443	3.402	0.003
	Within Groups	11274.540	36	313.182		
	Total	22994.409	47			
Cryptophyta benthic algae	Between Groups	334.139	11	30.376	2.486	0.020
	Within Groups	439.958	36	12.221		
	Total	774.097	47			
Euglenophyta benthic algae	Between Groups	727.122	11	66.102	1.258	0.287
	Within Groups	1891.046	36	52.529		
	Total	2618.167	47			

ตาราง 14 ผลการวิเคราะห์ทางสถิติ Analysis of Variance (ANOVA) ของแพลงก์ตอนพืช และสาหร่ายชั้น表层 ในแต่ละฤดูกาลเก็บตัวอย่างของคลองแม่น้ำ จังหวัดเชียงใหม่ (เดือนมกราคม - ธันวาคม พ.ศ. 2542)

		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Chlorophyta phytoplankton	Between Groups	1671.853	3	557.284	2.688	0.058
	Within Groups	9123.355	44	207.349		
	Total	10795.207	47			
Cyanophyta phytoplankton	Between Groups	2838.788	3	946.263	1.473	0.235
	Within Groups	28259.447	44	642.260		
	Total	31098.235	47			
Chrysophyta phytoplankton	Between Groups	280.351	3	93.450	0.264	0.851
	Within Groups	15557.912	44	353.589		
	Total	15838.263	47			
Cryptophyta phytoplankton	Between Groups	92.801	3	30.934	0.128	0.943
	Within Groups	10606.743	44	241.062		
	Total	10699.544	47			
Euglenophyta phytoplankton	Between Groups	416.265	3	138.755	0.566	0.640
	Within Groups	10785.904	44	245.134		
	Total	11202.168	47			
Chlorophyta benthic algae	Between Groups	2380.924	3	793.641	4.961	0.005
	Within Groups	7038.800	44	159.973		
	Total	9419.724	47			
Cyanophyta benthic algae	Between Groups	3301.137	3	1100.379	1.790	0.163
	Within Groups	27052.814	44	614.837		
	Total	30353.951	47			
Chrysophyta benthic algae	Between Groups	83.313	3	27.771	0.053	0.984
	Within Groups	22911.096	44	520.707		
	Total	22994.409	47			
Cryptophyta benthic algae	Between Groups	39.857	3	13.286	0.796	0.503
	Within Groups	734.240	44	16.687		
	Total	774.097	47			
Euglenophyta benthic algae	Between Groups	124.759	3	41.586	0.734	0.537
	Within Groups	2493.408	44	56.668		
	Total	2618.167	47			

ตาราง 15 ผลการวิเคราะห์ทางสถิติ Analysis of Variance (ANOVA) ของคุณภาพน้ำทางกายภาพและเคมี ในแต่ละเดือนของคลองแม่น้ำ จังหวัดเชียงใหม่ (เดือนมกราคม - ธันวาคม พ.ศ. 2542)

		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
DEPTH	Between Groups	4.962	11	0.451	0.864	0.581
	Within Groups	18.788	36	0.522		
	Total	23.750	47			
AIR_TEMP	Between Groups	286.827	11	26.075	4.294	0.000
	Within Groups	218.588	36	6.072		
	Total	505.415	47			
WAT_TEMP	Between Groups	243.242	11	22.113	9.092	0.000
	Within Groups	87.555	36	2.432		
	Total	330.797	47			
TSS	Between Groups	13.170	11	1.197	0.813	0.627
	Within Groups	53.018	36	1.473		
	Total	66.187	47			
HARDN	Between Groups	3602.432	11	327.494	16.252	0.000
	Within Groups	725.438	36	20.151		
	Total	4327.870	47			
PH	Between Groups	4.804	11	0.437	2.005	0.057
	Within Groups	7.843	36	0.218		
	Total	12.647	47			
COND	Between Groups	352750.563	11	32068.233	1.912	0.071
	Within Groups	603655.750	36	16768.215		
	Total	956406.313	47			
TDS	Between Groups	88123.807	11	8011.255	1.914	0.070
	Within Groups	150666.188	36	4185.172		
	Total	238789.995	47			
DO	Between Groups	3.846	11	0.350	7.330	0.000
	Within Groups	1.717	36	0.048		
	Total	5.562	47			
BOD	Between Groups	177.657	11	16.151	12.464	0.000
	Within Groups	46.648	36	1.296		
	Total	224.305	47			
COD	Between Groups	3048771.729	11	277161.066	10.438	0.000
	Within Groups	955950.750	36	26554.188		
	Total	4004722.479	47			
PB_A	Between Groups	3204.214	11	291.292	2.255	0.033
	Within Groups	4650.796	36	129.189		
	Total	7855.010	47			
PB_SED	Between Groups	1292.907	11	117.537	2.503	0.019
	Within Groups	1690.793	36	46.966		
	Total	2983.700	47			

ตาราง 16 ผลการวิเคราะห์ทางสถิติ Analysis of Variance (ANOVA) ของคุณภาพน้ำทางกายภาพและเคมี ในแต่ละจุดเก็บตัวอย่างของคลองแม่น้ำ จังหวัดเชียงใหม่ (เดือนมกราคม - ธันวาคม พ.ศ. 2542)

		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
DEPTH	Between Groups	5.851	3	1.950	4.794	0.006
	Within Groups	17.899	44	0.407		
	Total	23.750	47			
AIR_TEMP	Between Groups	81.027	3	27.009	2.800	0.051
	Within Groups	424.388	44	9.645		
	Total	505.415	47			
WAT_TEMP	Between Groups	27.692	3	9.231	1.340	0.274
	Within Groups	303.105	44	6.889		
	Total	330.797	47			
TSS	Between Groups	5.727	3	1.909	1.389	0.259
	Within Groups	60.461	44	1.374		
	Total	66.187	47			
HARDN	Between Groups	188.807	3	62.936	0.669	0.576
	Within Groups	4139.063	44	94.070		
	Total	4327.870	47			
PH	Between Groups	1.113	3	0.371	1.415	0.251
	Within Groups	11.534	44	0.262		
	Total	12.647	47			
COND	Between Groups	66453.729	3	22151.243	1.095	0.361
	Within Groups	889952.583	44	20226.195		
	Total	956406.313	47			
TDS	Between Groups	16573.141	3	5524.380	1.094	0.362
	Within Groups	222216.854	44	5050.383		
	Total	238789.995	47			
DO	Between Groups	0.024	3	0.008	0.064	0.978
	Within Groups	5.538	44	0.126		
	Total	5.562	47			
BOD	Between Groups	9.752	3	3.251	0.667	0.577
	Within Groups	214.553	44	4.876		
	Total	224.305	47			
COD	Between Groups	65310.229	3	21770.076	0.243	0.866
	Within Groups	3939412.250	44	89532.097		
	Total	4004722.479	47			
PB_A	Between Groups	1580.407	3	526.802	3.694	0.019
	Within Groups	6274.603	44	142.605		
	Total	7855.010	47			
PB_SED	Between Groups	341.253	3	113.751	1.894	0.145
	Within Groups	2642.447	44	60.056		
	Total	2983.700	47			

รายงานค่ามาตรฐานคุณภาพน้ำทางกายภาพและเคมีทางประการ

ตารางที่ 17 ค่ามาตรฐานคุณภาพน้ำทางกายภาพและเคมีทางประการ

พารามิเตอร์/ศึกษา	ค่าที่กำหนด	กำหนดโดย
pH (ไม่มีหน่วย)	แหล่งน้ำประเภทที่ 1 ตามธรรมชาติ แหล่งน้ำประเภทที่ 2-4 เท่ากับ 5-9 5-9	มาตรฐานคุณภาพน้ำผิวดิน สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (พ.ศ. 2529) มาตรฐานคุณภาพน้ำทิ้งโรงงานอุตสาหกรรม ก阙ท่วงอุตสาหกรรม (พ.ศ. 2525)
Temperature (C)	แหล่งน้ำประเภทที่ 1-4 เป็นไปตามธรรมชาติ 23-32 โดยเปลี่ยนแปลงตามธรรมชาติและเปลี่ยนแปลงไม่ขาดเร็ว ไม่มากกว่า 40	มาตรฐานคุณภาพน้ำผิวดิน สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (พ.ศ. 2529) กรมป่าไม้ ก阙ท่วงเกษตรและสหกรณ์ (พ.ศ. 2530) มาตรฐานน้ำทิ้งโรงงานอุตสาหกรรม ก阙ท่วงอุตสาหกรรม (พ.ศ. 2525)
Total Suspended Solid (TSS: mg/l)	ชุมชน 101 คน เท่ากับ 60 ชุมชน 101-500 คน เท่ากับ 50 ชุมชน 501-2500 คน เท่ากับ 40 ชุมชน 2500 คนขึ้นไป เท่ากับ 30 ไม่มากกว่า 50 และไม่มากเกิน 150 2,000 อาคารประเภท ก ไม่มากกว่า 30 อาคารประเภท ข ไม่มากกว่า 40 อาคารประเภท ค ไม่มากกว่า 50 อาคารประเภท ง ไม่มากกว่า 60	ร่างมาตรฐานน้ำทิ้งชุมชน สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (พ.ศ. 2521) มาตรฐานน้ำทิ้งโรงงานอุตสาหกรรม และนิคมอุตสาหกรรม (พ.ศ. 2539) มาตรฐานน้ำทิ้งลงบ่อบำบัด ก阙ท่วงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2539) มาตรฐานน้ำทิ้งจากอาคาร สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (พ.ศ. 2532)

(ต่อ)

พารามิเตอร์ที่ศึกษา	ค่าที่กำหนด	กำหนดโดย
Total Dissolved Solid (TDS;mg/l)	ชุมชน 101 คน เท่ากับ 500 ชุมชน 101-500 คน เท่ากับ 500 ชุมชน 501-2500 คน เท่ากับ 500 ชุมชน 2500 คนขึ้นไป เท่ากับ 500 ไม่นากกว่า 2,000 และไม่เกิน 5,000 ไม่นากกว่า 3,000 และไม่เกิน 5,000 อาคารประเภท ก ไม่นากกว่า 500 อาคารประเภท ข ไม่นากกว่า 500 อาคารประเภท ค ไม่นากกว่า 500 อาคารประเภท ง ไม่นากกว่า 500	ร่างมาตรฐานน้ำทิ้งชุมชน สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ (พ.ศ. 2521) มาตรฐานน้ำทิ้งโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม (พ.ศ. 2525) มาตรฐานน้ำทิ้งโรงงานอุตสาหกรรม และนิคมอุตสาหกรรม (พ.ศ. 2539) มาตรฐานน้ำทิ้งจากอาคาร สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ (พ.ศ. 2532)
Hardness (mg/l as CaCO ₃)	100	มาตรฐานน้ำดื่มกระทรวงสาธารณสุข (พ.ศ. 2524)
Dissolved Oxygen (mg/l)	ไม่ต่ำกว่า 3 และไม่เกิน 110% ของระดับอิมต้าว(saturation level)	กรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (พ.ศ. 2530)
Biochemical Oxygen Demand (mg/l)	แหล่งน้ำประเภทที่ 1 ตามธรรมชาติ แหล่งน้ำประเภทที่ 2 6 แหล่งน้ำประเภทที่ 3 4 แหล่งน้ำประเภทที่ 4 2 แหล่งน้ำประเภทที่ 1 ตามธรรมชาติ แหล่งน้ำประเภทที่ 2 1.5 แหล่งน้ำประเภทที่ 3 2 แหล่งน้ำประเภทที่ 4 4 ชุมชน 101 คน เท่ากับ 90 ชุมชน 101-500 คน เท่ากับ 60 ชุมชน 501-2500 คน เท่ากับ 30 ชุมชน 2500 คนขึ้นไป เท่ากับ 20	สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อม กระทรวงวิทยาศาสตร์และการพลังงาน (พ.ศ. 2529) สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อม กระทรวงวิทยาศาสตร์และการพลังงาน (พ.ศ. 2529) ร่างมาตรฐานน้ำทิ้งชุมชน สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ (พ.ศ. 2521)

(ต่อ)

พารามิเตอร์ที่ศึกษา	ค่าที่กำหนด	กำหนดโดย
Biochemical Oxygen Demand (mg/l)	20-60 ไม่เกิน 20 หรือแตกต่างตามประเภท แหล่งน้ำทึ้งหรือประเภทของโรงงาน อุตสาหกรรม 40 อาคารประเภท ก ไม่นอกกว่า 20 อาคารประเภท ข ไม่นอกกว่า 30 อาคารประเภท ค ไม่นอกกว่า 60 อาคารประเภท ง ไม่นอกกว่า 90 20 กระแสน้ำที่ไม่ทำการปะเม ไม่นอกกว่า 40 กระแสน้ำที่ทำการปะเม ไม่นอกกว่า 20	มาตรฐานน้ำทึ้งโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม (พ.ศ.2525) มาตรฐานน้ำทึ้งโรงงานอุตสาหกรรม และนิคมอุตสาหกรรม(พ.ศ.2539) มาตรฐานน้ำทึ้งลงบ่อข้าวนาดํา ฉบับที่ 3 (พ.ศ.2539) มาตรฐานน้ำทึ้งจากอาคาร สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ (พ.ศ. 2532) มาตรฐานน้ำทึ้งของกระทรวง อุตสาหกรรม ทั้งใน กรณีการ(พ.ศ.2522) Mersey and Weaver River Authority ประเทศอังกฤษ
Chemical Oxygen Demand (mg/l)	ไม่เกิน 120 และไม่เกิน 400 60	มาตรฐานน้ำทึ้งโรงงานอุตสาหกรรม และนิคมอุตสาหกรรม(พ.ศ.2539) มาตรฐานน้ำทึ้งของกระทรวง อุตสาหกรรม ทั้งใน กรณีการ(พ.ศ.2522)

ที่มา: กรณีการ ศิริสิงห์ . 2522. เกมีของน้ำ นำโทรถรร และการวิเคราะห์ คุณภาพสารเคมีสุขาศาสตร์
มหาวิทยาลัยหอด, กรุงเทพฯ.

กรมควบคุมมลพิษ. 2540. เกณฑ์ระดับคุณภาพน้ำและมาตรฐานคุณภาพน้ำประเทศไทย.
กองขัคการคุณภาพน้ำ กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงวิทยาศาสตร์และสิ่งแวดล้อม,
กรุงเทพฯ.

กรณประเม. 2530. เกณฑ์คุณภาพน้ำเพื่อการคุ้มครองทรัพยากรัชวัเน. กรณประเม.
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กรุงเทพฯ.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นายวุฒินันท์ ศิริรัตนวงศ์กร
วัน เดือน ปี เกิด	7 มิถุนายน 2515
ประวัติการศึกษา	- สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายจาก โรงเรียนวิเชียรมาศ จังหวัดตรัง ปีการศึกษา 2534 - จบการศึกษาปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการประมง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ปีการศึกษา 2538
ทุนการศึกษา	- ได้รับทุนอุดหนุนจากโครงการพัฒนาองค์ความรู้ ศึกษาอย่างการจัดการ ทรัพยากรชีวภาพ ในประเทศไทย “โครงการ BRT” รหัส BRT 541057
ประสบการณ์	- นักวิชาการประจำ (ลูกจ้างชั่วคราว) เป็นระยะเวลา 2 ปี ของ กองสิ่งแวดล้อมประจำ กรมประจำ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (ภายในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์) กรุงเทพฯ - ผู้ช่วยวิจัยเรื่อง “ศึกษาการใช้แพลงก์ตอนพืชเป็นดัชนีชีวภาพของ คุณภาพน้ำในแม่น้ำน่าน จังหวัดเชียงใหม่” - วุฒินันท์ ศิริรัตนวงศ์กรและศิริเพ็ญ ตรัยไชยaphr. 2542. ความหลากหลายทาง ชีวภาพของสาหร่าย การปนเปื้อนของตะกั่วในสาหร่าย ตะกอนดิน และ คุณภาพน้ำในคลองแม่น้ำ จังหวัดเชียงใหม่, 2542, การประชุมวิชาการประจำปี โครงการBRT ครั้งที่ 3 โรงแรมเจนี สงขลา.
ผลงานวิจัย	- วุฒินันท์ ศิริรัตนวงศ์กรและศิริเพ็ญ ตรัยไชยaphr. 2542. ความหลากหลายทาง ชีวภาพของสาหร่าย การปนเปื้อนของตะกั่วในสาหร่าย ตะกอนดิน และ คุณภาพน้ำในคลองแม่น้ำ จังหวัดเชียงใหม่, 2542, การประชุมวิชาการประจำปี โครงการBRT ครั้งที่ 4 โรงแรมอมรินทร์ลากูน พิษณุโลก. - วุฒินันท์ ศิริรัตนวงศ์กรและศิริเพ็ญ ตรัยไชยaphr. 2542. ความหลากหลายทาง ชีวภาพของสาหร่าย การปนเปื้อนของตะกั่วในสาหร่าย ตะกอนดิน และ คุณภาพน้ำในคลองแม่น้ำ จังหวัดเชียงใหม่, 2542, การประชุมวิชาการประจำปี โครงการBRT ครั้งที่ 5 โรงแรมภาลัย อุตรธานี.

- วุฒินันท์ ศิริรัตนวรangกุลและศิริเพ็ญ ตรัยไชยพร. 2542. การเป็นปีอ่อนของ ตะกั่วในสาหร่าย ตะกอนดิน และคุณภาพน้ำในคลองแม่น้ำ จังหวัด เชียงใหม่, Princess Sciences Congress 4th. โรงแรมเชียงกลีดา กรุงเทพฯ
- วุฒินันท์ ศิริรัตนวรangกุล และศิริเพ็ญ ตรัยไชยพร. 2543. ความหลากหลาย ทางชีวภาพของสาหร่ายควบคู่กับคุณภาพน้ำในคลองแม่น้ำ จังหวัด เชียงใหม่ (I), การประชุมทางวิชาการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่ง ประเทศไทย ครั้งที่ 25, มหาวิทยาลัยนเรศวร. พิษณุโลก.
- วุฒินันท์ ศิริรัตนวรangกุล และศิริเพ็ญ ตรัยไชยพร. 2543. ความหลากหลาย ทางชีวภาพของสาหร่ายควบคู่กับคุณภาพน้ำในคลองแม่น้ำ จังหวัด เชียงใหม่ (II), การประชุมทางวิชาการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่ง ประเทศไทย ครั้งที่ 26, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ.
- วุฒินันท์ ศิริรัตนวรangกุลและศิริเพ็ญ ตรัยไชยพร. 2544. ความหลากหลาย ทางชีวภาพของสาหร่ายควบคู่กับคุณภาพน้ำของคูเมืองเชียงใหม่ (มีนาคม- พฤษภาคม 2543), การประชุมทางวิชาการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่ง ประเทศไทย ครั้งที่ 27, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, สงขลา.
- Wuttinun Sirirattanawarangkul and Siripen Traichaiyaporn. 2543. Bio diversity of Algae and Relation of Water Quality in Mae-Kha Canal Chiang Mai, The 4th Asia – Pacific Conference on Biotechnology, Hong Kong Convention and Exhibition Centre, Hong Kong.
- Wuttinun Sirirattanawarangkul and Siripen Traichaiyaporn. 2544. Influence of pH, BOD₅, COD and distribution of Phytoplankton in Mae-Kha Canal Chiang Mai, 7th International Phycology Congress, Aristotle Universiki Thesaloniki Greece.